Ovidiu Dragoș Argeșeanu

ARTA RĂZBOIULUI PSI

„În lume există două puteri: sabia şi spiritul, în perspectivă, sabia este întotdeauna învinsă de spirit!”

Napoleon Bonaparte

„Dacă experienţa şi raţiunea nu vă confirmă ce vă spun, să nu mă credeţi!”

Rudolf Steiner

▫ *ARGUMENT* ▫

Cum am ales de mult timp ca viaţa mea să nu fie una simplă, evident că această carte mi-a ridicat o nouă problemă: în ce măsură şi până unde poate fi spus adevărul. Unde trebuie să mă opresc în căutările mele, până unde să spun şi unde trebuie să încep să tac. Niciodată nu am simţit nevoia să nu spun un lucru şi din cauza aceasta mi s-a spus că pot face mai mult rău decât bine.

Ţin minte că eram odată în chilia părintelui Dosoftei de la Ciorogârla, unde mă dusesem cu fosta mea soţie, actualmente medic de urgenţă. Ne certam pe tema reîncarnării şi, cum ea nu credea în asta, pentru că aşa spune biserica, îl alesese pe bătrânul călugăr drept arbitru. Când îl întrebase cum este cu reîncarnarea, părintele bătuse în retragere şi îi spusese că nu există aşa ceva, însă la sfârşit mă oprise să-mi spună ceva între patru ochi şi îmi reproşase că am smintit-o. Adică, mai exact, îi spusesem un adevăr pe care nu era pregătită să-l primească. Atunci, pe moment, nu ştiam ce să zic, mai ales că nu te naşti cu ştiinţa de a-i spune cuiva ceea ce este constructiv pentru el, pentru sufletul lui.

Supărat pe mine însumi, am vrut să nu mai vorbesc nimănui despre nimic, dar m-a certat de astă dată părintele Argatu: „De ce pui lumina sub obroc?” Cum aş fi vrut să împac şi capra şi varza, mai exact să fac ceea ce trebuie şi pentru mine şi pentru ceilalţi, nu am găsit altă soluţie decât să mă rog. Şi atunci am zis eu, în sinea mea, Celui de Sus: „Dacă eu nu sunt capabil să discern ce anume pot spune astfel încât să nu rănesc, să înnebunesc, sau să supăr pe cineva cu tainele spiritului uman care, vrem nu vrem, există şi, fără vreun merit personal, mi s-au descoperit, atunci eu o să vorbesc liber, o să spun tot ce-mi trece prin cap şi îmi vine din suflet sau de prin alte părţi, dar cer doar atât: «să aibă El grijă ca acela căruia îi vorbesc sau îi scriu să ia doar ceea ce îi foloseşte iar, dacă greşesc, El, cu puterea Lui, să schimbe greşeala mea în bine, atât pentru mine cât şi pentru celălalt»”.

Ştiu că unii din colegii mei psihanalişti vor spune că nu fac altceva decât un transfer de răspundere şi adevărul este că asta fac. Dar Dumnezeu

este un tip de treabă, ştie mai multe şi poate duce mai mult decât mine.

Nu ştiu dacă este bine pe de-a-ntregul, nici măcar nu am măsurat asta radiestezic, dar asta am simţit, asta am făcut. Vom vedea ce se va întâmpla în timp şi ce vor face cei care s-au adăpat de la izvorul adevărului prin cele scrise sau spuse de mine. Oricum, dacă cei care învaţă de la mine vor folosi cunoaşterea în rău, nu cred că mă voi simţi foarte vinovat, ştiu că este momentul unei polarizări individuale şi chiar sociale, care va face să se împlinească cuvintele Mântuitorului, că într-o familie vor fi trei contra doi şi doi contra trei pentru numele Lui. Fiecare avem un Liber Arbitru care ne îngăduie să alegem între bine şi rău, aşa că, la sfârşit, nimeni nu va putea spune că nu a ştiut care este Binele şi care Răul.

În ceea ce priveşte relaţia cu lumea medicală românească, sau cu cei care practică diverse forme de terapie alternativă, am ajuns la următoarea concluzie. Întrucât există destui care se cred buricul pământului şi care cred că ei pot tot, am să dezvălui un adevăr simplu: fiecare bolnav are leacul la cineva, la un medic, terapeut, sau preot, lucru rânduit de Inteligenţa Divină în funcţie de cunoaşterea, karma şi vibraţia amândurora. A interveni tu, ca terţă persoană, în acest lucru, presupune să preiei karma pacientului. La fel se întâmplă şi cu iniţierile. O iniţiere pe Reiki, pe tehnica radiantă sau radiestezie, presupune o evoluţie spirituală, o urcare şi implicit o eliberare de sub Legea Karmei. A împiedica pe cineva să o facă implică intervenţia în drumul lui determinat de Voinţa divină.

Eu unul fac în felul următor. Am creat un program special pentru aceşti indivizi, care face ca aceia care împiedică pe cineva să ajungă la mine, ca să înveţe sau să fie tratat, să preia automat boala şi karma aceluia. Am o înţelegere pentru omul simplu, neiniţiat în vreo taină a spiritului, dar pentru cei care ŞTIU nu am niciuna. Sunt chiar curios cum o să se descurce marii maeştri în momentul în care vor fi înhăţaţi de un demon al cancerului sau de unul al leucemiei! Este altceva când tratezi şi el nu se poate atinge de tine, întrucât karma ta este una pozitivă şi nu poate să-ţi facă nimic pentru că te apără Dumnezeu. Mai rău este când treci la minus şi te atinge fiara. Atunci o să-i vedem chiţăind pe la colţuri, fără să ştie de ce, dar vina le va aparţine în totalitate.

Acelaşi lucru l-am creat şi în momentul în care am văzut că a doua mea carte, Atacul PSI, întârzia să apară. Am condiţionat ca toţi cei responsabili de întârzierea ei să preia durerile celor care ar fi putut, vrut şi trebuit să o citească. Am avut un moment în care nu mi s-a îngăduit să folosesc nimic din cunoaşterea mea ca să urgentez apariţia ei dar, din momentul în care am avut liber, totul s-a schimbat.

Aşa că acum este o chestiune de timp şi de condiţionare pur fizică apariţia unei cărţi şi nu depinde de faptul că persoane sau servicii abilitate cu alte chestiuni se bagă unde nu le fierbe oala. Pot să se bage, din partea mea, dar or să facă precum Apostolul Pavel, pe atunci Saul, pe drumul

Damasculuі, „or să dea cu piciorul în spin!” şi vor deveni clienţi fideli ai terapeuţilor din medicina alternativă, ai descântătorilor şi ai babelor-vraci. Eu unul le urez succes. Aş putea „să merg pe burtă” şi să tac, dar mi-ar lua din plăcerea reuşitei. Ştiu, de asemenea, că dintre cei care se vor ridica prin cunoaştere, mulţi îmi vor deveni oponenţi. Este o lege a firii care, spuneam, pleacă de la prima cădere a îngerilor şi continuă cu fiecare luptă pentru supremaţie într-o turmă de cerbi sau haită de lupi. Şi noi luptăm să fim preşedinţi, prim-miniştrii, sau să fim pe primele locuri în topul celor mai bogaţi oameni. Sau să fim, ştiu şi eu, cei mai citiţi scriitori români. De ce nu?

Să fiu mai explicit. Nu ştiu cum, dar am obiceiul, poate bun, poate prost, să fiu în locul nepotrivit şi la momentul nepotrivit. Poate că aşa trebuie? Cert este că am început să dau însemnătate, încă de când eram foarte mic, informaţiei. Pe atunci nu ştiam ce aveam să fac cu ea, sau că am să scriu vreodată. Ba mă mai visam un James Bond – PSI, înconjurat de femei frumoase şi trăind periculos, pendulând între lumea interlopă şi cea a oamenilor bogaţi. Mi-a mai trecut puţin (sâc!).

La un moment dat mă învârteam într-un cerc nu prea elevat din ierarhia socială, când un tip îmi povesteşte că, împreună cu un arab, se pregăteau să dea un „tun” de un miliard de lei unei bănci. Asta se întâmpla acum câtva timp, când leul avea altă valoare. Am rămas stupefiat pentru că pe principalul acţionar de acolo îl cunoşteam şi însemna că îl ardeau implicit şi pe el. Am întrebat însă de ce la banca aceea şi nu la alta şi mi s-a răspuns că, dacă tot este pe ducă, măcar să „o ajute” cumva şi ei! I-am întrebat de unde ştiu şi mi s-a răspuns că aveau pe cineva, director de filială, care îi ţinea la curent şi care le spusese că fuseseră date nişte împrumuturi fără acoperire şi că era o chestiune de timp până ce banca avea să intre în imposibilitate de plată şi, în cele din urmă, în faliment.

Cum aveau să o facă? Simplu. Aveau un individ care se ocupa de evaluări şi intenţionau să supraevalueze un teren cu o vilă din afara Bucureştiului. Pe baza lui aveau să obţină un împrumut care nu avea să fie returnat niciodată, cu şpaga de rigoare pentru evaluator şi directorul filialei. Ce să fac acum eu cu informaţia respectivă? Să mă duc la acea cunoştinţă, să-i spun să-şi scoată banii că se duc pe apa sâmbetei şi să îmi pun pielea la saramură dacă se află? Cel puţin aşa îmi spunea îngerul meu păzitor. Dar nu am ascultat. Sincer, m-am făcut că plouă. Peste câteva zile însă, mergeam pe stradă şi am ajuns din urmă doi indivizi bine îmbrăcaţi care discutau despre aceeaşi bancă, de data asta despre faptul că era timpul să-şi scoată banii de acolo, că i-au ţinut destul. Era deja prea mult. Aşa că m-am dus la soţia tipului care avea banii la bancă şi i-am spus.

După ce i-am povestit tot ce aflasem, s-a albit la faţă de ziceam că o să o adun de pe jos, m-a întrebat cum de am un asemenea cerc de cunoştinţe şi evident că nu m-a crezut! Aşa că a pierdut 30% din banii pe care îi aveau în bancă. Dacă ei aveau peste 100.000 de dolari, vă daţi seama

că informaţia pe care le-o dădusem a valorat ceva! Peste câteva luni s-a adeverit că avusesem dreptate. Au reuşit să-şi retragă o parte din bani, cu şpaga de 30%. Asta era valoarea informaţiei pe care le-o dădusem şi de care sunt conştient.

Ţin minte că, la un moment dat, supărat pe editura mea că nu-mi mai scoate odată cartea – a stat un an în editură până să apară – m-am dus la editorul meu şi i-am spus că o informaţie care astăzi este caldă mâine nu că va fi rece, ci de-a dreptul rece şi îngropată, d-apoi după un an! Noroc că secretomania în ceea ce priveşte tainele spiritului diferiţilor maeştri şi preoţilor mi-a lăsat o parte a cititorilor neinformaţi, dar şi deschişi spre cunoaşterea spirituală, transformându-i automat în cititori fideli.

De ce Arta Războiului? Pentru că am ajuns în timp la concluzia că este combinaţia ideală pentru protecţia personală şi chiar a celorlalţi. Niciuna nu este de ajuns şi asta pentru că, în momentul în care nu mai eşti curat, funcţionează mai greu. Entităţile negative nu mai pleacă dacă cel care le goneşte nu este tocmai pur. Şi atunci prefer să folosesc Reiki care, fiind conceput să funcţioneze cu simboluri, nu este influenţat de starea mea de moment. Ba uneori, cu ocazia terapiilor pe care le fac, mă curăţ pe mine însumi (a avea grijă de oameni fiind cea mai bună faptă posibilă ca să răscumperi păcatul), putând folosi mai apoi metodele de terapie radiestezice.

La un moment dat, de Ziua Tuturor Sfinţilor, am ajuns la o biserică. Sincer, am ocolit biserica aceea de fiecare dată când am trecut pe lângă ea. Nu înţelegeam de ce mă adusese Bunul Dumnezeu aici. Cerurile erau deschise, odată cu începerea Liturghiei şi mare mi-a fost mirarea să văd mai multe lucruri. Dumnezeu se pregătise de sărbătoare şi se îmbrăcase cu hainele destinate unor asemenea zile. Eu unul îi prefer straiele albe de zi cu zi. Puţină lume ştie şi mai puţină vede că Dumnezeu este o persoană, că are un tron cu adevărat şi că priveşte tot timpul spre creaţia lui. Eram însoţit de prietena mea, care are şi ea ochii deschişi, şi de un frate de mănăstire, care avea probleme cu blestemul unui preot. Era sărbătoare în Cer, dar Dumnezeu era supărat. Când este El mâhnit ai senzaţia că ţi se sfâşie sufletul.

„Vino sus, Dragoş!”, mi-a spus. Mi-am lăsat corpul în biserică şi, în spirit, am urcat lângă Tronul Lui. Stăteam uitându-mă la El şi nu încetam să mă mir cât de alb şi de curat poate să fie.

„Pot să Te ating, Doamne?”, am spus cu greutate.

Am văzut cum îi înfloreşte un zâmbet pe buze înainte de a-mi spune: „Poţi!”

Am întins mâna şi i-am atins pletele albe şi am simţit în suflet ceea ce nu am simţit niciodată ca simplu om. Fericirea de a-L fi atins pe El.

„Întoarce-te cu spatele!”, mi-a spus Domnul Dumnezeul meu cel viu.

„Cum să stau cu spatele la Tine, Doamne?” „Întoarce-ţi privirea spre

oameni!” mi-a spus calm. M-am întors şi am văzut pe pământ mii de oameni care stăteau în genunchi, cu feţele îndreptate către Dumnezeu, rugându-se. Aveau ochii închişi. Mii de orbi care priveau către cineva a cărui existenţă nici măcar nu o înţelegeau. De acolo se vedeau alte lumi, alte planete, pe care alte fiinţe umane se rugau. Toate cerurile se rugau Celui care le dăduse viaţă. Era un spectacol impresionant.

„Stai jos, în dreapta mea!”, mi-a spus Dumnezeu şi m-am aşezat pe o treaptă a Tronului, uitându-mă spre pământ. Şi totuşi, de ce era mâhnit El? Mi-am îndreptat privirea spiritului spre o planetă apropiată de noi. Nu mică mi-a fost mirarea când am zărit acolo oameni, mai exact fiinţe umanoide cu ochii mari alungiţi şi negri, cum erau cele fotografiate în Nevada, la Roswell parcă. M-am dus către ei.

„Ai venit să ne faci rău?”, a fost primul lor gând.

„Nu, Doamne fereşte! Voiam doar să vă văd mai de aproape!” îi simţeam buni şi liniştiţi şi mă simţeam eu însumi confortabil în prezenţa lor. I-am binecuvântat: „Dumnezeu şi Maica Domnului să vă aibă în pază!” „Şi pe tine!”, mi-au răspuns.

M-am întors în cer, la Tronul Dumnezeului meu. În loc să fie sărbătoare, se simţea doar tristeţe. Nu înţelegeam însă de ce. Şi, deodată, slujba a ajuns la predică…

A început să înfiereze tocmai ceea ce făceam eu. Bioenergoterapia, radiestezia, nimic nu a scăpat de spumele unui preot care nu era cu mult mai în vârstă decât mine. Îl ascultam şi priveam totodată la Dumnezeu, care nu spunea nimic. Îl lăsa să-şi descarce veninul asupra unor oameni care îl credeau şi luau de bun tot ceea ce spunea, tocmai pentru că era în uşa altarului. Şi nu puteam să îl contrazic acum.

Nu cred că avea habar de ceea ce spunea şi era mai orb decât orbii. Pentru preoţii care au cât de cât dorinţa de a căuta şi de a înţelege, pot spune că oamenii au diferite grade de vibraţii datorate vieţilor anterioare, karmei de neam, alimentaţiei, gândurilor, locurilor unde trăiesc, sau muncesc, sau se nasc.

Din această cauză, sunt mulţi pe care a-i împărtăşi înseamnă a-i distruge pur şi simplu. Este ceea ce spunea Mântuitorul când vorbea despre burdufuri. „Nu poţi turna vin nou în burdufuri vechi!”, pentru că nu rezistă. Şi atunci, înainte ca un om să ajungă să se împărtăşească, trebuie să-şi modifice vibraţia la o valoare apropiată, ca să nu se distrugă. Din acest punct de vedere, a da împărtăşanie unui bolnav este ca şi cum i-ai turna foc spiritual pe gură!

Apariţia bioenergoterapeuţilor era o necesitate, ca o verigă lipsă între om şi preot. Până şi gradele de vibraţie ale terapeuţilor sunt diferite în funcţie de evoluţia lor personală şi, evident, de energiile la care au acces. Am făcut diferite teste şi am văzut că, dacă folosesc energii de vibraţii mari,

pacienţii nu pot suporta lumina respectivă acuzând chiar dureri. Îţi spun chiar să iei mâna de pe ei pentru că îi arde.

Aşa că sfătuiesc preoţii, înainte să abordeze un subiect, să îl studieze. A îndruma pe cineva şi a o face greşit este un lucru grav, de care dăm socoteală mai mult decât atunci când greşim pentru noi, iar a-L mâhni pe Dumnezeu este de-a dreptul o nenorocire pentru noi toţi, indiferent cât de tolerant şi iubitor este El.

▫ *RĂZBOI CU „UNA" SAU RĂZBOIUL DE TREIZECI DE ZILE* ▫

UNA nu este o femeie cum ar putea fi cineva tentat să creadă, ci una dintre structurile militarizate oficiale din România din cadrul căreia, la un moment dat, m-a contactat cineva, un colonel în rezervă, care mi-a spus că mi-a citit cartea şi că are misiunea să formeze o nouă armă, arma PSI.

Am oroare de oamenii care vorbesc tare şi de cei care vorbesc încet. Dacă psihologii vorbesc precum pitonul Ka din Cărţile junglei, când încerca să-l hipnotizeze pe Mowgli, în intenţia de a sădi în subconştient mesaje subliminale doar de ei ştiute, militarii vorbesc tare, de parcă ar vorbi tot timpul unui întreg batalion. Se ştie că prin cuvânt se transmite energie, dar am crezut că militarii sunt mai încuiaţi în ale spiritului până în momentul în care am cunoscut un colonel în rezervă, fost responsabil cu paza ambasadelor. Ştia că nu sunt un ignorant şi, când l-am întrebat de ce vorbeşte aşa de tare, mi-a explicat că în felul ăsta îi mobilizează pe subalterni. Nu ştia că ceea ce face este un transfer energetic, că proiecta energia lui asupra altora.

Era o cunoaştere incipientă de manipulare energetică şi informatică, dar era!

Ei, momentul în care domnul colonel de la UNA a început să-mi urle la telefon gulguțele pe care şi le pregătise dinainte, fără să vreau m-am crispat şi mi-am adus aminte de fostul meu şef, întrebându-mă ce vrea de fapt de la mine, dincolo de povestea pe care mi-o spunea la telefon.

Pomeneam la un moment dat, în prima mea carte, despre adevărate „cursuri de marketing" (la care predă de obicei cineva şcolit în afara ţării) în cadrul cărora eşti pus să înveţi să te concentrezi pe cel de-al treilea ochi în timp ce reciţi clientului o poveste învăţată pe dinafară, timp în care îi transmiţi mental dorinţa de a cumpăra un produs prost şi scump!

Când am realizat că asta face domnul colonel, am devenit şi mai interesat, pentru că eu ştiam că există o structură de acest gen. Mi-a replicat că existau persoane şcolite în diverse ţări, dar că nu acţionau în cadrul unei arme organizate conform criteriilor NATO. Poveşti. Am continuat însă să mă fac că înghit găluştele frumos ambalate. Eram curios să văd ce vrea de fapt de la mine. Amuzant a fost când am ajuns şi a început să mi se adreseze cu

„domnule profesor”. O făcea ca din greşeală, cu umilinţă aproape şi poate că m-ar fi păcălit dacă nu aş fi cunoscut ceea ce în armată se cheamă „politica de cadre”. Mai exact, pentru cine nu ştie, asta înseamnă A PROMITE ORICE FĂRĂ NICI O ACOPERIRE, PÂNĂ CE ÎŢI REALIZEZI SCOPUL! Fără cuvânt, onestitate sau acoperire prin fapte!

Urât, dar asta este politica serviciilor militarizate române. Momeala, mare, să predau la nou înfiinţata şcoală (în sufletul meu cred sincer că aş fi bun pentru aşa ceva şi chiar mi-ar plăcea) tot ce ţine de arma PSI. Sunt plimbat prin galeria profesorilor, generalilor şi conducătorilor de oşti români. Numai că nu mi se induce ideea că aş putea fi şi eu într-un tablou, acolo.

Mi-a oferit chiar o schemă a noii structuri, pe care trebuia să fac adnotări cu ceea ce doream pentru utilarea laboratorului, problemele pe care voiam sau consideram necesar să le studieze un laborator PSI. Ba am primit şi actele acasă! Nu făcea decât să-mi inducă ideea că acest proiect era viabil şi să mă „sparg”, în lumea parapsihologiei, cea mai importantă este informaţia, ori asta aveau nevoie de la mine. A urmat, chipurile, o întâlnire pregătitoare cu alte câteva persoane civile. O fetiţă cu tatăl ei, doctor în psihologie şi sociologie, şi o psiholoagă. Într-o sală de şedinţe cu fotolii de piele trebuia să facem, chipurile, o demonstraţie în faţa unor generali înainte de adevărata reprezentaţie care avea loc a doua zi, vezi doamne, în faţa adevăratelor persoane care trebuiau convinse de necesitatea înfiinţării acestei structuri.

Am urmărit un spectacol în care fetiţa, pregătită de doctorul în psihologie, „citea” cu degetele sau „vedea” culori şi o inducţie hipnotică a doamnei psiholog. Când am ajuns în sală, fiecare s-a aşezat în locul pe care îl simţea cel mai bun. Urma ceva care nu avea să-mi placă. În timp ce toţi ceilalţi se străduiau să arate diverse lucruri, eu făceam măsurători. Şi am descoperit că toţi cei de faţă aveau cunoaştere, într-un procent îngrijorător pentru mine, care eram singur împotriva lor. Cam 90% din cât am eu. Pe unul singur nu am reuşit să îl măsor şi asta pentru că mi-a respins coarda cu care mă cuplasem la el. În momentul în care am încercat, mi-a azvârlit-o cât colo. Cred că era de la departamentul de informaţii, era cel mai deştept şi singurul care nu m-a subestimat nici o clipă. L-am luat însă la purecat, ca să-i aflu toate capacităţile. Nu i-am văzut chipul din faţă nici o clipă. Tot timpul cât l-am privit, l-am zărit din profil, astfel că mi-ar fi greu să-l recunosc pe stradă.

L-am descoperit pe generalul care avea capacitatea de decizie şi l-am măsurat. Am descoperit că avea probleme cu inima, convins că se manifestau ca dureri precordiale şi nu numai. Mă iritaseră că mă făcuseră să aştept – li se părea şi normal pentru că purtau tablele lor în formă de stele de parcă ar fi purtat pe umerii lor tot universul! Când mi-a venit rândul, am început prin a le spune că nu sunt soldat al armatei române şi, prin urmare, nu mă supun legilor lor. Deci îmi este perfect perpendicular ce grade au şi că

este o nesimţire ca eu, ca invitat, să-i aştept pe ei. Nu era interesul meu să-i cunosc şi aveam pacienţi pe care îi tratam şi pe care îi anunţasem să nu mai vină la cabinet doar pentru a le expune lor ideile mele în ceea ce priveşte pericolul unui război PSI. Apoi, după ce am văzut că li s-au lungit feţele, le-am povestit despre o pildă a lui Sun Tzu, care s-a dus la împăratul Chinei şi i-a spus că poate să-i antreneze cea mai bună armată din lume. Împăratul i-a replicat că dacă este aşa atunci poate să facă o armată şi din concubinele lui. Sun Tzu a acceptat, cu condiţia să i se îndeplinească cererile. S-a dus la femeile cu care trăia împăratul, le-a aliniat, le-a arătat care este stânga şi care dreapta şi apoi cum să percuteze la comanda lui. Le-a comandat: „La stânga!”, sau, mă rog, ce le-o fi comandat el. Femeile au început să chicotească, să-şi de-a coate, dar evident că nu au făcut nimic. Cu răbdare, le-a rearanjat, le-a arătat din nou şi le-a dat o nouă comandă. Au reacţionat la fel. Şi tot aşa de câteva ori. Atunci a cerut împăratului să taie capul favoritei! Şi cum promisese să îl ajute cu tot ce îi cere, acesta a fost nevoit să-şi omoare femeia pe care o plăcea cel mai mult. Evident că, la următorul ordin, toate s-au mişcat ca nişte soldaţi antrenaţi! Le-am explicat de ce pornisem dezbaterea mea cu pilda aceea. Anume pentru faptul că nici eu nu am vrut să fac ceea ce fac în prezent, dar că, cu mintea de acum, îi recunosc necesitatea şi înţeleg duritatea drumului pe care am fost nevoit să-l urmez. Că am învăţat dur, trecând prin toate chinurile prin care trece un om, ca să învăţ ceea ce am ajuns să ştiu. Drept urmare, mă gândeam să aplic pilda lui Sun Tzu ca să îi conving de puterea unei arme PSI. Doar că era ceva banal. Şi i-am explicat generalului că, din motive de sănătate, nu ar rezista unui război PSI veritabil nici cinci minute. A sărit în sus doamna psiholog, care a încercat să insufle ideea că eu încerc să induc generalului o stare de boală prin introducerea ideii în subconştient. Atât ştia ea! Şi asta fac, în general, cei care folosesc hipnoza în masă. Am lăsat-o să vorbească. Grija cu care l-a apărat pe general dovedea că făcea parte din structura respectivă armatei. Şi atunci am aruncat bomba. Eu, Ovidiu Dragoş Argeşanu, iertată-mi fie mândria, am declarat război PSI structurii militare respective. I-am simţit cum renasc parcă din propria cenuşă. S-au trezit parcă la viaţă din plictiseala care îi cuprinsese. Le-am spus că acel colonel care mă contactase nu avea habar şi nici vreo vină pentru ceea ce voiam să fac. Şi nu ştia nici cum. Şi că timp de treizeci de zile îi voi ataca PSI cu tot ceea ce ştiu, pe ei şi familiile lor. Eram liniştit, pentru că ştiam că au o capacitate de apărare şi de atac PSI cu mult sub mine. Cea de apărare de 12% şi cea de atac de 73% din a mea! Am atacat, nevoit fiind, vrăjitori care aveau cunoaştere 130% faţă de a mea şi cu demoni câţi nu aveam eu îngeri, ca să-mi protejez pacienţii, aşa că nu aveam de ce să îmi fie frică. Am luptat la nivel spiritual cu grupuri de evrei plătiţi de firme pe bani grei, dar acum lupta cu ei era egală cu a lua bomboanele de la gura unui copil. Nu o zic din mândrie. Nu am vrut să lupt cu ei. Era nedrept faţă de ei şi familiile lor şi, nu în ultimul rând, faţă de a mea. Dar ghizii mei spirituali mi-au spus că sunt nevoit să o fac pentru că

România nu are altă şansă de a accede la comanda NATO decât spiritul, cunoaşterea. Avem o zestre ancestrală bună ca popor şi coroborată cu protecţia divină, datorată nenumăraţilor şi necunoscuţilor sfinţi născuţi pe aceste plaiuri, suntem puternici. Am înţeles asta când i-am întâlnit pe cei de pe alte planete şi care trăiesc în Dumnezeu. Am fost întrebat cum aveam de gând să o fac şi ce o să se întâmple. Le-am replicat că ştiu cum, dar rezultatul final nu puteam să-l prevăd. Drăguţă a fost reacţia tatălui fetei care, chipurile, citea cu degetele. A sărit în sus că de ce să fie atacat şi personalul civil. Hopa! Hopa! Penelopa! Mi-a picat şi mie fisa că eram în corzi şi că eram singurul *outsider* din încăpere! Toţi erau angajaţi militari sau civili ai aceleiaşi instituţii. Mai puţin fetiţa, al cărei tată însă nu se abătea de la regulă. Ştiu că pare crud, dar erau nişte oameni care s-au legat prin jurământ să apere acest popor în domeniul PSI. Nu cred că cineva din cadrul armatei are milă când este vorba de pregătirea fizică a unui soldat. Ori ei trebuiau antrenaţi psihic şi chiar voiau să-şi încerce puterile cu cineva. De ce toţi, inclusiv personalul civil? Pentru că una este să te aperi pe tine, alta pe ceilalţi şi alta să o faci simultan pe ambele planuri. Iar eu cred că aşa trebuie. Şi nu îmi părea rău nici de ei, nici de familiile lor. Ca să învăţ, părintele Argatu mi-a trimis în etape toate tipurile de demoni, de diverse mărimi, care evident mi-au afectat viaţa, familia, şi pentru asta îi mulţumesc, pentru că m-a făcut cine sunt. Aşa că, din dorinţa de a-i pregăti pe ei, am acceptat o dispută pe care ei au declanşat-o, dar căreia eu i-am dat glas. Unul dintre generali m-a întrebat la plecare, când se adunaseră toţi în jurul meu, dacă la sfârşitul acestei luni se va despărţi de soţie. O iubea şi îmi părea rău pentru el. Ştiu ce se poate face unui cuplu ca să se spargă, iar pornirea unui „tăvălug” PSI nu lasă nici o viaţă neafectată. Celălalt, cu problemele de inimă, m-a întrebat ce ar putea face pentru inima lui. I-am spus că îi trebuie o echilibrare energetică şi chiar un consult medical şi medicaţie ca să prevină un eventual infarct.

M-am dus acasă şi le-am spus alor mei despre ultima mea ghiduşie. Prietena mea mi-a sărit în cap. Are ce are cu orgoliul meu. S-a născut parcă să mă scape complet de el. Şi a crezut că motivul real era că îmi doream o confruntare cu cei de acolo. Sincer, nu voiam asta. Sunt chiar plictisit de lupta cu vrăjitorii, preoţii răuvoitori, cu magii, maeştrii Reiki sau radiestezişti, ţiganii sau evreii. M-am hârşâit atâta în lupte PSI încât ştiu că din ele nu se poate să ieşi fără să fii atins tu, ai tăi, ce iubeşti. De ce? Pentru că în magie fiecare îşi pune toată ura ascunsă cu grijă şi nemanifestată din cauza fricii în faţa legii. Mai exact, fiecare ştie că din punct de vedere legal nu poţi fi acuzat dacă omori printr-un act magic, indiferent că eşti preot sau nu. Singurul obstacol între tine şi crimă este propria conştiinţă sau, dacă îl ai, Dumnezeu! Aşa că nu mi-a făcut nici o plăcere să încep un asemenea război.

Când am spus mamei, ea a clătinat din cap: „Măi, mamă!”, mi-a spus cu îngrijorare. „Iar o să vină o vreme neagră. Ce trebuie să fac eu?” A întrebat ca un soldat veritabil. Îmi venea să o pup pe mama mea, care mi-a

fost alături la multe din excentricităţile mele, ca să nu le numesc nebunii. „Nimic mai mult decât ai făcut până acum, să te rogi la Dumnezeu să scăpăm cu viaţă!” De ce aşa? Pentru că dacă îţi laşi viaţa în numele Lui, te ajută în aşa fel încât să nu fii vulnerabil când eşti atacat. Tu, ca simplu muritor, nu ştii momentul în care un individ se hotărăşte să atace, dar El ştie. Fără să vrei, aproape ajungi într-un loc unde eşti mai puţin vulnerabil şi de unde te poţi lupta mai bine. Credeţi că locul luptei de la Călugăreni, mlaştina şi ceaţa, le-a ales Mihai Viteazul? Dacă nu ar fi fost Dumnezeu în spatele conducătorilor care ne-au rămas în istorie, nu am mai fi existat de mult ca naţie!

A urmat o nouă întâlnire cu domnii cu povara universului pe umăr. Iniţial, eu şi cu ceilalţi veniţi chipurile pentru demonstraţie am fost conduşi într-o sală de mese unde s-au vorbit nimicuri. Eram plictisit că trebuia să ascult poveşti. Ceea ce nu înţelegeau respectivii era că, prin natura formării mele, realizez când se spune o poveste fabricată şi când cineva vorbeşte în prezent. Ţin minte că măsuram radiestezic cât adevăr ne servea colonelul şi era cam 10%! I-am spus asta şi faptul că văzusem la televizor despre crearea noii arme Psi cu mult timp în urmă. Şi că părerea mea era că fusesem adus acolo ca să vadă ce pot băieţii lor pregătiţi în domeniu. A încercat să o întoarcă şi, în cele din urmă, am mers sus, în locul primei întâlniri. Doar că nu au mai venit generalii, ci feţe noi. La un moment dat, iritat de faptul că mi se tot spunea că vor veni, că nu ştiu ce s-a întâmplat, că şi-au primit soldele şi întârzie, am vrut să plec. Unul din cei prezenţi, eram cel mult opt persoane, a venit la mine cu o cutiuţă pe care se străduia să nu o văd şi, uitându-se drept în ochii mei, a început să mă flateze că mi-a citit cartea, că soţia lui era tot medic şi că ar vrea să vorbim mai multe, că să-i dau numărul de telefon. Abureli! Dar am realizat că m-am calmat. Era vorba de cutiuţa pe care mi-o pusese pe birou? Habar n-am. Colonelul îşi luase un scaun şi se postase oarecum în faţa mea, deşi în mod normal nu ar fi trebuit să stea acolo şi, slavă Domnului, erau destule locuri în toată sala. Să se fi aşezat tocmai ca să fie cu ceafa înspre mine, ca să poată percepe gândurile mele? Ştiut fiind că al treilea ochi, chakra câmpului de recepţie, are proiecţie dorsală? Nu ştiu, pot doar să presupun, întâlnirea ar fi trebuit să înceapă la ora 16 şi s-a decalat la 16:30. La ora 17 m-am ridicat frumos, am spus că am văzut tot ceea ce îmi doream să văd şi că nu mai am nimic de adăugat la ce le spusesem la întâlnirea trecută. Colonelul a început să se bâlbâie că nu se poate. Eu am spus că ba da, că nu mă simt obligat să pierd timpul meu degeaba. Oricum mi se tot repetase cât de amărâţi sunt ei şi că nu pot plăti cursurile. Nu sunt un materialist, dar nu cred nici în muncă voluntară. Şi am plecat. Am fost bucuros că am scăpat.

Am început balamucul. Eu am atacat primul sistemul lor de apărare. Sediul respectiv era protejat de un con de lumină. Le-am închis-o, cum stingi becul. Apoi le-am atacat sufletele. Le-am adunat pe toate într-un loc pentru a le putea da înapoi la sfârşit. Astfel nu puteau să aibă puterea psihică

maximă, dar nici nu aveau să sufere pentru ce urma să se întâmple în familiile lor. Şi am atacat familiile, ca să le distrug echilibrul psihic. O să mi se spună că am greşit, pentru că ura motivează. Este adevărat, dar de abia după ce trece atacul, ori eu aveam de gând să nu-i slăbesc deloc. Am trimis demoni să zgândăre şi să le ia somnul. Din fericire pentru ei, nu mi s-a îngăduit să fac totul dintr-o dată. I-aş fi distrus. Dumnezeu voia ca ei să înveţe, nu să-i distrug. Aşa că, în timpul războiului de treizeci de zile, au fost zile întregi în care nu le trimiteam nimic, dar îi simţeam cum compilează şi caută soluţii la problemele pe care le aveau deja. Ştiam că astfel aveau să înveţe şi metoda de atac, dar şi pe cea de apărare. Rând pe rând, le-am trimis spaţii programate negativ, lumină informată prin grilă, argint viu, spiritele pământului, apei, focului şi aerului. Le-am trimis arhanghelii să le taie câmpurile, ca să simtă puterea săbiilor de lumină, şi altele.

Dacă îmi pare rău? Normal. Trebuie să fii nebun să doreşti răul cuiva, dar de multe ori, ca medic, trebuie să faci rău ca să faci bine. Ori fiecare element pe care îl trimiteam era informat în aşa fel încât cel care o păţea să ajungă la cineva care să îl şi dezlege. Ca să şi înţeleagă şi să înveţe şi să ştie exact cum şi de unde îi vine. N-am păţit nenorociri mari. Tatăl meu era să facă un infarct, dar eram prin zonă şi a scăpat. Mama a preluat atâtea de la pacienţii mei încât este călită. În schimb pe câinele meu, în urma unui atac concentrat, l-am găsit în casă într-un hal fără de hal; făcuse diaree cu sânge, voma şi umpluse casa şi de una şi de alta. Vrând să îl ajute, prietena mea o luase şi ea şi îmi căzuse lată în pat. A fost o noapte din acelea drăguţe, dar a trecut. Încă două probleme am avut cu ei. Când s-a ridicat psihologul, care, chipurile, era venit să facă demonstraţie alături de mine, şi mi-a trimis destule entităţi care îmi secerau îngerii ca pe spice. Am scăpat şi de aici. Lupta la nivel astral se dă ca pe câmpul de luptă, câştigă cel care are soldaţi mai mulţi, ori ştie să folosească mai bine sabia şi tacticile vechi. Îmi folosesc cunoştinţele din vieţile mele anterioare în acest scop, aşa că am un ascendent.

Un alt atac a fost o proiecţie în punct pe ariile motorii Brodmann produs de un singur individ care se folosea de puterea subconştientului colectiv al grupului pe care îl conducea, colonelul! Mi-am amintit cum fusesem selecţionat să ajung acolo. Probabil fuseseră mulţi paranormali vizaţi şi rămăsesem singurul sănătos.

Spusese la un moment dat că îl chemaseră şi pe Eugen Celan. Dar, între timp, paralizase! Şi spusese asta cu dezgust aproape! În momentul în care am fost atacat aşa, am realizat că cei care fuseseră artizanii acestui minunat fapt erau tocmai cei din serviciul unde fusesem invitat! Doar că vor plăti, aşa cum şi eu voi plăti pentru ceea ce fac, deşi, de cele mai multe ori, poate că nu am nici o vină şi că doar aşa trebuie.

Scriam şi mi-am dat seama că este un moment optim de lovit. De ce acum? În miezul zilei? Ca să vadă că nu există o condiţionare nocturnă

pentru un atac PSI. Am atacat în bloc, cu toată cunoaşterea şi puterea mea odată. Era chiar în miezul zilei. Erau toţi militarii la servici, departe de familii şi de cei pe care îi iubeau. Am simţit oroarea lor şi teama pentru cei dragi. Am condiţionat să nu moară nimeni, în rest se putea întâmpla orice. Ştiam câţi sunt în total, câte suflete. Era destul să vadă ce se putea întâmpla.

Am primit vizita mentală a câtorva dintre ei. Îmi părea rău pentru ei. Sincer, sunt antrenat să port un război PSI o veşnicie. Este singurul lucru pe care ştiu să-l fac chiar mai bine decât să vindec oameni. Ce s-ar fi făcut dacă aş fi fost plătit pentru asta? Şi m-aş fi ocupat doar să-i distrug pe ei şi pe familiile lor? Ce s-ar fi întâmplat cu ei dacă zi de zi aş fi trimis prin magie toate nenorocirile despre care am scris, lucruri pe care eu am învăţat să le distrug în secunde şi pe care ei de abia acum le înţeleg? Unul a atacat în punct la nivelul capului, cu intenţia să mă facă să paralizez. Se descoperise şi nu ştia că având eu acces la energia cu care lovea aveam acces la tot ceea ce făcuse vreodată. El era şeful! De el ascultau toţi! Mi-au revenit în minte imagini de când îi cunoscusem pe cei de la UNA. Le-am atacat sistemul informaţional, calculatoarele. Nimeni nu ştie cât de vulnerabile sunt şi ce uşor pot fi distruse. Când îi văd pe americani împăunându-se cu avioanele lor cu 140 de computere de bord mă apucă râsul. CU CÂT ESTE MAI COMPLEX UN LUCRU, CU ATÂT ESTE MAI UŞOR DE DISTRUS PSI! Este destul să te concentrezi pe cea mai slabă piesă a lui şi să o arzi. De multe ori este suficientă o energie mult mai mică decât se crede. Totul este să ştii cum şi unde.

Au învăţat şi au reuşit să-mi distrugă calculatorul. Pentru asta îi felicit. Au învăţat mai repede decât credeam. Eu nu le port pică. Chiar dacă eu nu am învăţat nimic din treaba asta, sper să fi devenit ei mai buni. La sfârşit am trimis un SMS colonelului în care anunţam că am încheiat ostilităţile şi că sper să fi învăţat mai mult decât la un curs la care eu să fi vorbit ca televizorul.

Poate voi fi considerat nebun, dar eu îmi doresc fiu maestru de arte marţiale, ori asta implică şi lupta şi, până la urmă, un antrenament mai bun. Îmi doresc să existe oameni mai bine pregătiţi decât mine pentru că protecţia PSI a unui popor este dată şi de fiecare individ în parte, dar şi de vârfurile lui.

Ţin minte că, la un moment dat, lupta s-a purtat prin intermediul entităţilor spirituale. Cădeau ghizii şi protectorii mei ca muştele sub armele celorlalţi până în momentul în care m-am hotărât să intervin şi să lupt. La nivelul acela am avut maeştri buni şi lupta cu sabia mi-a plăcut dintotdeauna. Acolo am învins uşor.

▫ *DESPRE CREDIBILITATE* ▫

Înainte de a vorbi de magie şi psihologie, o să vorbim de credibilitate şi

de pierderea ei. Cred că este cel mai important lucru, în afara propriei valori şi cunoaşteri, care există pentru un medic, un terapeut sau un preot. Pierderea credibilităţii înseamnă, implicit, îndepărtarea oamenilor de acel om şi imposibilitatea lui de a-şi îndeplini menirea pe acest pământ. De aceea, pentru mine, este atât de importantă. Cred sincer că ar fi o catastrofă să nu mai creadă lumea în ceea ce fac. Şi mai cred că sunt destui care ar dori asta! Mai ştiu însă că este cineva care cu siguranţă nu o doreşte şi că El mă va ajuta să răspândesc cunoaşterea mea, bună sau mai puţin bună, celorlalţi, poate doar pentru a-i împinge să-şi pună întrebări, să caute răspunsuri şi, astfel, să se apropie mai mult de Adevăr şi, implicit, de El. Mă întreb cum o să primească un psiholog veritabil unele informaţii pe care le dau în această carte, precum aceea că, la un moment dat, o doamnă îmi povestea cum naşa ei o învăţa să-şi treacă un peşte printre picioare, să-l gătească şi să-l servească la cină unui bărbat pentru a-l lega ca să nu mai plece niciodată de lângă ea! Psihologia, iar am să mă iau de ea, a făcut un lucru groaznic în timp. A reuşit să creeze adevăraţi monştri cu chip de om. De ce? Pentru că au fost învăţaţi despre spiritul uman, despre mecanismele psihicului, dar nimeni nu i-a învăţat valorile morale şi atunci li s-a părut normal să folosească cunoaşterea în ceea ce au crezut ei că este bine sau moral. Întotdeauna am spus că întâlnirea cu un psiholog veritabil te scoate din amorţeala intelectuală şi, deşi sunt conştient că orice experienţă de genul ăsta nu te lasă fără răni, am spus că trebuie să încerc.

Povestea a început cam aşa: La un moment dat am avut o întâlnire cu un fost ministru, pe care de altfel îl apreciez şi îl admir mult. Nu are rost să intru în amănunte, pentru că nu vreau nici măcar să i se bănuiască identitatea. Cert este că am avut o discuţie cu el despre războiul din Golf. Era intrigat (sau aşa vroia să pară?!) de intervenţia americană din Irak. Am luat apărarea lui Bush, explicându-i că el nu face nimic de la el însuşi şi că face voia luminii, că în spate nu sunt masonii, ci maeştrii Reiki, iar în spatele lor extratereștrii! Se discută în cercurile mari de faptul că navele spaţiale ale celor mai apropiate fiinţe umane de planeta noastră sunt deja aici, ascunse într-o dimensiune paralelă, şi coordonează oarecum mersul treburilor de pe pământ şi că nimeni, la nivel de stat, nu mai face ceea ce vrea el. Având o cunoaştere şi mai ales o recunoaştere în mediul celor care se ocupă într-un fel sau altul de ocultism, mi-a recomandat să văd o doamnă care avea probleme de magie. Am acceptat. M-a sunat doamna respectivă, dar simţeam cum mă tatonează. Felul mieros al unora de a vorbi mie îmi ridică părul pe ceafă. Am avut mai multe discuţii la telefon, timp în care a încercat să mă convingă să merg la ea la cabinet. Evident că am refuzat. Nu aveam nici timp şi nici chef ca să mă duc în gura lupului. Aflasem destule detalii la telefon, atât cât să ştiu că nu era o ignorantă şi că ştia destule, mai mult decât mine. I-am făcut măsurătorile şi am fost surprins că ştia atâtea. Modul cum încerca să intre în câmpurile mele m-a uimit. După deliberări, s-a hotărât să vină ea la mine. Şi a venit într-o seară, învăluită în lumină, şi

trebuie să recunosc că nu arăta rău. Sunt în perioada în care fac plăţi karmice, aşa că apariţia unei femei în viaţa mea, indiferent cum se manifestă ea, că este pacientă, colegă, terapeută sau mai ştiu eu ce, mă determină să fac măsurători. Şi am măsurat cât mă iubeşte. A ieşit minus 60 şi ceva! Mă ura de-a dreptul! Habar nu aveam ce îi făcusem în alte vieţi, ştiu însă cel puţin de una în care am fost turc şi am avut harem şi alta în care am fost hun şi îmi luam femeile din galopul calului! N-am fost în toate un sfânt. Ba, de multe ori, am avut existenţe zbuciumate şi nu foarte onorabile. A fost un prim contact, după care a rămas să ne mai vedem. I-am făcut curăţare şi am descoperit că avea făcute mai multe de către vrăjitori ţigani. Mai urât a fost când am aflat că era şi psiholog şi maestru Reiki (s-a dovedit a fi o minciună, întrucât habar nu avea cum se fac iniţierile în Reiki sau Karuna, deşi afirma că îşi lăsase diplomele în urmă când fugise din fosta căsnicie). Mi-a spus că scrie la un manual de terapie alternativă şi că ar avea nevoie de colaborări pe partea de atacuri PSI. Mi-a câştigat atenţia, este o femeie socotită frumoasă, pe care orice bărbat şi-ar dori-o lângă el. Frumoasă, deşteaptă, singură! Trebuie să recunosc însă că, pe lângă astea, m-a atras la ea şi ceea ce se cheamă psiho-cibernetica, NPL-ul (neuro-programarea lingvistică) şi, nu în ultimul rând, cunoaşterea ei. Eu unul am întrebat-o de la început dacă era trimisă să mă evalueze de grupul din care făcea parte. De fapt, habar nu am dacă avea vreo apartenenţă de grup. Ştiu că ajutase un partid la alegeri, că fusese consilier, dar că se dăduse la o parte. Este o femeie cu o existenţă ciudată şi plină de neprevăzut. M-am tot întrebat de ce a ajuns ea la mine şi eu la ea. Ştiu că avea orgoliul, când am întâlnit-o, la plus 60, când bună este valoarea negativă. Deci lipsa smereniei. Ştiu că mă pricep la rupt coarne, dar mai ştiu că mi le tocesc şi eu pe ale mele în timpul când se întâmplă asta şi că mă cam ustură fundul! Am luat un taxi împreună, eu, prietena mea de atunci, ea şi încă o pacientă. Trebuia să ajung la gară, plecam la Baia Mare. Erau două drumuri care duceau spre gară de la mine, prin centru şi pe Ştefan cel Mare. Când s-a pus problema să aleg, eu eram pe locul mortului, deci eu plăteam, am ales prin centru. De obicei merg pe acolo, dar tendinţa de a o lua pe Ştefan cel Mare m-a mirat. Apoi am aflat de ce se schimbase la faţă la coborâre. Dacă o luam pe acolo, am fi lăsat-o exact în faţa casei, aşa o dusesem până la Unirea! Se supărase că nu putuse să mă determine să fac ceea ce îşi dorea ea. Drăguţ este că fosta mea prietenă mi-a spus că este neagră la suflet încă de la prima întâlnire, doar că, având mai multe de împărţit cu ea, nu am crezut-o. Ba mi-a spus textual că: „ce mi-a făcut ea e parfum pe lângă ce o să păţesc de la psiholoaga mea, care o să-mi pună creierii pe bigudiuri!” Eu însă îmi doream de mult o metodă de antrenament psihic pentru artele marţiale. Deşi ştiu că orice lucru se plăteşte, iar cunoaşterea mai tare decât toate, m-am decis să merg mai departe. A trecut ceva timp şi mă sună din nou. Îmi dăduse numerele ei de la început dar, considerând că ea are mai multă nevoie de mine decât eu de ea, nu am căutat-o. Cred că asta a intrigat-o cel mai mult pentru că este genul de

femeie care nu răspunde la telefon decât după ce te incită. Mă invită la masă spunându-mi, în glumă, că nu-mi va informa mâncarea. Şi mă duc. Iau o sticlă de vin, un buchet de trandafiri, patru roşii şi unul alb, şi mă duc. Îmi place să mă joc şi ştiu că cineva care a studiat psihologie începe să caute fără să vrea semnificaţiile unui gest, unei atitudini. Este ca în bancul cu cei doi psihanalişti care se întâlnesc pe stradă şi unul spune: „Bună ziua!", la care celălalt se gândeşte: „Oare ce a vrut să spună cu asta?" Surpriză! Gătise creveţi în sos iute tailandez! Nici mama nu ştie că-mi plac foarte mult. Târziu am aflat cum făcea să afle totul despre tine. Am stat de vorbă, timp în care a tatonat terenul. Se pare că în anumite cercuri se discutase despre mine, pentru că nu era sigură dacă eram de partea luminii sau nu şi dacă vroiam binele poporului român. Toata relaţia noastră a oscilat în jurul problemei dacă fac şi vreau binele şi, mai ales, dacă în romanul *„Devenirea"* este reală întâmplarea cu violul şi eu sunt cel care a produs-o. Ţin minte că am scris odată o poezie, *„Nebunul"*, pe care am dezvăluit-o cititorilor în Atacul PSI, în care descriam trăirile unei fete aflate în catatonie datorită magiei. Un viitor psihanalist, care a citit-o, a crezut că trecusem şi eu prin această stare. Cred că problema celor care fac psihologie, psihoterapie sau psihanaliză este insuficienta cunoaştere a spiritului uman, faptul că te poţi conecta la el şi afla, telepatic, ceea ce simte direct de la Sinele lui. Am stat de vorbă şi i-am spus că am putea face un schimb, eu să o ajut în problemele ei (era ţinta unui atac psihic pe mai multe fronturi, motiv pentru care fusesem solicitat – umpluse casa de sânge în prezenţa fostului ministru care mi-o prezentase), iar ea să-mi servească drept oglindă ca să înţeleg ce se întâmplase în ultima mea relaţie cu o femeie de care mă lovesc în fiecare existenţă a mea şi cu care, deşi ajung să mă bat la nivelul fizic de multe ori, continui s-o iubesc şi să mă iubească. Sunt luni de când nu mai suntem împreună şi tot o simt privindu-mi existenţa şi uitându-se cu ochii minţii şi sufletului la viitorul meu şi la mine. Mai rar, este adevărat, dar o face.

Nu am obiceiul să mint şi, spre deosebire de alţii, recunosc că am o problemă vizavi de femei, o ură de care nu am reuşit să scap în totalitate de la căderea datorată femeii. Am făcut însă destule prostii cu voie şi fără de voie ca să le găsesc, cel puţin la nivel conştient, scuze. Aşa că i-am spus. În afară de oglindă i-am explicat că vroiam să mă înveţe psihocibernetica tocmai pentru că vroiam să intru în ring şi avea într-adevăr cunoştinţe despre modul de antrenament psihic al campionilor! Despre ea se poate scrie o carte… De ce este importantă prezentarea ei? Pentru că s-a ocupat şi se ocupă de campania PSI a unui partid şi vreau să descriu cum o face. M-am situat în partea opusă ei tocmai pentru că îmi place echilibrul. Pentru mine, ceea ce face ea se numeşte prostituţie spirituală, întrucât slujeşte un sistem făcut pe principiul pactului cu diavolul. Partidul pe care îl susţine are în componenţă atât maeştri Reiki (Lumina!) cât şi masoni (Întunericul!). Indiferent de motivaţie, îşi doreşte mult un centru de pregătire şi antrenament psihologic pentru sportivi făcut după standarde internaţionale,

tot vândut eşti. În plus, a renunţat la terapie, deşi are vibraţie 33, ca să facă sluj unor hoţi, dar nu pot să-i neg inteligenţa. DRUMUL SPRE IAD ESTE PAVAT CU BUNE INTENŢII! Am făcut şi eu aşa ceva, crezând că pot ajuta mai bine oamenii din punctul în care mă aflam, şi am plătit. A avea o cunoaştere şi a nu o folosi spre binele oamenilor înseamnă a greşi atât faţă de om cât şi faţă de Dumnezeu.

M-am lungit şi trebuie să dau manuscrisul la cules…

Iată modul în care manipulează acel partid oamenii simpli cu ajutorul ei: ştie să fure sufletele şi să le informeze, să lege câmpurile şi să le ia, să scoată şarpele kundalini al unui individ şi să-l lovească, să folosească sabia de lumină şi lumina informată. Prin asta păcăleşte şi preoţii, care îi văd numai lumina, în timp ce proiectează întunericul din ea pe altcineva. Foloseşte demonii, deci, în manipulare şi trebuie să recunosc că îi foloseşte foarte bine în pat! Are capacitatea de a ţine patru legiuni! Sunt episcopi care nu pot să facă asta! Apropo de unii dintre mai marii bisericii şi de politica lor vizavi de poporul român, pe care îl ţin în orbire, avea cărţi de Tarot date de un episcop şi erau menite pentru ea! Cel puţin aşa afirma ea. Politica „externă” a aceluia nu este aceeaşi cu politica „internă” în ceea ce priveşte credinţa şi cunoaşterea spirituală! Ce mai făcea fata asta? În primul rând faptul că vibraţia ei la 33 o face mai puternică decât mulţi alţii! Dacă iei în considerare faptul că comandorul, şeful radiesteziei, are 10 şi cei de gradul nouă – 9, şi aşa mai departe, vă daţi seama ce diferenţă. Evident că lumina ei nu înseamnă şi calitate pentru că există orgoliul îngerilor, care îi slujesc lui Dumnezeu, şi pe care ea îl are din plin. Poate astfel să treacă peste puterea arhanghelilor, dar singurul peste care nu poate trece, pentru că îi este superior, este Rafael, şeful vindecătorilor, aşa că împotriva oamenilor cu vibraţie aşa de mare se pot folosi Halu, Harth, Dai Ko Mio, care sunt simboluri de vibraţie mai mare decât a ei.

Nu doarme noaptea şi în timpul ăsta informează câmpurile mentale a mulţi oameni, pentru că îşi poate deschide chakrele şi emite lumină informată extinzându-şi câmpurile la o distanţa pe care nu vreau să o menţionez aici. În timpul cât stă trează şi ceilalţi dorm, polarizează lumina. Fură îngerii care se supun vibraţiei superioare şi în felul ăsta află tot ce vrea despre omul respectiv, informându-i apoi energiile în sensul în care vrea. Programează persoane care dorm, suflete, lasă informaţii în subconştient sau pur şi simplu le înglobează în câmpurile ei, făcându-le nişte biete marionete! Având vibraţie mare, câmpurile ei s-au unit, cei trei centri de forţă ai ei s-au transformat într-o sferă de lumină pe care o poate plimba pe axa canalului mare, deschizând orice chakră vrea şi eliminând energia specifică acelei chakre. Odată deschise, poate emite energie de toate tipurile şi automat îngloba un om în ea. Acelaşi lucru se poate face cu întreaga planetă, evident cu rezultate mult mai slabe. Nu poate minţi însă ansa şi asta o supără foarte mult şi duce o politică de distrugere a radiesteziei pe motiv că mulţi au luat-o

razna. Sfătuiesc radiesteziştii să o măsoare şi să vadă ce valori are. CAM, PIEC, DH, EBF etc., ca să îşi facă o părere despre ea. Toţi sunt speriaţi de radiestezie tocmai pentru că trece de barajele pe care şi le fac şi poate afla totul despre un om. Tocmai de aceea ea încearcă să implementeze ideea că radiesteziştii sunt nebuni, ca să-i denigreze. Mie a încercat să-mi sădească neîncrederea în radiestezie pe motiv că nu este exactă! Fals!

Foloseşte de asemenea repetiţia pentru inocularea ideilor în subconştient. Recomand în acest sens citirea cărţii PSIHOCIBERNETICA 2000 pentru a vedea cum acţionează subconştientul şi a se ţine seama că manipularea este în sensul invers al vindecării! Folosirea demonului de către o femeie este mult mai simplă, pentru că este destul să-i promită sexul ca el să facă ce vrea ea. Să zicem că o femeie vrea să obţină ceva şi cunoaşte un bărbat căruia îi place. Ea are un prieten şi vrea ca acesta să îi aducă acel lucru fără ca ea să îi spună un singur cuvânt sau să îi ceară ceva. Totul are loc la nivel spiritual, mental, repet. Îi spune răului din el, telepatic, ce îşi doreşte şi că, dacă îi aduce, îi oferă în schimb sex, sex oral, anal sau mai ştiu eu ce, plăcintă cu mere. Evident că ăla atât aşteaptă şi vine. Îl ia pe sus pe bărbatul femeii şi îi aduce ce vrea. Rămâne doar ca ea să-i îndeplinească dorinţa şi demonul îi va servi mai departe! Sau forma de psihologie inversă combinată cu mâncarea. Face de mâncare, în ea introduce demoni care intră în cel care o mănâncă şi apoi îi spune să facă invers decât şi-ar dori în realitate! Este că nu te plictiseşti lângă o asemenea femeie? Cel mai pervers mod este însă când incită de dincolo, folosind demonii, şi se lasă violate şi apoi ţipă că au fost, deşi artizanii acestui viol sunt chiar ele! Nu e cazul ei, îi place să facă dragoste, dacă folosirea chakrei inimii în mod raţional se poate numi dragoste în timpul actului sexual. Repetiţia este o altă formă de implementare a ideilor în subconştient folosită des în psihologie. Îţi repetă de mai multe ori că nu poţi să faci un lucru. Se numeşte condiţionare negativă. Şi pe asta o făcea psiholoaga mea. Şi făcea parte dintre cei care gândesc strategia unui partid în campaniile electorale! Asta ca să vedem, în mare, cât de mici şi manipulaţi suntem!

▫ *GENIUL* ▫

Se studiază de mult timp geniile, cei care au ieşit din rândul celor mulţi fiind cu totul altfel. S-au cântărit creierele. Geniul, s-a constatat, nu depinde de greutatea organului. Urmăream o emisiune la televizor despre un puşti negru care s-a dus la serviciu cu noaptea în cap (lucra la un atelier de dezmembrări auto) şi patronul, crezând că este un hoţ, l-a împuşcat zburându-i o parte de creier. Era sinistru să îl vezi stând de vorbă cu reporterul în timp ce îi lipsea o jumătate de cap. Nu cred că se poate demonstra mai bine faptul că gândirea nu depinde de creier, sau că, mai exact, că nu creierul determină gândul. S-a luat în considerare vârsta la care se manifestă, nici acest criteriu nu era unul în măsură să explice geniul.

Există genii care s-au manifestat la vârste fragede, precum Mozart, iar altele care şi-au făcut simţită prezenţa mai târziu, după douăzeci, treizeci şi chiar mai mulţi ani. Debusolaţi, oamenii de ştiinţă au găsit teste care să confirme sau să infirme existenţa geniului, dar fără a reuşi să-l explice. Şi asta pentru că geniul nu are o componentă organică, ci una psihică, spirituală.

La un moment dat stăteam în postul meu de pază şi scriam câteva idei. Nu mai ştiu exact despre ce era vorba. Eram atât de surprins de cât de măreţe erau propriile mele gânduri, încât mi-am zis: „Băi, ce deştept sunt!” Mi-a mai venit însă în minte o idee: să măsor cât din înţelepciunea pe care tocmai o transpuneam pe hârtie era a mea. Rezultatul a fost surprinzător, 1%! Şi am stat eu pe fundul meu şi mi-am spus: „Aha, şi atunci de unde e?” Şi m-am gândit ca baba oarba că trebuie să fie primprejur cineva şi am dat peste un înger cu şase aripi, un serafim! Bine, bine gândesc eu. Dar ce caută el aici? „M-a trimis Dumnezeu să îţi ţin de urât!” Nu sunt un tip prea curat, aşa că venirea lui m-a uimit puţin. În jurul meu îşi fac apariţia destul de rar îngerii şi numai dacă este neapărat nevoie. Dar atunci am făcut corelaţia cu geniul. Plus că întâmplarea face ca să cunosc oameni care în vieţi trecute au fost genii iar în cea actuală sunt la limita normalului, chinuindu-se cu sexul, conceptul de familie, sau pur şi simplu să se scoale dimineaţa să se ducă la muncă. Geniul, până la urmă, reprezintă harul cu care Dumnezeu înzestrează unii oameni în scopul luminării celorlalţi. Evident că există un merit personal al individului respectiv, dar nu atât cât credem. Geniul este canalul prin care Dumnezeu îndrumă oamenii spre frumos, adevăr, cunoaştere şi pace. Este Supraeul, profesorul, acea instanţă supremă care ne judecă în fiecare clipă şi care ne arată care este binele şi răul, îngerul păzitor al omului prin care El ne luminează. Este, ca de obicei, modul în care Dumnezeu are grijă de noi fără a-şi face simţită prezenţa. Ca şi medicina, ca şi Reikiul, o modalitate de a ne iubi şi ajuta fără să ştim. Şi brusc am realizat, spre surprinderea mea, că eu sunt un geniu, dar că genialitatea nu este deloc a mea.

Am dat mai demult peste o carte, *„Obsesia”*, scrisă de Lloyd C. Douglas, în care autorul pune problema obţineri harurilor. Era o metodă simplă: să oferi necondiţionat ajutor oamenilor, fără să se ştie. La un moment dat, ca şi cum ai fi strâns la bancă bani şi, ajungând la o anumită sumă, urma să fii premiat, puteai să-ţi ceri ce doreşti, ce har doreşti. Puteai să oferi bani celor în nevoi, să posteşti pentru cei bolnavi, îndatorându-l în felul acesta pe Dumnezeu. Eu, unul, nu o făcusem numai pentru oamenii care, de cele mai multe ori, sunt lipsiţi de recunoştinţă. O făceam pentru El şi, bineînţeles, pentru mine. Când mi-a venit timpul să primesc ceva, mi-am ales darul scrisului, apoi pe cel al vindecării. Îmi mai doresc multe, dar le voi dezvălui când se vor fi transformat în realitate. Până la urmă, harul scrisului, al muzicii, al picturii, sunt îngeri ai Lui Dumnezeu. Poate că mulţi dintre cei care citesc, sau dintre confraţii mei în ale medicinii sau Reikiului, mă vor critica, dar le pun în faţă pilda scrierii Coranului de către Mahomed. Este adevărat că, de multe ori, până la apariţia lui ca geniu, un spirit parcurge o

anumită cale şi o anume şcoală, dar asta doar pentru a avea datele cu care să opereze în momentul manifestării propriei genialităţi.

Budistul spune: „Uită-te la tine, eşti înţelepciunea lui Budha!”

Hindusul spune: „Atman (cunoaşterea individuală) şi Brahma (cunoaşterea universală) sunt una”.

Creştinul spune: „Lumea cerului este în Tine!”

Mahomedanul spune: „Cine se cunoaşte pe sine, îşi cunoaşte stăpânul!”

În Upanişade citim: „Înţelegându-ne pe noi înşine cunoaştem Universul!”

Dan Seracu, Autocontrolul

▫ *DESPRE SUFLET* ▫

Sufletul este până la urmă o energie şi, din păcate, tot mai mulţi oameni ştiu asta, implicit, faptul că pot lucra pe el în toate felurile. Este o energie de provenienţă divină, darul Lui Dumnezeu pentru noi, darul vieţii. Fără el, viaţa nu este posibilă şi este caracteristic atât oamenilor cât şi animalelor. Singura diferenţă dintre animal şi om este la nivelul matricii, a ADN-ului, care conţine caracteristicile fiecărui animal. Schimbarea lor, a animalelor, prin contactul cu oamenii, umanizarea lor, a şarpelui kundalini, se datorează tocmai faptului că au originea comună, a şarpelui, a îngerilor căzuţi. Sufletul are culoarea roşie-portocalie şi forma inimilor din tablourile catolice cu Mântuitorul sau cu Fecioara Măria.

Am fost surprins să constat că unii oameni au un suflet atât de mare încât poţi intra cu totul în el, în timp ce alţii sunt săraci de-a dreptul. Acest lucru se află în strânsă relaţie cu vârsta astrală a fiecărui om. Şi am ajuns la concluzia că fiecare primeşte sufletul pe care îl merită, în funcţie de menirea pe care o are şi de ce a făcut în vieţile anterioare sau în prezent.

Apropo de vârsta astrală, ea reprezintă momentul apariţiei noastre ca entităţi ce au viaţă în acest univers. Evident că există persoane cu vârsta mai mare decât universul, care existau înaintea lui, şi anume Iisus Hristos şi Fecioara Măria. De-a lungul vremii, Fecioara a purtat mai multe nume, în funcţie de cum era recunoscută de iniţiaţi, printre care şi Isis. Apariţia ei pe pământ a fost în momentele cheie ale istoriei, trăind de cele mai multe ori o viaţă modestă, printre oamenii de rând. Venirile Lui Iisus au fost mai multe de cât se ştie şi de cât ne învaţă biserica şi tot pentru binele şi salvarea oamenilor, dar asta este o altă poveste.

Sufletul se poate mări, atunci când Dumnezeu hotărăşte asta, se poate repara, prin tehnici radiestezice sau prin simbolul Harth din Karuna Reiki. Mărirea sufletului ţine de ceea ce faci cu el. Există o interdependenţă între numărul de îngeri pe care îi ai şi mărimea sufletului, de parcă el ar fi responsabil şi ar susţine forţa divină din tine.

Există tehnici de împietrire a sufletului, sau de îngheţare a lui. Am

văzut aşa ceva când am fost curios să observ în astral sufletul unui colonel pregătit de specialiştii psihologi din fosta securitate. Sufletul lui arăta ca un bolovan, ca un meteorit în noapte. Nu mai iradia nimic din lumina şi iubirea divină. Era pur şi simplu mort înăuntru! Sistemul este preluat de la specialiştii ruşi, care utilizează tehnicile şamane de folosire a spiritelor pământului, gnomii.

Îi înţeleg pe instructorii spionilor că oamenii lor trebuie formaţi într-un anume mod, că nu trebuie să le fie frică de nimic, dar nu asta este cea mai bună metodă. Pot să aibă specialişti cărora, înainte de misiuni, să le ia sufletele, să le depoziteze într-un „rastel" pentru a nu simţi frica şi apoi, la sfârşitul misiunii, să le redea, ca să se poată bucura de viaţă familiile, copiii şi soţiile lor.

Terapia unui asemenea suflet se face cu lumină informată, care distruge programul iniţial indus gnomilor.

Tot căutând sufletele oamenilor, pe al unei doamne l-am găsit lângă o casetă plină de bijuterii! Şi de aici am realizat spusele Mântuitorului: „Sufletul lui este unde este comoara lui!" Dacă ea este banul, va fi lângă cecuri, dacă este o femeie, va fi la ea iar dacă este Dumnezeu, este acolo!

Sufletele pereche au aceeaşi dimensiune şi iubirea dintre ele este reciprocă tocmai pentru că niciunul nu oferă mai mult sau mai puţin decât celălalt.

Farmece pot fi făcute pe suflet prin jertfe de animale tocmai pentru că şi animalele au sufletul de aceeaşi consistenţă cu oamenii. Preluarea acestei energii şi informarea ei face posibil să se implanteze programe la nivelul sufletului, care sunt cel mai greu de combătut de un om simplu tocmai pentru că sunt puţini care „îşi pot călca pe suflet". Din păcate, la cursurile de radiestezie cursanţii sunt învăţaţi să îşi asculte sufletul şi asta îi face să fie uşor manipulabili prin sentimente care pot uşor fi induse de gradele mai mari sau de alţii care ştiu. Maeştri în acest domeniu sunt ţiganii şi evreii.

Maeştrii Reiki au din păcate o scăpare la acest nivel. Prin iniţierile via SUA au primit programe care îi fac deserviţi intereselor externe. Unii au început să descopere asta şi scapă de ele prin tehnicile de radiestezie sau prin metodele de curăţare şi exorcizare ortodoxe. Programele pe suflet au menirea de a induce de obicei frica, gelozia extremă, neîncrederea în forţele proprii, iubirea faţă de o persoană sau de un lucru, incapacitatea de a iubi, de a te ruga, de a te apropia de oameni, de o femeie sau de un bărbat, de a-ţi realiza menirea, de a lupta, indiferent că este vorba de ring sau lupta în planul ideilor.

Sufletul reprezintă darul cel mai frumos, cel al vieţii, dat de Dumnezeu. Cred că va veni momentul în care va putea fi fotografiat, cântărit. În general, persoanele cu „suflet mare" sunt cele cu adevărat bune, iubitoare, capabile de sacrificii până la jertfa.

Într-o zi eram foarte supărat. Relaţia cu prietena mea nu mergea deloc. Mai exact, nu ştiu cum se făcea că în momentul când voiam să facem dragoste ceva se întâmpla şi ne certam ca şi chiorii. Sufletul meu era negru, ca să zic aşa. Cum eram la servici, m-am apucat să-i spun în gând nemulţumirile mele Lui Dumnezeu. Şi am spus, am spus tot ce aveam pe suflet, fără să-L menajez, până la un moment dat când lângă mine am simţit o prezenţă. Era un arhanghel. Venise Gabriel. Orb cum sunt, am început să verific dacă el era într-adevăr. Am început să mă rog, nu pleca, am făcut cruce în dreptul lui. Nu-l deranja. Se aşezase în dreapta mea şi stătea acolo. Simţeam cum lumina pe care o iradia îmi încălzeşte faţa şi mi se strâng ochii ca orbit de soare. Am făcut câteva respiraţii adânci, ca în autocontrol, şi mi-am îndreptat capul spre el.

„Ce vrei?”, l-am întrebat.

„Uită-te ce este pe sufletul tău!”, mi-a venit în minte gândul lui şi a dispărut. Mi-am făcut în palme simbolurile din Reiki şi pe cele din Karuna şi am chemat în palme sufletul meu, rugându-mă. Deodată am simţit ceva ca o energie fină, cea mai subtilă pe care o simţisem vreodată. Am delimitat-o cu ansa şi măsurând care este curăţenia pe el am aflat cu stupoare că era plin de programe şi alte nenorociri.

Cel mai nenorocit era unul făcut de cineva care poseda cunoaştere radiestezică şi care crease un program care era împărţit în două subprograme, care în sine nu erau malefice, unul aflându-se în inima mea, celălalt în cea a prietenei mele, şi care în momentul unei virtuale apropieri fizice intrau în contact şi realizau ceva de genul unei mase critice, de la care porneau certurile noastre. Culmea este că radiesteziştii se şi laudă cu ceea ce fac şi nu înţeleg că nici Dumnezeu nu se amestecă între doi oameni care fac dragoste, deşi este păcat dacă nu sunt căsătoriţi, şi asta pentru că au LIBER ARBITRU!

Cum nu ştiam pe atunci cum aş putea să distrug toate programele pe care le aveam acolo, am făcut pe sufletul meu toate simbolurile pe care le cunoşteam din Reiki. M-am liniştit când am văzut că sufletul meu, măsurat cu ansa şi cu raportorul, ajunge la 100% curăţenie. L-am trimis la locul lui şi am descoperit că starea mea psihică şi ceea ce simţeam în zona aceea a inimii se schimbase radical. Am făcut acelaşi lucru pentru prietena mea, care se afla la servici, şi apoi i-am spus ce se întâmpla. Aveam noroc că, spre deosebire de mine, ea are ochii sufletului deschişi şi putea să vadă ceea ce se întâmplase cu adevărat între noi. De aici, la a curăţa sufletele celor din jur, a fost doar un pas.

Nu o dată mi-au venit oameni cu sufletele în suferinţă din cauza unor probleme de dragoste, de magie, de pierderi de oameni dragi, iar curăţarea sufletelor îi făcea să redescopere viaţa, bucuria de a trăi.

Pentru cultura generală a tuturor: a face un spaţiu benefic 100%, care să mă împiedice să fac dragoste cu o femeie (un păcat, deci EBF-ul este

scăzut) este o încălcare a LIBERULUI ARBITRU. Lectorului meu de radiestezie îi comunic pe această cale (întrucât mi-a cam închis gura când am întrebat în clasă dacă am dreptul să anihilez un spaţiu cu EBF-ul 100%) că pot anihila, prin dreptul divin la autodeterminare, orice spaţiu cu EBF-ul tinzând la infinit, dacă nu are RVD-ul (Realizarea Voii Domnului) 100% şi dacă îmi încalcă liberul arbitru! În viaţa mea am anihilat mai multe spaţii benefice făcute de ignoranţi binevoitori decât spaţii cu adevărat malefice!

Este adevărat că radiestezic este mai uşor să cureţi un suflet de tot ceea ce este pe el. Eu unul l-am inclus într-un algoritm care să prevadă mai multe tocmai din considerentul că sunt farmece făcute pe suflet care afectează mulţi oameni.

Din păcate, descopăr tot mai multe cazuri de oameni care şi-au vândut sufletul demonului. Motivul principal sunt banii, puterea, iar pretextul este, vezi doamne, ajutorarea familiei pentru care el se sacrifică! Aş fi curios să ştiu dacă ar mai face-o ştiind că, de obicei, familiile au legături karmice puternice şi că, mai mult ca sigur, soţia, fiul sau fiica i-au tras-o în altă viaţă. Fiecare face ceea ce crede el.

Eu cred sincer că nimic nu merită asta. Ei găsesc motivaţii că în felul ăsta îşi ajută familiile oferindu-le confort sau cel puţin strictul necesar şi un plus de linişte prin pactul cu răul, care nu le mai poate face nimic. Ce păcăleală! Pentru o casă şi o maşină să las stelele, frumuseţile Universului şi ale cerului! Sau, mă rog, chiar mai multe… Lor le spun că există o şansă chiar pentru damnaţi, pentru că, odată ce au ales răul pentru totdeauna, sunt nişte damnaţi, dar îşi pot răscumpăra sufletul prin rugăciunea către Maica Domnului. Există un singur caz pe care l-am găsit în literatura creştină, un precedent, prin care un om bogat a reuşit să se reîntoarcă la Dumnezeu, răscumpărându-şi sufletul, şi asta pentru că s-a rugat pentru iertare la Maica Domnului şi ea i-a răscumpărat sufletul! Ideea este: voi, cei care aţi vândut ceea ce nu este al vostru, îl puteţi răscumpăra, dacă o doriţi, de la rău, rugându-vă Sfintei Fecioare, Maicii Domnului Iisus Hristos!

Solomon avea darul de a vedea în sufletele oamenilor, acolo în chakra unde se poate măsura chiar şi cât s-a dus din viaţa lor.

Rănirea sufletului şi implicit pierderea lui se poate face prin lupta cu răul, de-asta sunt călugării mai aspri. Ei au pierdut din suflet în lupta faţă în faţă cu demonul. Se mai pierde suflet prin iubirea dată celor care nu merită, posedaţilor, ateilor. Îţi poate fi ciuntit chiar şi de Fii Luminii, care lovesc de multe ori crezând că eşti rău, fără să înţeleagă ceea ce vrei de fapt.

Am cunoscut odată o fată care la nivel de sine avea bănci de SN pe care le ţinea din vieţile anterioare şi, în funcţie de sentimentele pe care voia să le imprime bărbaţilor, folosea bucăţi din ele! Este cel mai interesant caz pe care l-am analizat vreodată. O alta care aduna sufletele bărbaţilor pentru a-şi spori puterea propriului suflet! Una dintre cele mai urâte forme de atac PSI este furtul sufletului. Există posibilitatea să îţi ia cineva sufletul, călcând

legile divine, evident, pentru a-ţi lua puterea pe care ţi-o oferă acesta. Bineînţeles că un om neiniţiat nu poate simţi asta, de multe ori chiar maeştrii Reiki nu ştiu că se umblă pe sufletul lor sau că nu îl mai au, cu atât mai mult preoţii ortodocşi care, de multe ori, refuză cunoaşterea. Lor le spun că nu poţi să te aperi dacă nu ştii cu ce te lupţi iar a te lăsa în ideea că „te apără Dumnezeu" este o dovadă de suficienţă care nici Lui nu-i place. Există calea de mijloc între propria apărare şi a te lăsa în mâinile Lui pe care o consider cea mai bună. Păcatele proprii, acceptate cu liber arbitru, fac ca să se îmbrace sufletul ca într-o mâzgă ce împiedică strălucirea lui. Boala pleacă de la acest nivel pentru că sufletul menţine sănătatea energeticului şi a trupului implicit. Dacă nu mai luminează, apar anomaliile energetice, pe care se leagă apoi entităţile malefice, rezultând în cele din urmă boala. Demonilor nu le plac sufletele curate, de aceea primul lucru pe care îl încearcă este să murdărească orice suflet curat întâlnesc.

▫ *HOŢII DE SUFLETE* ▫

„Vânător de suflete dacă aş fi, pe al tău l-aş lua cel dintâi!" Aşa i-a spus un asemenea individ unei fete pe care a reuşit să o cucerească în cele din urmă. Să o facă să se îndrăgostească de el.

La un moment dat am întâlnit un caz interesant, pe care nu l-aş fi descris dacă nu aş mai fi văzut după aceea încă unul şi încă unul. Două este deja prea mult, iar trei o coincidenţă prea mare. Şi dacă în două sigur au fost implicaţi lucrători ai serviciilor române de informaţii, în al treilea, radiestezic, am determinat că autorul avea aceeaşi pregătire. Se pare că anumite servicii secrete, şi nu atât serviciile, cât persoane din cadrul lor, au descoperit existenţa şi puterea sufletului, dar neputând accede la aceste energii într-un mod onorabil o fac în cel mai urât mod posibil.

Am fost uimit să văd că se pot folosi de cunoaşterea magiei ţiganilor, care e clar neagră, sau a evreilor, care de asemenea nu are lumină, în jocuri politice, spirituale sau de spionaj. Urmărind un om, implicit o femeie, îţi cam dai seama ce îşi doreşte şi este destul să-i scoţi în cale acel agent al tău care corespunde cel mai bine dorinţelor sufleteşti sau, de ce nu, instinctuale, ale „ţintei". Ştii deja ce are nevoie şi ce îşi doreşte acel om, îi mai oferi şi iluzia iubirii până ce acela se prinde. Ce este ciudat este că majoritatea celor aflaţi în slujba unui serviciu de spionaj sunt nişte posedaţi. Adică plini de draci în traducere liberă. Asta nu te face neapărat rău, ci ce faci tu, ca individ.

Ce anume îi face să fie astfel? Pregătirea, simpla apartenenţă la acel serviciu, nu ştiu. Până şi maeştrii Reiki care au fost racolaţi au sinele mult mai întunecat decât ceilalţi. Aş vrea să cred că nu s-a ajuns acolo încât să se folosească tot ce înseamnă omul în rău, dar, sincer, văd contrariul. A rămas antologică întâmplarea din cadrul serviciilor de spionaj externe în care a fost racolat un general turc care făcea parte din staff-ul NATO. Motivul pentru care s-a lovit atât în securitatea română este spionajul şi faptul că era foarte

bun. Nu mai poate străinătatea de drepturile omului şi mai ales de noi, românii! I-a deranjat însă că, la un moment dat, din cinci capi ai NATO, doi fuseseră racolaţi de securitate!

Fiecare om are slăbiciunile lui, ori generalului turc îi plăceau băieţii. Se transmite mesaj acasă că i s-a descoperit punctul slab al generalului şi că au nevoie de un băiat pregătit în acest scop. Răspunsul a fost: „Nu avem. Rezolvaţi pe plan local!" Cert este că generalul a fost racolat. Ne meritǎm un loc de frunte în NATO, am să repet asta tot timpul, datorită calităţii umane a poporului român, unde Dumnezeu a hotărât să se nască multe spirite din ceruri înalte. Nu am să ascund faptul că am o părere proastă despre poporul în care m-am născut şi că, dincolo de sforăiturile patriotice pe care le serveşte istoria, coafată parcă mai mult ca oricând, sunt crime, sfori şi trădări care, vrem nu vrem, fac parte din egregorul sau subconştientul colectiv al poporului român din care, vreau nu vreau, fac parte. Totul depinde de noi să nu îl mai facem. Suntem un neam de trădători şi Germania nu ne-o va ierta niciodată că ne-am comportat ca o curvă care se culcă cu cel mai puternic doar ca să scape cu viaţă. Asta este imaginea mea despre noi ca popor şi nimeni nu mi-o poate schimba pentru că ASTA AM FĂCUT ŞI TRECUTUL NU SE POATE SCHIMBA! A, am să fac tot ce ţine de mine pentru ajutorul şi emanciparea acestui neam, dar nu o fac cu plăcere, ci ca pe o misiune divină personală asumată. La început, îl condamnam pe Cioran când spunea că îi este ruşine că este român. Acum sunt de acord cu el. Şi ne mirăm de ce suntem priviţi cum suntem priviţi afară, ca ţigani. Se ştie că prima reacţie a ţiganilor când au fost introduşi în armata lui Ştefan şi au văzut pe turci a fost să o ia la fugă. Noi am întors spatele altora în clipe mai grele. Poate că, odată, un lider cu destul sânge, care nu va pupa în fund nici SUA şi nici pe evrei, va cere oficial scuze poporului german pentru faptul că i-am trădat de două ori. Poate or să ne ierte! Putem schimba imaginea noastră ca popor, dar asta depinde de fiecare dintre noi şi de liderii noştri care ne reprezintă.

Revenim la simbioza călău-victimă în iubire. Obţinând iubirea victimei, agresorul ia de fapt o parte din sufletul acesteia. Sunt oameni care trăiesc din iubirea celorlalţi fără să înţeleagă că este tot un soi de vampirizare şi că, făcându-i să sufere, vor plăti prin suferinţă. După ce îi fac să îşi creeze un viitor comun şi să-l proiecteze ca fiind comun, pleacă, îi părăsesc. Dar pleacă cu tot cu sufletul acesteia. Victima se usucă pe picioare, nu mai mănâncă, nu mai bea. Mintea i-o ia în bălării şi imaginea iubitului călău devine o obsesie. De multe ori îşi doresc să moară, convinşi fiind că viaţa nu are sens. Femeia care mi-a fost primul caz avea puţin mai mult de 40 de kg şi îşi consumase toate energiile şi câmpurile astfel încât ce-i mai rămăsese din suflet îi ieşise în afara sternului şi îl puteai urmări cu ansa şi chiar să îl simţi la mână! La rugămintea mamei ei am început să o ajut. I-am chemat sufletul de la individul respectiv şi i l-am refăcut cu SN curat, i-am redeschis chakrele şi i-am amplificat câmpurile. Dar ele scădeau vertiginos, pentru că respectivul

nu-i dădea drumul. Atunci i-am făcut iniţierea pe Reiki. Aportul luminii şi a îngerilor de lumină a fost hotărâtor şi a început să-şi revină. A început să vadă adevărul prin intermediul luminii. De multe ori însă nu este vorba de dragoste ci există un compromis la nivel de Sine, deci inconştient, între călău şi victimă, bazat pe sex sau pe motive materiale. La un moment dat, am lucrat pentru un tip a cărui soţie îmi cerea, la nivel spiritual, să îmi vând sufletul. Nu am idee cât conştientiza acest lucru şi nici de ce se întâmpla asta. Nu mi-a fost uşor, dar nu din punct de vedere material, ci din altul, care se pare că este pentru mine călcâiul lui Ahile. Un alt caz, al unei femei care, deşi căsătorită, se cuplează cu un tip, îl face asociat, îi cumpără casă, îi dă drept de semnătură pe toate actele. Respectivul o bate, o înjură la telefon, dar ea se hotărăşte să se despartă de soţ pentru a rămâne cu el. Doar pentru că-i spune că-i frumoasă şi că-i face una-alta prin pat. Aici erau două motive: banii şi sexul!

Care sunt simptomele pierderii sufletului: Lipsa puterii psihice, fizice, lipsa dorinţei de a trăi, de a te bucura de orice, incapacitatea de a iubi, enervări tot mai dese, imposibilitatea de a stăpâni fiara din tine şi manifestări paradoxale, care nu-ţi erau proprii, o furtună de gânduri, insomnii. „Atunci simţim Chi-ul moştenit, dacă ne-am eliberat de voinţa şi dorinţele noastre. Dacă cineva este capabil să se scufunde în Sine, boala nu-l mai atacă. Să inspirăm esenţa vieţii şi ne vom păstra prospeţimea spiritului şi a muşchilor!”

„Trăieşte azi ca să poţi lupta mâine!”

Proverb arab, Din Cartea împăratului Galben

▫ *EU-l* ▫

Sunt o bucată de lut ce urlă-n tăcere sub mâinile Olarului ce mă face să simt durerea deşi şi el ştie că mă doare şi pe-amândoi ne doare durerea mea care ţine până ce voi deveni ulciorul în care va turna apa vie care potoleşte pentru totdeauna setea, durerea, de a fi fost vreodată lut.

În poezie am folosit impropriu Eu-l când în realitate este vorba de Sine, acel ceva existent la nivel inconştient şi despre care Freud afirma că ar fi nerefulat. Acel şarpe kundalini care se trezeşte la viaţă în momentul atingerii unui anume prag spiritual, vibraţional sau al plăţii karmice. Sinele, sau umbra noastră, este localizat iniţial la nivelul bazinului, după care începe să urce pe canalul mare pentru a ieşi pe chakra coroanei formând Floarea de Lotus. Mulţi terapeuţi, maeştri Reiki, radiestezişti, psihoterapeuţi şi psihologi au o problemă de identificare: ei se identifică pe sine înşişi cu Supraeul lor, adică cu îngerul păzitor. Ori ideea evoluţiei presupune ca Sinele să evolueze şi să se ridice la acel nivel spiritual la care să i se închine şi îngerii! Sinele, ceea ce suntem noi de fapt la nivel interior, păstrează iniţierile pe care le-am primit în alte vieţi, fie bune fie rele. Astfel, călugării creştini păstrează iniţierea în Taina Arhanghelilor având în mână sabia de lumină şi crucea,

călugării shaolin care au reuşit să iasă din templele chinezeşti pentru a învăţa oamenii, au pe antebraţe tigrul şi dragonul, iniţiaţii evrei au în palmă steaua în şase colţuri, ţiganii au în mijlocul palmei iniţierea pe foc, un foc mic care arde, creştinii au crucea celor botezaţi în Hristos, cei care au făcut chi kung au bila de lumină, maeştri Reiki au simbolul de maestru Dai Ko Mio. Ba o dată în viaţa mea am întâlnit şi Floarea de Crin, cea care era tatuată pe umăr femeilor care erau supuse oprobiului public, ca fiind adultere, în Franţa! Aceste simboluri sunt câteva dintre cele folosite ca semne de recunoaştere pentru diverse şcoli de spiritualitate. Dar mai sunt şi altele, care se foloseau la cap. Cum ar fi cobra, lira, triunghiul, fiecare însemnând un alt tip de cunoaştere, o altă şcoală de spiritualitate şi alte probe pe care ucenicul trebuia să le treacă pentru a primi semnul de absolvire. Sunt importante pentru că ele ne pot da relaţii de unde vin aptitudinile, cunoaşterea interioară şi chiar defectele unui individ şi, implicit, cum poate fi ajutat să se desăvârşească spiritual.

La un moment dat, o doamnă psihoterapeut m-a rugat să văd un copil care avea accese de furie, motiv pentru care fusese mutat prin mai multe şcoli particulare. Agresa învăţătoarele şi avea izbucniri care ieşeau din comun. Când se supăra, se băga sub bancă şi stătea acolo întreaga oră spre disperarea învăţătoarei şi a părinţilor. Apoi îi trecea supărarea şi redevenea copilul dinainte. Am încercat un tratament energetic, dar nu primea lumina. Se încorda din interior şi respingea tot ce făceam. Am căutat problemele karmice ale părinţilor, ale bunicilor, nimic nu explica comportamentul lui. La a treia şedinţă, când am ajuns la el acasă, îşi făcuse o baricadă din perne în colţul canapelei şi se ascunsese în ea. Eu eram duşmanul, am realizat în acel moment! Nu înţelegeam ce are cu mine, mai ales că simţeam că mă cheamă şi, pe undeva, îmi cere ajutorul. În dimineaţa respectivă prietena mea se trezise şi îmi spusese că e a nu ştiu câta oară când visează un bărbat cu chip de maimuţă! Nu luasem în seamă ceea ce spusese. La un moment dat însă, în timp ce eram la el acasă, copilul este certat de mama lui şi se înfurie. Începe să facă tumbe şi să se apropie tot mai mult de mine cu picioarele strânse în aer. Atunci am avut acea străfulgerare şi m-am trezit purtat în trecut, în timp, când eram maestru de chi kung şi luptam cu oricine. Din păcate nu eram prea bun şi îmi omoram adversarii. Îl învinsesem şi îl omorâsem într-o viaţă anterioară şi nu mă iertase deşi sunt mii de ani de atunci! Ca să îmi confirm ipoteza, i-am verificat cu ansa conturul tigrului de pe antebraţ. Îl avea. I-am spus mamei lui că este un copil cât se poate de normal, că a fost călugăr shaolin într-o viaţă anterioară şi că mă urăşte şi de aceea nu pot să îl ajut eu. Îşi dorea la nivel de sine să meargă să facă iar arte marţiale. L-am trimis la un maestru de chi kung, care ştiu că are ochii sufletului deschişi, ca să-l îndrume în sensul în care doreşte. Drăguţ a fost că mama băiatului nu a povestit maestrului că am spus despre el că este fost călugăr shaolin, ci doar călugăr. La care reacţia maestrului chi kung a fost: „Care călugăr? Mai degrabă călugăr shaolin!”, confirmând astfel mamei ceea

ce eu însumi spusesem despre el. În cazul lui violenţa nu era decât o manifestare a nemulţumirii din interior faţă de faptul că nu făcea ceea ce îşi dorea: să meargă la o şcoală de cartier şi să facă un tip de arte marţiale. A ajuns la o sală de karate shotokan. Nu ştiu dacă este o simplă întâmplare că a îmbrăţişat stilul pe care îl fac eu. Ştiu că mă respectă dincolo de sentimentele faţă de mine aşa cum îl respect şi eu. Mai sper ca să ajungem să iertăm şi să fim iertaţi de cei pe care i-am rănit în alte vieţi şi să nu ducem cu noi mai departe ura de atunci, când eram mai mici decât copiii, şi la minte şi la suflet. Sinele este până la urmă cel mai important din întreaga structură a psihicului uman. El este motivul şi sensul pentru care a apărut viaţa. Ca să mă fac pe deplin înţeles reiau puţin informaţiile din Atacul PSI. Dacă am asemăna trupul omului cu o maşinărie biochimică, cu un automobil, de exemplu, sufletul ar fi motorul iar sinele şoferul, cel care conduce automobilul. Este adevărat că de multe ori sinele doarme şi atunci controlul este preluat de pilotul automat care este îngerul omului. Ceea ce diferenţiază oamenii este până la urmă gradul în care conştientizează aceasta. De Sine, de şofer depinde ce face automobilul iar motorul, Sufletul (dat de bunul Dumnezeu din El ca să trăim) ne ajută, ne oferă energia necesară să ne preumblăm prin lumea asta. De multe ori, Sinele intră în contradicţie cu îngerul dat de Dumnezeu să ne îndrume, devenind două personalităţi distincte, care au alt ţel într-o aceeaşi acţiune. Este un tip de schizmă. Din păcate, sunt destui cei care pot lega Sinele omului, care ştiu să facă acest lucru prin invocare. Spuneam că, de cele mai multe ori, se reunesc grupuri de mai multe persoane care vizualizează persoana respectivă pentru a o introduce într-un cerc energetic cu scopul de a o lega şi de a afla diverse lucruri de la ea prin forţa psihică a grupului.

Scriam la un moment dat despre o femeie care îmi făcea asta sistematic. Ea nu avea acces nici la lumină, nici la entităţi superioare şi tot ce făcea era să lege alte persoane pe care le descoperea cu ajutorul demonilor pentru a scrie ceea ce afla de la ei. Ţinea cursuri de spiritualitate, apoi descoperea cu ajutorul unei persoane de lumină, fiica ei care făcea acest compromis, un om care fusese un spirit elevat în altă viaţă şi se folosea fără ştirea lui de cunoştinţele aflate în subconştient. Sondarea subconştientului se resimte ca un dialog la care asişti neputincios în interiorul tău. Singurul motiv pentru care nu mă deranja era pentru că ajungeau la alţii informaţii pe care eu personal nu aveam cum să le transmit în acel moment. Ea, de la ea însăşi, nu avea nimic. Tot ce scria prin cărţi era de fapt un furt intelectual şi spiritual de la alţi oameni pe care îi parazita spiritual! A făcut asta timp de doi ani, în fiecare joi, când organiza grupurile ei de lucru. Mărturisesc că eram şi prea mic ca să mă apăr, deşi îmi doream să scap de ea. Până la un moment dat când, exasperat, am scos la rândul meu şarpele ei kundalini, de fapt pe ea însăşi, şi am legat-o, condiţionând dezlegarea ei de vizitarea a treizeci şi trei de mănăstiri în Moldova! În vara aceea, cine mergea prin mănăstiri? Doamna mea! Când am ales această metodă de pedeapsă m-am

gândit că va trebui să plătesc în acelaşi fel vina de a o fi legat şi am preferat să merg la mănăstiri.

Sinele este imaginea noastră care poate fi vizualizată în starea *Alfa*, sau *Ready*, cum i se mai spune, de la nivel astral. Este idealul din noi, creat la începutul timpurilor şi care, prin vieţi, se purifică pentru a se întoarce la Dumnezeu. Ce este ciudat, şi este un lucru care nu pot spune că l-am înţeles perfect, este că un om poate fi văzut la un nivel ca imaginea perfectă pe care o vedem cu ochii iar la alt nivel ca un şarpe. La un moment dat un maestru de yoga încerca să mă convingă că şarpele kundalini de fapt nici nu urcă, ci sublimează cumva pe ida şi pingala pentru a se uni în chakra a VI-a! Abureală pentru fraieri. Ori nu avea ochii deschişi, ori încerca să-mi bage prostii în cap. Pentru cine are ochii cât de cât deschişi, poate intra pe canalul mare, pe orice chakră şi va da de el. Lovirea lui energetică, cu orice armă, produce dureri fizice victimei. Iar la nivelul capului, şarpele kundalini are nişte fante care se deschid pe măsură ce omul respectiv capătă conştiinţa de sine.

Există ceea ce se cheamă VÂRSTA ASTRALĂ. Adică momentul când acesta s-a născut. Pentru că sunt oameni care nu s-au născut pe pământ, adică sunt mai în vârstă decât el. S-au întrupat întâia oară pe alte planete şi au ajuns să vină şi pe pământ pentru a învăţa sau ajuta la emanciparea oamenilor de aici.

La un moment dat m-am supărat pe un tip, nu are importanţă ce făcuse. M-am dus peste el, dacă tot mă provocase la nivel astral, şi am descoperit cu stupoare că îl apăra o doamnă la care nu mă aşteptam. Cum la acel nivel nu există politeţuri, am intrat prin chakra coroanei acelei doamne ca să o întâlnesc. Când am dat de ea am rămas stupefiat. Eram obişnuit cu capul şarpelui oamenilor obişnuiţi şi, când am dat de capul şarpelui ei, eram precum omuleţul lui Gopo pe planeta lui, şi am rămas fără de gânduri. Ţin minte că am stat în sabie ca ciobanii, numai că nu fluierând. Capul ei era atât de mare, că fantele deschise păreau crevase! Evident că mi-a trecut dorul de a o lovi! Astfel, în funcţie de vârsta astrală, se pot decela cei care s-au născut pe alte planete, care au participat la mai multe Judecăţi planetare şi sunt mai intuitivi, pentru că mai multe existenţe înseamnă mai multă experienţă şi cunoaştere.

Nu este însă regula. Ca şi în viaţa de zi cu zi, în care întâlneşti oameni care îmbătrânesc degeaba, că tot proşti rămân, aşa este şi la nivelul vârstei astrale. Mi-a venit odată o doamnă care avea de câteva ori vârsta mea. Era atât de plină de asta că i-am replicat că pe mine nu mă impresionează şi că până acum (era mai în vârstă decât mine) a cam frecat tiparul şi că la nivel spiritual îi dau clasă la orice oră din zi şi din noapte. N-a mai venit. Cea mai mare dovadă de prostie a fost aceasta, pentru că, dacă ar fi fost cu adevărat inteligentă, venea, lua ce aveam să-i dau şi îşi vedea de drumul ei. Dar n-a procedat aşa. Orgoliul conştiinţei de sine nu i-a permis să se smerească.

▫ *FURTUL SINELUI* ▫

Nu se limitează la ceea ce făcea doamna aceea de care am amintit mai la început. Am mai întâlnit un caz al unei doamne care şi-a întâlnit maestrul şi care era jumătatea ei spirituală. El, destul de puternic, a furat-o din ea însăşi. Nu ştiu cât din iubire primordială sau cât din dorinţă de putere, el având nevoie de refacerea sferei iniţiale pentru scopuri pur materiale fiind protectorul unui partid politic. Cert este că la mine a venit un trup gol de sine, doar cu conştiinţa pe care i-o îngăduise Bunul Dumnezeu.

Refacerea unităţii iniţiale dintre cele două jumătăţi face ca acest cuplu să recapete puterea divină iniţială. Din păcate însă, avem o problemă. Faptul că nu ştim să discernem binele de rău. Nimic nu este mai periculos decât o putere divină fără cunoaşterea valorilor spirituale. Maestrul respectiv nu se ruga, era supărat încă pe Dumnezeu, pentru un lucru petrecut cu miliarde de ani în urmă, pentru ruptura iniţială de femeia lui. Atât de supărat încât, deşi conştient că nu s-a născut pe acest pământ şi având posibilitatea să plece de unde a venit, el rămâne susţinând că rugăciunea este a celor slabi! Aşa că ei nu făceau decât să trăiască amândoi în acelaşi trup, ca sferă iniţială creată de Dumnezeu! Doar că ea, sau mă rog, ceea ce mai rămăsese din ea, nu mai putea face nimic, nu putea să-şi îndeplinească îndatoririle de mamă şi soţie din lumea asta. Ce este ciudat este că nu ai dreptul să intervii ca iniţiat decât dacă se încalcă liberul arbitru al cuiva şi dacă se încalcă legile divine care privesc dreptul de autodeterminare al omului sau legea karmei. Mărturisesc că una dintre cele mai urâte certuri ale mele cu Dumnezeu a pornit în momentul în care am ajuns la începuturile existenţei mele spirituale, când El a decis ca să fiu despărţit de femeia mea. Când sfera iniţială numită OM a fost despărţită în două şi eu am devenit ceea ce sunt. L-am urât pe Dumnezeu, am urât femeia, am urât nedreptatea, pentru că m-am considerat nedreptăţit să fiu pedepsit odată cu ea atâta timp cât nu fusesem eu cel care călcase Legea divină. Mai rău era că nu îmi aduceam aminte exact ce se întâmplase, era ca un film pe care îl vezi în întuneric, noaptea. A fost un moment despre care nu îmi place să vorbesc şi în care am fost pe punctul de a fi un damnat. Cert este că l-am învinovăţit pe Dumnezeu de ceea ce se întâmplase.

La un moment dat am întâlnit un cuplu, un el şi o ea, colegi de serviciu, jumătăţi amândoi ale aceleiaşi sfere primordiale. Se înţelegeau perfect. Culmea, ea parcă avea calităţile unui bărbat şi el ale unei femei. Amândoi aveau nişte căsnicii vai de mama lor, dar trăiau doar văzându-se la serviciu. El, radiestezist, învăţase să scoată din trup sinele doamnei şi, nu ştiu cât de conştient, stăteau mai mult împreună la nivelul astral. Problema era că viaţa amândurora avea de suferit pentru că trăind împreună îşi erau suficienţi sieşi neglijând ceea ce aveau de făcut în planul lor familial. Niciunul nu-şi mai îndeplinea datoria de familie. În familiile lor stăteau doar cu trupurile în timp ce ei erau uniţi în spirit. Nu se punea problema unei relaţii

sexuale, ci a unei legănări afective la nivel inconştient, la amândoi.

Doamna respectivă, cum necum, reuşea să treacă peste liberul meu arbitru, peste dorinţele sinelui meu. Cum am program ca oricine face asta să fie lovit, evident că acesta acţiona. Doar că lovită nu era ea, ci jumătatea ei. Am dus-o un timp şi eu şi el fără să înţelegem ce se întâmplă. Problema nu era a mea, cât a lui, că pe el îl durea piciorul. Îl tăiam sub genunchi, piciorul se umflase şi nu mai putea să meargă. Doamna, în schimb, din dorinţa de a-şi impune voinţa, mi-o făcea sistematic, trecând peste dorinţele mele. Întâmplarea are o legătură cu Karma, pentru că nu puteam folosi nimic din ceea ce ştiam până nu aveam să ispăşesc o vină faţă de ea. În una din vieţi am fost turc şi făcuse parte din haremul meu. Gura ei şi limba însă nu i s-au schimbat de atunci şi o pedepsisem în toate modurile posibile şi imaginabile şi mi-a trebuit ceva timp până am plătit totul. Lucrurile s-au derulat în acelaşi mod până ce am scăpat de sub tutela karmică a doamnei. Programul era să fie lovit orice agresor, ori ea lucra folosindu-se de cunoaşterea lui din radiestezie şi atunci ciuca bătăii era el!

▫ *TREZIREA SINELUI* ▫

Nu ştiu dacă din fericire sau din păcate, dar tot mai mulţi oameni se trezesc. Asta înseamnă că se ridică gradul de conştientizare a sinelui, a şarpelui kundalini care urcă prin cele şapte chakre unde există şapte porţi care trebuie deschise. La unii asta se face în timp, la alţii într-o zi, producând tot felul de neplăceri lor şi familiilor lor. Pentru că trezirea produce şi schimbări în planurile karmice şi implicit în relaţiile cu ceilalţi. Simptomele trezirii sunt multe: dureri de spate, în plex sau inimă, presiuni în cap, nemulţumiri apărute din senin, relativ la locul de muncă, la familie, soţ, soţie sau chiar credinţă.

La un moment dat sunt chemat să văd o doamnă care mă întreabă speriată ce este schizofrenia. I-am explicat părerea mea despre asta, dar eram curios să ştiu de ce este preocupată de acest lucru. Îmi povesteşte că, cu o seară înainte, deodată se răstise la soţ, spusese copiilor că nu îi mai suportă şi că vrea să plece, să-i lase, că s-a săturat de ei, după care se aşezase plângând într-un colţ. Soţul, speriat, se dusese la mănăstirea din apropiere şi chemase un călugăr care-i citise molitvele Sfântului Vasile. Evident că starea nu îi trecuse şi, speriată că nu înţelege ce este cu ea, apelase la mine. Am măsurat şi am descoperit că şarpele începuse să urce pe coloană. Se trezise şi toate nemulţumirile ţinute odată în frâu ieşeau acum la iveală. Ce era de făcut? Nu avea altceva de realizat decât să integreze în personalitatea ei acest nou element. Să vadă ce nu îi convine şi să ia măsurile necesare să împace noua personalitate apărută pentru a dobândi pacea interioară în virtutea noilor date. Această trezire redeşteaptă şi calităţi, dar şi defecte din vieţile anterioare, astfel că apar tot felul de tendinţe care mai de care mai paradoxale pentru omul respectiv.

▫ *FOLOSIREA SINELUI ALTORA ÎN SEX* ▫

Din păcate este cel mai des practicată de femei, nu pentru că ar fi mai puternice, ci pentru că au ştiut să rămână mai aproape de cunoaşterea intuitivă. În timpul actului sexual, se poate contacta sinele altor oameni şi eventual chema, introduce în corpul partenerului, pentru a continua un act sexual! Tu, poate, ca bărbat, rezişti cinci minute, dar îţi creşti performanţele sexuale la ore! De fapt, prin tine se manifestă alţii, care au avut dorinţe sexuale relativ la doamna cu care faci dragoste. Dacă totul se combină şi cu alcoolul se simplifică procesul de înlocuire al individului. Drăguţ că am cunoscut doamne care îşi rezolvau problemele astfel. Să zicem că era un bărbat care le stătea împotrivă într-o problemă, afacere sau eu ştiu ce. Cu o seară înainte făceau sex cu partenerul lor în timp ce îl atrăgeau în corpul acestuia pe respectivul şi îi făceau ce îşi dorea el cel mai mult în pat. Oral, anal, indiferent ce, doar ca să le îndeplinească dorinţa! A doua zi, respectivul era mult mai relaxat, dator şi evident că el nu ştia de ce s-a răzgândit brusc şi a luat decizii în favoarea doamnei!

Prin jertfele de animale făcute voit nu faci decât să oferi sufletul şi şarpele kundalini al unui om demonului sau, cum era în legea iudaică, lui Dumnezeu. Problema jertfei se pune tocmai datorită similitudinii şarpelui kundalini dintre om şi animal. Preluarea mai multor entităţi de acest gen face ca puterea omului respectiv să crească pe principiul grupului, cu singura condiţie ca să aibă destulă putere să domine atâţia demoni (a se înţelege că şarpele este demonul provenit din îngerul căzut). Unul dintre motivele pentru care femeile, prin lege divină, nu au voie să sacrifice animale este tocmai faptul că fiind porţi către lumea de dincolo (prin ele se produce miracolul naşterii) pot asimila uşor şerpişorii respectivi şi să-i folosească în magie. Acelaşi lucru îl pot face şi bărbaţii, doar că ei sunt mai puţin înclinaţi spre magie. Evident magie neagră, pentru că acest fapt nu ţine de credinţă. După jertfe este o chestiune de timp până ce aceşti gini (aşa li se mai spun în India spiritelor neîntrupate vreodată în om) pot fi educaţi să facă lucruri simple, dar nu au noţiunea de bine de rău.

În ceea ce priveşte legătura Sinelui cu vânătorii, pot spune că toate animalele ucise (de plăcere, şi din acest punct de vedere omul este cel mai decăzut, întrucât nici o fiară nu ucide decât pentru a mânca şi nu din plăcerea de a lua viaţa cuiva!) rămân în câmpul lor, afectându-le sănătatea lor şi a familiilor lor. Un vânător ajunge să adune într-o viaţă sute sau mii de trofee şi de multe ori acea parte mai profundă a animalului, Sinele sau şarpele kundalini, rămâne în ei. Nu degeaba iniţierea vânătorului indian culmina cu uciderea unui urs cu cuţitul. Prelua astfel din puterea şi din cruzimea acelui animal. Leacurile chinezeşti bazate pe extracte sau organe de animale se bazează tocmai pe faptul că ele conectează la matricile şi energiile animalelor respective, printre care şi acest sine al lor.

Apropo de Sine. Cum sunt un fel de babă chioară şi pe jumătate surdă, am ajuns la un moment dat într-un cerc de yoghini mai mici de vârstă decât mine care îl aveau mentor pe mult contestatul Bivolaru. Nu am ajuns să fac sex în grup, cum se tot vehiculează despre ei, deşi fetele pe care le-am cunoscut erau frumoase, ci am putut să-i urmăresc în activităţile lor de zi cu zi. Nu ştiu câţi creştini consacră orice activitate lui Dumnezeu, câţi fac ascultarea lor şi, într-o zi, când făceau un fel de rugăciune, le-am privit chipurile în astral: erau mai frumoase şi mai luminoase decât ale multor feţe bisericeşti pretins spirituale ortodoxe. Aveau multe din calităţile pe care cu greu le câştigă un individ. Poate că aveau păcatul curviei, dar aveau frumuseţea credinţei în Dumnezeu, în Treime, în Sfinţi. Aveau cunoaşterea propriei fiinţe, a energeticului şi a câmpurilor proprii, a propriilor vieţi şi erau foarte aproape de unirea tuturor vieţilor pe care le-au trăit pe pământ şi implicit de eliberare. Eu unul prefer să dezleg de păcatul curviei pe unul ca ei, care ştie ce-i binele şi răul, de ce se află pe pământ, de unde vine şi unde se duce, decât să dezleg de cel mai mic păcat pe un ultraortodox drept, curat şi ignorant. Nu am nimic împotriva curentelor yoga care încearcă emanciparea Sinelui, trezirea şarpelui kundalini şi apoi, prin cunoaştere şi conştientizare, înălţarea lui. Fiecare are un drum propriu, care ţine de vieţile lui anterioare şi de aptitudinile şi defectele lui. Şi adevărul este că numai Dumnezeu poate şti care este mai bun pentru fiecare.

▫ *SINUCIDERILE COMANDATE* ▫

În blocul în care trăiesc era o fată. Era, pentru că nu mai este; a murit. Am rămas uimit de rapiditatea cu care plecăm de pe acest pământ. Cu câteva zile în urmă mă dusesem să duc cartea mea, Atacul PSI, unei prietene psihiatre, şi tocmai o văzusem vânzând flori în curtea spitalului. Îi făcusem cu mâna şi îmi zâmbise cum făcea de obicei. Nu remarcasem nimic deosebit în zâmbetul ei. Nimic care să anunţe ce avea să se întâmple. La câteva zile de la acest lucru trecusem pe la ai mei şi văzusem steagul care merge în faţa mortului, dar crezusem că s-a stins vreun bătrân din bloc. Mai târziu m-a sunat mama mea plângând că a murit mica florăreasă. Sincer, mi-a părut rău, pentru că a fost printre singurii oameni care mi-au dat flori. Familia ei, sunt ţigani, pleacă la muncă de la şase dimineaţa şi se întorc noaptea, fiind mai muncitori decât mulţi dintre noi, românii. Chiar nu ştiu de ce s-a înrădăcinat ideea că ţiganii sunt puturoşi când i-am văzut pe unii făcând lucruri care mi se păreau că întrec cu mult rezistenţa umană obişnuită. Cert este că nu se înţelegea cu familia soţului ei, rămăsese însărcinată şi, pentru că acel copil nu fusese dorit, a făcut un avort. Nu o dorise mama soţului ei de la început şi îi făcuse tot felul de mizerii. Nu ştiu cu ce se ocupa respectiva doamnă, cert este că dorinţa de sinucidere a fost indusă. Combinaţia slăbiciune fizică, energetică şi sufletească datorată avortului cu ideea insuflată de a se sinucide i-a fost fatală. A băut sodă caustică. I-a ars totul

înăuntru! Este strigător la cer că suntem ultima ţară din Europa unde se mai comercializează soda pentru săpun. Cea mai mare dovadă de înapoiere socială care a făcut să fim singurii care ne ocupăm de plastia de esofag datorată sodei caustice. Nu mai există aşa ceva în lume. Avem încă un domeniu unde suntem primii în sens negativ. Exista un profesor la Spitalul Municipal care se specializase în această chirurgie de esofag datorată ingestiei de sodă caustică. Când nu o să mai fie, ce ne facem, ţinând cont că are peste optzeci de ani?

Este destul de greu de defalcat problema magiei pe capitole şi asta pentru că toate se întrepătrund formând un tot. Am vrut să scriu despre sinucidere pentru că am avut mai multe experienţe legate de acest fenomen. Din punct de vedere radiestezic, fiinţa căreia îi vine în minte acest gând este agresată de entităţi negative numite ENBF-uri (Entitate Noesică Benefică Falsă) şi de DN-uri (Duhuri Necurate, alias demonii creştini). Deşi ţiganii au o capacitate de înmagazinare a entităţilor negative mult superioară românilor, le pot ţine în ei fără să fie afectaţi psihic, ea nu a rezistat pentru că nu ştiu câţi indivizi ar rezista la 36 de DN-uri şi 80 şi ceva de ENBF-uri! Despre ele, ce să spun? Eu unul, în afara duhurilor necurate, anihilez tot cu lumină. Dacă pleacă în tratament când li se spune, le las în pace. Le acord zece secunde şi lor şi duhurilor necurate.

Ceea ce mă surprinde este tocmai faptul că a spus că-şi va curma zilele, dar nimeni nu a crezut-o. Este adevărat că nu a spus nimic familiei, dar îşi adusese de acasă la ai ei câteva haine cu care să se îmbrace, zicând că soacră-sa o pregăteşte de plecare şi că să aibă grijă de ele că-i plac mult. De altfel aceste haine au fost păstrate de familie cu intenţia de a i se da de pomană după patruzeci de zile, ca să le primească dincolo. Nici nu avea cum să fie salvată întrucât cantitatea de rău care era pe ea era atât de mare încât afecta mental pe oricine era în preajma ei. Aici le găsesc scuze şi colegilor mei doctori când fac de multe ori greşeli care par de domeniul fantasticului. Sunt pacienţi care poartă în ei atâta rău, fie karmic, fie indus prin magie, încât afectează mental medicul care îi tratează, astfel încât acesta nu mai poate judeca corect diagnosticul, tratamentul sau propria conduită medicală. Multe din cazurile de malpraxis se datorează câmpurilor negative ale pacienţilor care „bruiază” mentalul medicilor. Nu le iau doar apărarea colegilor mei de breaslă, este pur şi simplul adevărul.

Vorbeam de capacitatea de a „ţine” în tine demoni fără ca asta să te afecteze mental. Oricum te afectează energetic, dar asta este altă problemă. Eu am numit-o CSEN (Capacitate de Stocare a Entităţilor Negative) şi prin ea se pot diferenţia diferiţii terapeuţi, fie că sunt preoţi, terapeuţi în medicină alternativă, maseuri, maeştri Reiki, radiestezişti, psihanalişti sau psihiatri. Când tratezi, se poate întâmpla să preiei din gândurile, sentimentele şi instinctele pacientului. Aşa-zisul transfer de care vorbeam în Atacul PSI. Ori, dacă acesta este un sinucigaş, ai toate şansele să sari de la etaj!

De ce m-a mâncat să scriu despre sinucideri? Prima mea experienţă cu aşa ceva din copilărie a fost când aveam vreo treisprezece ani şi îmi petreceam vacanţele la bunica mea din Bicaz. La un moment dat, un coleg de joacă a venit la noi şi ne-a spus că fratele lui a murit şi dacă vrem să mergem la priveghi. Ne-am dus, era prietenul nostru şi ni se părea normal să fim alături de el. Doar că se demonstrase că nu fusese sinucidere. De curiozitate, deschisesem la guler mortul şi văzusem gaura făcută de şurubelniţă şi urma de la şnurul cu care fusese spânzurat mortul ca să se însceneze o sinucidere. Mortul venise acasă pe nepregătite, o găsise pe soţie cu un altul, se iscase cearta şi fusese omorât. Ca să însceneze sinuciderea îl atârnaseră într-un ştreang. Doar că mortul atârna cu picioarele de pământ! Deşi nu fusese o sinucidere, am rămas în minte cu întrebări: „De ce se sinucid oamenii? De ce era considerată moartea lui Decebal un act de eroism? Sau a samurailor?”

Mai târziu, când am crescut, în una din nenumăratele mele certuri cu tatăl meu, pe care am ajuns în timp să le privesc prin lumina Adevărului şi să le înţeleg, am ajuns la un punct în care el îmi spunea: „Dacă nu îţi convin regulile din casa mea, nu ai decât să sari de la etaj!”, la care eu am răspuns din cel mai profund loc al sufletului meu: „în veci nu am să fac asta, indiferent ce are să mi se întâmple!” Asta este declaraţia mea care rămâne bătută în cuie pe veşnicie. Poate să mă „sinucidă” cineva, dar singur, niciodată! Peste o zi, când lucrurile au început să se aşeze, mi-a spus ca a fost impresionat şi că nu se aştepta să reacţionez aşa. De parcă m-ar fi pregătit psihic pentru aşa ceva! Voi vorbi pe larg despre sistemul de pregătire al securităţii în care a fost pregătit tatăl meu şi care, din păcate, a fost preluat de actualele servicii de spionaj româneşti.

Ultima întâlnire cu „doamna sinucidere” am avut-o destul de recent, când a venit la mine un domn care avea probleme cu afacerile. Am măsurat de unde îi veneau şi am dat de o ţigancă unde firma concurentă plătea lunar că să-l oprească din succes şi să preia toate contractele. În noaptea respectivă m-am trezit şi m-am dus la geam făcând simboluri Reiki. Nu-mi amintesc. Mi-a povestit prietena mea. Tipa cu care intrasem în conflict era mai puternică decât mine. Avea mai mulţi îngeri negri decât am eu albi! Puţin a lipsit să mă trezesc că sar de la etaj în somn! Şansa mea a fost bunul Dumnezeu, care m-a vegheat ca întotdeauna, a făcut ca tâmpeniile mele să nu se transforme în adevărate drame.

Sistemul prin care se ajunge la a determina un om să se sinucidă este relativ simplu. Şi merge de obicei pe oamenii care nu sunt credincioşi, sau sunt slabi spiritual. „Slabi de înger”, cum se mai numesc în limbaj popular. Adică entităţile care îi îndrumă din lumea de dincolo sunt destul de slabe. Trecerea peste Liberul Arbitru se face prin sădirea ideii în subconştient pe o falsă motivaţie şi amplificarea energiei acesteia în timp. Odată intrată o idee în subconştientul unui om este greu de scos de el însuşi dacă nu are o

pregătire spirituală specială. Pentru că respectivul ajunge să vadă adevărul prin prisma ideii induse. Doar în momentul în care se va elibera de ea va înţelege ce i s-a întâmplat. Este greu de ajuns la aceşti oameni pe calea raţiunii. Eram în primii ani de facultate, făceam biochimie, şi m-am întâlnit pe o bancă din spital cu un coleg. Tot la 1 metru 90, ca şi mine. Arăta de parcă ar fi fost bătut. Vorbim de una de alta, ca şi cum nimic nu se întâmplase, şi la un moment dat îl întreb ce a păţit. Îmi arată mâinile şi la încheieturi văd pansamente care se îmbibaseră deja cu sânge. Nu aveam nici experienţă medicală sau psihiatrică atunci şi tot ce i-am spus a fost pur intuitiv. Ştiam că este împotriva firi să te sinucizi şi i-am spus că ÎNTOTDEAUNA EXISTĂ SOLUŢII LA ORICE PROBLEMĂ şi că nu trebuie decât să le cauţi. L-am trimis la biserică să se închine, deşi nu ştiam bine nici Tatăl Nostru. Frică de Dumnezeu aveam, plecată dintr-o întâmplare din copilărie.

Aveam un coleg de joacă care avea un breloc cu un crucifix catolic cu Iisus răstignit. Periodic îl scotea şi îl scuipa cu sete şi ne punea şi pe noi să o facem. Nu ştiu dacă eu unul l-am scuipat, dar la câteva zile întreaga lui familie a avut un accident de maşină şi sora lui a rămas fără câteva degete. A fost destul ca să credem în pedeapsa divină, chiar dacă poate numai la nivel inconştient. Acum însă am cam aflat cum funcţionează legile Universului şi nu mă mai tem de Dumnezeu. De fapt nu mă mai tem nici de Dumnezeu, nici de demon şi nici de oameni. Pentru simplu fapt că DUMNEZEU NU PEDEPSEŞTE NICIODATĂ şi NIMIC NU SE POATE ÎNTÂMPLA FĂRĂ CA EL SĂ ŞTIE ŞI SĂ ÎNGĂDUIE. Legile sunt făcute ca să ne apere. Ca şi cum am fi copii şi ni s-ar da o lege că nu avem voie să punem mâna pe fierul fierbinte. Atâta timp cât te afli sub legi, nu ţi se poate întâmpla nimic. Când scoţi însă capul, nu El, ci răul te „arde”!

Şi colegul meu, studentul la medicină, s-a dus, a stat ceva timp în biserică, nu ştiu ce a făcut acolo, dar ştiu că acum trăieşte. Din punct de vedere al legilor divine, un om asupra căruia s-a acţionat psihic şi s-a sinucis nu este vinovat în totalitate de acest păcat. Ba din contră, i se iau din păcatele Karmice de cei care au indus sinuciderea şi cei care au comandat-o. Şi ei şi familiile lor. Aşa că, spor la muncă!

Cum poate fi pregătit psihic un om să nu cadă pradă unui asemenea gând? Să fie introdus în subconştientul lui ADEVĂRUL. Faptul că viaţa este inestimabilă, că este un dar pentru care suntem invidiaţi şi de îngeri, că sunt soluţii la orice problemă, că moartea asta nu te eliberează de rău, cum fals este lăsat să creadă un sinucigaş, ci că adaugă noi probleme în lumea de dincolo. Se pot sădi programe de descoperire şi distrugere a oricărei idei induse voit prin cunoaştere. Îngerul pe care fiecare îl primeşte cu darul vieţii pleacă în momentul sinuciderii pentru că înseamnă că ai desconsiderat cel mai înalt dar divin. Sinuciderea este cel mai mare păcat pentru că este iremediabilă. Moartea este fără întoarcere. Iisus putea să redea viaţa, noi suntem oameni şi nu putem face asta, sau cel puţin nu am ajuns la acel nivel

la care să întoarcem pe cineva plecat pe drumul spiritelor. Ceea ce se pierde este chiar sufletul a cărui valoare este inestimabilă şi care ajunge astfel în posesia demonului. Lupta să dă pe suflete! Ele sunt aurul spiritual de care trebuie să ţină seamă preoţii în menirea lor de păstori.

Am cerut să văd ce se întâmplă cu cei care s-au sinucis când ajung pe lumea cealaltă. Sunt luaţi de îngerii păzitori ai karmei şi duşi la închisoare. Sunt lăsaţi goi, raşi în cap şi depersonalizaţi timp de şapte ani tereştri, care trec foarte greu dincolo. Din cauza aceasta nu este voie să se facă pomeni pentru ei. Oricum nu primesc nimic din ceea ce li se oferă aici de pomană. În mod firesc, aceşti oameni ar trebui să fie îngropaţi fără preot şi în afara cimitirului, care este un loc sfânt.

Aici intervine cunoaşterea spirituală a preotului care, dacă este un preot cu har, poate consulta şi îngerul şi demonul omului respectiv şi chiar omul însuşi ca să afle de ce s-a sinucis şi să ia decizia în consecinţă. El poate prelua păcatele mortului şi să-l dezlege, dar este opţiunea lui. Ceea ce nu înţelege majoritatea oamenilor este că un preot care face slujba de înmormântare a unui om care nu s-a spovedit niciodată, preia aproape toate păcatele lui, aşa că este îndreptăţit să ceară bani dacă familia respectivă nu vrea să îl lase pe respectivul să plătească pe lumea cealaltă! Este ca şi cum ar trebui să plătească el datoria la bancă a celui care a murit. Şi sincer nu este prea corect ca respectivul să se fi distrat toată viaţa iar altul să tragă ponoasele. Sunt de acord cu preoţii şi în locul lor aş refuza să îi înmormântez în vreun fel! Legile vechi nu lăsau un om nespovedit să fie înmormântat în cimitir, sau unul care a comis adulter. Era îngropat la un loc cu sinucigaşii şi criminalii! Faptul că în lumea noastră a avea o amantă este acceptat ca un fapt normal, sau a trece dintr-o relaţie în alta precum fluturii este problema noastră, în nici un caz nu schimbă Legile Universului! Sinuciderile făcute cu Liber Arbitru în schimb se judecă altfel. Dacă tu te-ai aruncat singur în rahat, nimeni nu este obligat să te spele! Plăteşti şi te rogi de pe lumea ailaltă poate, poate ţi se va mai da vreodată darul vieţii pământene!

În ucenicia mea la părintele Argatu am făcut o prostie destul de mare, pentru care nu a vorbit cu mine mult timp. A venit la mine la un moment dat o doamnă să împartă ceva pentru fratele ei care murise. Se sinucisese. Nici nu mai ştiu cum. Cert este că mi-a arătat şi un tablou pe care îl pictase în acuarelă respectivul decedat înainte de a muri. Era un copac mare, bătrân, care era realizat din chipuri umane! Copacul avea rădăcini care se duceau adânc în pământ, care era la rândul lui alcătuit din chipuri de oameni, crengile, norii, soarele, toate erau chipuri de oameni. Poate că realizarea lăsa un pic de dorit, chiar naiv, dar ideea mi se părea minunată, aşa că am zis să-i citesc ceva frumos. Şi i-am citit rugăciunile de dezlegare în care se spune „să fie pus în rândurile sfinţilor”! Era cam mult şi atunci tot ceea ce fusese rău pe acel om venise peste mine. Am avut noroc cu părintele şi cu molitvele. Cu îngerii păzitori ai Karmei nu te joci, ei te omoară şi gata!

▫ *KARMA* ▫

Trebuie să fac neapărat o rectificare, să completez cele spuse în Atacul PSI. MAGIA ESTE O FORMĂ DE PLATĂ KARMICĂ. Dincolo de ceea ce ni se întâmplă rău, nu trebuie să uităm că nimic nu se întâmplă fără voia lui Dumnezeu şi că dacă El îngăduie asta o face dintr-un motiv foarte serios. De cele mai multe ori sunt complexe de motive. Unul este ispăşirea păcatelor Karmice sau din viaţa actuală, iar acum se produce o purificare spirituală a poporului român. Magia, atacul PSI, sunt forme de ispăşire rapidă. Ţi-ar trebui vreo 40-50 de ani ca să faci un atac cerebral! O sabie în cap, un cuţit de lumină sau un infarct produs pe păpuşă îmbrăcată cu hainele tale rezolvă problema mai repede şi la orice vârstă. Capacitatea de regenerare şi însănătoşire a individului diferă de la tineri la bătrâni. Aşa că tuturor celor care au probleme de magie le recomand să:

— Dea Sfinte Liturghii la mănăstiri în care să treacă numele rudelor apropiate, copii, părinţi, bunici; atât pe cei vii cât şi pe morţi;

— Să se spovedească, în felul ăsta se taie legătura cu răul şi cu agresorul;

— Să facă pomeni cu hainele proprii, mâncare şi, în mod special, cu carne;

— Să dea masluri pentru ei şi familiile lor;

— Să facă iniţieri pe Reiki, optimizări de radiestezie, cursuri de Chi Gung şi alte forme de spiritualizare care acoperă din păcatele karmice;

— Să ţină posturi negre şi să se roage;

— Să facă pelerinaje pe la mănăstiri şi locuri sfinte;

— Să propovăduiască adevărul;

— Să ajute semenii aflaţi în suferinţă, copiii orfani, bolnavii, puşcăriaşii şi bătrânii;

— Să boteze copii din orfelinate şi să convingă femeile care vor să avorteze să renunţe.

Trebuie văzută relaţia cu karma precum relaţia cu o bancă: eşti dator, trebuie să plăteşti. Poţi să o faci repede şi chinuindu-te mai mult sau încet şi pe lungă durată. Fiecare îşi alege după felul lui de a plăti.

Accelerarea plăţii karmice însă nu este bună. La un moment dat vine la mine o femeie care îmi spune că vrea să-şi accelereze karma. Îi explic că nu este bine, dar refuză să înţeleagă. I-am spus pe româneşte că o s-o cam usture fundul, la figurat. Evident nu m-a crezut. A făcut iniţierea pe Reiki de grad I şi nu trece mult timp şi vine şi îmi spune că vrea să îi dau iniţierea şi pe gradul II. Îi spun că este cam devreme, dar îmi spune că o vrea. „ACUM!”, mi-a spus. Am dat-o afară din casă, dar a venit din nou. I-am spus că dacă i-o dau o pedepsesc mai mult decât dacă o dau pe uşă afară. Tot nu a vrut să înţeleagă. Şi i-am făcut iniţierea. Iar nu a trecut mult timp şi mă sună că a

început să audă voci şi că să o fac la loc, că ea nu era aşa la început. I-am replicat că îmi pare rău, dar că nu se mai poate, karma se accelerase şi intra în plată. Şi se chinuie de ceva timp de când a început să vină norul negru din alte vieţi odată.

Deja conue reprezintă una dintre manifestările psihicului uman datorată vieţilor anterioare, dar nu numai.

O doamnă, prietenă de a mea, pleacă într-o excursie în Franţa. În Paris, ghidul se rătăceşte şi nu mai găsesc drumul spre Luvru. În acel moment, doamna de care vă povestesc le spune că o să le arate ea cum trebuie să ajungă acolo şi îi duce, deşi nu călcase niciodată în viaţa asta în Franţa! Întrebată de unde a ştiut drumul, a răspuns că nu-şi dă seama, pur şi simplu îl ştia. Situaţiile care se repetă, întâlnirea cu oameni cu care ai mai avut de a face şi în prezenţa cărora simţi frică pentru că te-au rănit, sau le-ai iubit, sau te-au ucis… Evident că este greu de diferenţiat acest lucru de altele care pot duce la aceleaşi percepţii. Dacă spiritul este influenţat în somn, apare dorinţa personală, sau pur şi simplu concentrarea pe acel loc sau situaţie păstrează amintirea acelui fapt, şi se va părea ca şi cum ai mai fi fost acolo. Evident, nu mai vorbesc de posibilitatea de a fi indus un lucru. Se mai poate întâmpla ca în cazul posesiei de către un spirit acesta să păstreze amintirea unui loc şi gazda să o perceapă ca fiind proprie. Există în tine spirite care au trăit acolo, în locul sau situaţia respectivă, şi tu le percepi amintirile ca fiind ale tale.

Singurul lucru care poate rezolva karma este IUBIREA Şl IERTAREA, pentru că nici Dumnezeu nu poate să-ţi dea iertarea din partea unui om pe care l-ai rănit. Poate să o intermedieze, să găsească alte soluţii, dar nu să-mi dea iertarea unui om pe care l-am rănit. Trebuie să o obţin de la acel om. Spuneam că până şi gândurile noastre negative îi afectează pe ceilalţi şi pe noi înşine. Cu atât mai mult un om care se trezeşte în fiecare dimineaţă şi ne urează „de bine”! Acum să nu cădem în extrema cealaltă şi să credem că o să-i mulţumim pe toţi. Importantă este dreptatea. Dacă supărarea unui om pe noi este îndreptăţită, atunci am încurcat-o. Probleme fac părinţii care au, legal-divin, drept asupra copiilor şi în felul acesta emit pretenţii care, dacă nu sunt îndeplinite, duc la conflict. Dar şi aici este importantă legea. Odată căsătorit, un om este dator în primul rând noii familii înfiinţate şi apoi părinţilor şi asta este bine.

În Shambala Reiki, de exemplu, se face tăierea legăturilor karmice. Se iau pe rând relaţiile cu diferiţi oameni pe care trebuie să le rezolvi. Să ierţi ce este de iertat, să îţi ceri iertare pentru răul făcut, să înţelegi că ce a fost a fost şi că trecutul nu mai poate fi schimbat. Trebuie făcută plata prin echivalenţă până la dobândirea iertării. Astfel, din practică, am observat că fiecare plăteşte prin ceea ce a greşit. Dacă într-o altă viaţă ai fost vânător de vrăjitoare şi le-ai ars pe rug, acum plăteşti prin farmece făcute pe elementul foc, salamandrele, sau efectiv prin ardere de viu, într-un accident casnic.

Cunosc un cuplu în care problema karmică este în impas. Au probleme cu banii, pe care el îi pierde în cele mai stupide moduri, de la jocuri la afaceri dezastruoase, plecări şi întoarceri, pe datorii la cămătari pe care le suportă ea. Ţi se face milă de biata femeie care duce toate angaralele casei făcând nişte jonglerii imense să se ajungă cu banii. Doar că, dacă te uiţi mai adânc, în trecutul îndepărtat, vezi că a fost curtezană şi că apoi a crescut curtezane şi că dragostea faţă de ban şi de plăcerile pe care i le aducea acesta nu a împiedicat-o să falimenteze oameni, printre care şi pe respectivul, care acum îi este soţ şi care în cele din urmă s-a sinucis. Acum ea îi îndeplineşte poftele fără să poată să spună nu până la încheierea socotelilor karmice.

La un moment dat, la mine la cabinet s-a programat o doamnă. La prima întrevedere nu a venit. Mă sună, se scuză şi se reprogramează. De data asta întârzie o oră şi ceva. O primesc, stau de vorbă cu ea, în fine, încerc să o ajut. A treia oară întârzie din nou. Exasperat, îmi promit că nu o voi mai primi niciodată, dar în timp ce îmi spuneam asta încep să îmi fac un proces de conştiinţă. În viaţa asta nu întârzii niciodată, ba din contră, mă duc mai devreme cu câteva minute. Întrebându-mă de ce se întâmplă toate acestea mă „văd" căsătorit cu doamna respectivă, cândva demult, când nu ajungeam niciodată acasă la timp şi mă tot aştepta iar eu nu veneam. Mi-am cerut scuze la nivelul celălalt, mai profund, şi după un timp supărarea doamnei pe mine s-a estompat. Suntem prieteni şi ne susţinem şi ajutăm unul pe celălalt. În general, situaţiile se repetă aproape identic, singurul lucru care diferă fiind rolul protagoniştilor, care şi-l schimbă între ei! Nebunia (internarea în ospiciu) spre exemplu, bolile grele, handicapurile sunt forme de plată karmică rapidă pentru cei care le au, dar şi pentru familiile lor.

▫ *REGRESIA* ▫

La un moment dat, stăteam de vorbă cu un preot între patru ochi şi, după ce ne-am ciondănit pe tema adevărului, m-a întrebat: „Chiar trebuie să vorbim despre reîncarnare şi regresie, domnule doctor?" Am spus clar „da" şi am de gând să justific de ce. La un moment dat am cunoscut o fată care avea o problemă simplă: nu putea mânca peşte din cauza ochilor lui. Spunea că i se face rău numai în momentul în care îi vede şi că are impresia că se uită la ea şi că este viu. Cum nu reuşea să scape din asta, ne-am gândit la regresie. Am ajuns în una din vieţile ei în care se afla la bordul unui vas împreună cu soţul ei. Era o viaţă în care era bogată şi respectivul o luase de soţie pentru averea ei. Momentul a culminat cu aruncarea ei de pe corabie şi groaza când în apropiere a venit un rechin. A mai avut timp să vadă ochiul prădătorului şi cum este ruptă în două de animal. A reuşit astfel să-şi aducă în conştient o frică care se afla la nivelul cel mai profund al ei şi să scape de teama de peşti. Şi-a explicat şi adversitatea faţă de un bărbat pe care simţea „nevoia să-l bată" ori de câte ori se gândea la el. Multe din relaţiile actuale se datorează unor evenimente trecute şi explicarea lor, eventual stingerea lor,

se face prin conştientizare, iertare şi, în cele din urmă, vindecare prin iubire.

Cert este, şi pot să afirm asta după ceva timp de când mă ocup de spiritul uman, că regresiile se fac atunci când trebuie şi că nu poţi intra în lumea spiritului când ai tu chef. Există gardienii pragului, care nu îţi permit să încalci ordinea firească a lucrurilor şi să te duci în acel loc în afara unui motiv serios, atunci când ai o problemă de rezolvat. Este adevărat că la ora actuală se fac regresii şi în alt scop decât cel terapeutic, cum ar fi proiecţii la distanţă a spiritului celui aflat în stare de relaxare pentru a afla una alta. Mi s-a întâmplat să văd femei care sunt bune mediumuri folosite pentru a afla diverse şi realizându-se un soi de simbioză între cel care induce şi medium, în sensul că primul îl protejează spiritual iar cel de al doilea aduce răspunsuri pentru primul, în contrapartidă. Nu am nimic cu asta atâta timp cât nu sunt afectat. Eu nu am secrete, aşa că tolerez dorinţa celorlalţi de a afla, dacă nu mă deranjează.

Un alt caz este cel al unei femei care nu reuşea să se adapteze acestei lumi, societăţii noastre. Nu în sensul că ar fi o inadaptată, ci doar o nemulţumită de orice lucru care o înconjoară. Am făcut o relaxare cu ea şi am trecut-o prin toată viaţa. Nu am găsit nimic care să fie atât de grav încât să determine starea actuală, am trecut la viaţa în utero, iar nimic, şi apoi m-am gândit să vedem de unde vine şi am ajuns pe o pajişte unde era cu doi copii, un băiat şi o fetiţă, de care trebuia să aibă grijă. Când s-a uitat la ea însăşi a descoperit cu uimire că avea aripi! „Dar ce sunt eu, înger, de am aripi?” Nu ştiu dacă este sau nu înger trimis de Dumnezeu pe pământ, dacă cei doi copii sunt sau nu ai ei şi va trebui să îi nască şi să-i crească, dar ştiu că după o vreme s-a dus la Facultatea de psihologie unde este studentă şi pare că şi-a acceptat mai uşor menirea pe pământ.

Am spus că prin regresie am ajuns la legăturile cu copii avortaţi, la cele din blestemele bunicilor sau părinţilor. Până la urmă, cred că important este să ajuţi omul şi, dacă ceea ce faci ajunge să slujească acestuia, îl ajuţi în primul rând pe Dumnezeu şi implicit pe tine. Cea mai interesantă regresie rămâne însă cea pe care am făcut-o cu o doamnă văduvă, care era obişnuită cu aşa ceva întrucât făcea acelaşi lucru cu soţul ei înainte de decesul acestuia. Eu las intact liberul arbitru al celor cu care lucrez şi mi-a relatat atât cât a considerat că trebuie să-mi spună din dialogul cu soţul ei mort. Printre altele am primit iniţierea pe un simbol, de fapt o recunoaştere a ceea ce a fost mai demult în vieţile noastre: steaua în cinci colţuri, evident luminoasă şi însemnând puterea de a stăpâni elementele constituente ale planului material. Pământ, apă, aer, foc, lemn şi metal.

▫ *DESPRE Reiki* ▫

Unde greşesc Maeştri Reiki:

— Nu cunosc puterea lor;

— Nu ştiu câţi îngeri îi ajută;

— Nu au unit Conştientul cu Sinele;

— Nu trec dincolo de simboluri;

— Nu folosesc rugăciunea, postul, Tainele ortodoxiei;

— Nu înţeleg că sursa de lumina este Trinitatea şi că tot la Iisus vor ajunge în final;

— Trec peste liberul arbitru al celorlalţi;

— Au orgoliu mare pe noesic (al sufletului).

Iată metoda secretă de a invoca binecuvântările, miraculoasa medicină a tuturor bolilor: „Doar astăzi nu te mânia, nu te îngrijora, Apreciază munca pe care o faci, Fii bun cu toţi oamenii. În fiecare dimineaţă şi seara, împreunează-ţi mâinile în rugăciune, Gândeşte-te la aceste cuvinte cu mintea şi cântă-le cu gura ta, Foloseşte Metoda Usui Reiki pentru a-ţi schimba corpul şi mintea”.

Povesteam în Atacul PSI cum am ajuns să fac Reiki. Cum descoperisem medicina chakrelor în combinaţie cu exorcizarea prin molitvele Sf. Vasile cel Mare şi, mergând prin oraş, privirea mi-a fost atrasă de o carte de Reiki. L-am sunat pe maestrul respectiv şi am convenit să ne întâlnim. Imediat după ce am vorbit la telefon am simţit că mă caută cineva în chakra inimii. Era el, maestrul Reiki, şi voia să ştie ce aştept prin iniţieri şi căuta adevărul din interiorul meu, cel de la nivelul Sinelui. I-am explicat că am nevoie de metode rapide de curăţare şi de încărcare energetică pentru protecţia mea proprie şi a pacienţilor mei. Se pare că l-a mulţumit dorinţa mea. Am început să studiez cartea şi am văzut că era condiţionată pe grade. În sensul că nu înţelegeai ce voia să spună decât dacă aveai, prin iniţiere, nivelul respectiv, ceea ce îţi oferea o anumită vibraţie. Doar că eu aveam deja acces la lumină prin şcoala părintelui Argatu, aşa că, la un moment dat, am făcut o succesiune de simboluri care îmi permitea să transmit energie la distanţă şi să mă conectez la Sinele maestrului respectiv. Şi am reuşit! Reacţia lui a fost de surpriză totală! „Cum, ai şi putut?” Iar eu eram vesel că reuşisem să transmit energie la distanţă prin simboluri Reiki! M-am dus şi m-a iniţiat. Copil fiind, în sensul unei anumite cunoaşteri, nu ştiam de lumina informată, de grile de cristale, de condiţionări negative sau programe subliminale. Cert este că, după iniţiere, şi nu după prima cât după cea de a doua, nu am mai putut să mă rog. Nu mai puteam spune nici o rugăciune din suflet. Era ciudat, pentru că dacă nu citeam molitvele mult timp plângea inima în mine. Ştiam că rugăciunea îi place lui Dumnezeu şi îmi doream să-l bucur. În minte îmi veneau tot felul de gânduri ciudate, cum că acele rugăciuni sunt învechite, că trebuie să fie făcute altele mai moderne, că eu unul nu trebuie să fac asta pentru că am alte îndatoriri pe acest pământ şi că sunt puşi oameni special pentru asta în mănăstiri, sau este datoria preoţilor de mir. Întâmplarea sau Acel Cineva care veghează asupra tuturor m-a făcut să

ajung la o femeie care stingea cositorul şi care mi-a scos pe nas o energie asemănătoare unui şarpe, de vibraţie superioară (să fi fost şarpele de foc din Reiki?), o dată cu care mi-au dispărut şi acele gânduri. După aceea am început să mă întreb ce se întâmplă, de unde este şi ce legătură avea maestru respectiv cu treaba asta.

Aşa cum am putut vorbi despre tarele bisericii ortodoxe datorate slujitorilor ei care folosesc de multe ori cunoaşterea în scopuri proprii, nu prea nobile, chit că voi supăra pe maeştrii Reiki, am de gând să vorbesc despre prostiile pe care le fac unii din ei. Revenind la primul meu maestru Reiki. Am vrut să văd de ce făcea el ceea ce făcea. Dacă era conştient de ceea ce face şi cum putea fi el contracarat. Am ajuns la următoarele concluzii privitoare la maestrul în cauză:

— Are noţiuni de astrologie, posibilitatea interpretării pe calculator a astrogramei şi cere printre datele de la iniţiere şi pe cele ale locului şi orei naşterii discipolului său;

— Făcuse radiestezie şi avea capacitatea de a măsura pe cineva care îi venea la iniţiere şi putea descoperi cine, prin cunoaşterea sa interioară, îi putea fi un adevărat adversar pe tărâmul spiritual;

— Este un susţinător din umbră al unui partid şi trebuie să împiedice, pe oricine poate, să ajungă să influenţeze într-un fel sau în altul politica acestuia ori, prin iniţiere, avea acces la sub conştientul celui pe care îl iniţia şi în felul acesta îl manipula de la distanţă;

— Pe cei pe care nu îi putea manevra el îi punea în conflict cu alţii asemeni lui, creând conflicte false care să ţină ambii adversari ocupaţi şi departe de adevăratele probleme sociale în care el sau partidul erau implicaţi; (Oricum, este tragic că a ajuns să pună în balanţă politicul, implicit socialul, înaintea divinului.)

— Folosea lumina informată prin grile de cristale în scopul deturnării unor idei sau acţiuni care nu-i erau pe plac;

— Nu spunea toate secretele specifice unui grad Reiki tocmai pentru a-şi păstra supremaţia cunoaşterii (afirma că nu se poate accesa subconştientul cuiva fără voia lui – MINCIUNĂ!

— Şi nu dădea informaţia că există simboluri care deschid calea spre subconştientul oricui şi că cineva fără cunoaştere nu se poate apăra deloc în faţa unui asemenea om, fie el maestru Reiki sau nu);

— Şi ultima, pe care am descoperit-o mai târziu, supărarea lui pe Dumnezeu care îl împiedica să se roage. O supărare ancestrală datorată rupturii de femeia lui în momentul căderii şi pe care am descoperit-o şi eu mult mai târziu în mine însumi.

Cert este că, observând puterea pe care o avea un asemenea individ asupra mea, faptul că nu mă puteam apăra de el prin mijloacele clasice ortodoxe, m-am hotărât să reiau cursurile de Reiki ca să ajung mai repede

Maestru. Mi-am găsit maestra mea care îşi făcea treaba corect şi am aflat destule cât să nu mai pot fi influenţat de alţi maeştrii Reiki. După ce am scăpat de condiţionarea acelui maestru, am continuat Reiki, dar de data asta cu o maestră de la care am învăţat ceea ce aveam de învăţat. Din păcate, maeştrii Reiki au primit iniţierile via America şi au implementate în subconştient programe şi algoritmi negativi pe care îi transmit tuturor celor iniţiaţi de ei. Eu, unul, am avut şansa să pot citi molitvele şi să mă curăţ de gândurile venite de cine ştie unde şi induse, voluntar sau nu, de cine ştie cine. Liniştea mea ca maestru nu a durat mult pentru că am călcat pe coadă o maestră Reiki. Şi au început să vină arhanghelii, îngerii cu sabie şi alte arme. Aveau suliţe, arcuri, bile de lumină şi au început să mă taie. Câmpurile mele erau vraişte. Aveam şi câte patru-cinci tăieturi pe mine. Atunci, trebuie să recunosc, m-a ajutat un radiestezist care mi le cosea cu lumină. De aici până a mi le coase singur a fost doar un pas. Câmpul se coase foarte simplu: se face la nivel astral un fir de lumină cu care se unesc marginile câmpului tăiat. Apoi mi-am confecţionat, la nivel astral, pansamente de lumină care să acopere tăieturile, să le refacă automat. Intră în echipamentul meu de campanie! La un moment dat eram afară cu căţelul meu şi am simţit prezenţa a doi arhangheli. Trebuie să mai mărturisesc ceva. Pe lângă faptul că de abia „văd", mă chinui să şi „aud" spiritele din lumea cealaltă! Nici nu făceam radiestezie ca să pot pune măcar întrebări cu da şi nu, dar aveam o ansă şi un pendul şi mă chinuiam să descopăr adevărul. Aşa că, cu chiu cu vai, am reuşit să aflu că maestra Reiki îi trimisese, întrucât era supărată pe mine. Evident m-am dus să vorbesc cu ea şi am descoperit că nu avea Sinele unit cu partea conştientă, că habar nu avea de ceea ce făcea pe partea cealaltă. Am încercat să mă explic în ceea ce priveşte neînţelegerea dintre noi. La nivel interior însă nu cred că m-a iertat şi era supărată pe mine. O vedeam în astral venind îmbrăcată ea însăşi în alb şi lovind. Ba, împreună cu prietenul meu radiestezist, măsuram câte câmpuri aveam tăiate la o singură lovitură de sabie. N-a ajuns prea departe. La un moment dat i-am spus dincolo că nu mai am de gând să accept stând cu mâinile în sân. Cum era prea hotărâtă să nu se lase, am lovit-o în acelaşi mod ca să simtă la nivelul celălalt cum este şi l-am rugat pe prietenul meu să o coasă el. De atunci nu m-a mai lovit, a simţit durerea din astral şi s-a potolit.

Multe minciuni se spun şi în Reiki: că nu poţi folosi această metodă în rău – MINCIUNĂ! Că nu se poate manipula prin Reiki – MINCIUNĂ! Îngerii, sau ghizii Reiki, mă rog, cei pe care îi primeşti, fac ceea ce vrei tu, iar ceea ce faci tu depinde de tine. Asta este soră cu o întâmplare care are drept protagonist pe un preot de la o mănăstire care a lovit-o pe prietena mea. Ea vede destule şi prin asta supără pe mulţi dintre slujitorii bisericii. Aşa că, într-o seară, m-am trezit în cameră cu un înger care, nici mai mult nici mai puţin, a scos sabia şi a lovit-o peste gât pe prietena mea. A căzut în pat de durere. I-am pus mâinile pe gât ca să-i închid câmpul şi i-am spus îngerului care dădea să plece să stea pe loc. Nu m-a luat în seamă. Când i-am ţipat

însă, la nivel astral: „În numele Lui Dumnezeu, a Maicii Domnului şi a Sfinţilor stai pe loc!”, a înţepenit. Sincer mă stăpâneam cu greu să nu lovesc, dar ştiam că nu face nimic de la el. L-am întrebat cine l-a trimis şi mi-a spus cine. Popa nu ştiu care de la o mănăstire din centrul Bucureştilor. L-am trimis la Dumnezeu ca să spună ce a făcut şi de ce. Nu ştiu ce s-a întâmplat cu preotul, dar ştiu că arhanghelul a rămas câtva timp pe lângă prietena mea pentru a-i îndeplini dorinţele!

Simbolurile din Reiki sunt bune, şi cele din alte sisteme asemănătoare, dar odată, când făceam curăţenie în camera mea, unde se adunaseră tot felul de „mizerii” trimise de diverse persoane pe care le călcasem pe coadă, am intrat în impas. Reuşisem să le dezleg, dar rămăsese ca un morman de energie negativă exact în mijlocul camerei. Făcusem toate simbolurile, tot ce ştiusem din Reiki, şi totuşi găluşca aceea neagră persista acolo. La un moment dat am făcut crucea pe ea şi în momentul următor a dispărut ca un nor de fum! Am măsurat diverşi parametrii ai maeştrilor Reiki cunoscuţi şi am găsit rezultate uimitoare în sens negativ. Îmi este clar că cunoaşterea unui maestru este cu mult superioară unui om obişnuit, dar, raportat la ce ar trebui să fie cu adevărat un maestru, suntem cu toţii departe de ideal. Adică cea mai mare valoare pe care am măsurat-o la maeştrii pe care îi cunosc este de 82%! Excelăm însă în orgoliu. Mândria noastră, a maeştrilor Reiki, este nemăsurată. Am primit vizita mai multora, cu diverse „bube” îngăduite de Dumnezeu, tocmai ca să înţeleagă că ei nu sunt Dumnezei pe pământ. Nu o fac în scopul de a denigra în vreun fel măiestria Reiki. Dar sincer cred că ne-am cam îndepărtat de idealurile Reiki ale Maestrului Usui şi ar fi bine să ne întoarcem la ele dacă nu vrem să pierdem harul pe care până la urmă prin el l-am primit, acela de a trata oamenii. Usui a plecat de la vindecările făcute de Iisus, care nu avea 22 de sisteme Reiki, grade de radiestezie, bioenergoterapie sau hirotonisiri preoţeşti. Îi sfătuiesc pe toţi să-şi verifice mândria, care este până la urmă, sursa tuturor relelor care li se pot întâmpla. Nu mai vorbesc despre faptul că, în Reiki, accesul pe care ţi-l dau simbolurile, chei ale dimensiunilor Universului, este încă necunoscut şi că mulţi dintre cei care au acces la lumină trec peste liberul arbitru al altora. De exemplu, nu ai voie să trimiţi un om nici măcar în camera cealaltă, cu gândul, folosindu-te de cunoaştere! A, este sub ascultare, este călugăr sau ucenic în vreun sistem spiritual, da. Asta pentru că el a acceptat sistemul respectiv pentru evoluţia lui proprie. Altfel, nu.

Când lucram ca medic de medicină generală la un liceu particular, mi-a venit la consultaţie o fată care se tăiase la mână într-un geam. Rana, situată pe antebraţ, se vindecase frumos. Cusătura fusese opera unui confrate chirurg care se gândise şi la aspectul estetic de după vindecare şi totuşi braţul ei se umflase şi căpătase o culoare vineţie deşi, repet, rana arăta frumos. Nu-mi dădeam seama ce era, dar aveam la mine pendulul şi atunci am vrut să văd cum funcţiona chakra din palmă. Era blocată. Din cauza tăieturii, un canal energetic fusese întrerupt şi energia negativă stagna la

acel nivel. I-am deschis chakra palmei prin metoda shaolin (cele 22 de cercuri în sens trigonometric) şi folosind simbolurile din Reiki (Cho Ku Rei, Sei He Ki, Hon Sha Ze Sho Nen) până ce pendulul meu mi-a arătat că energia începe să curgă normal. Am chemat-o peste două zile la control. Nu mai avea nimic, braţul îşi căpătase o culoare normală iar fata se bucura că nu mai trebuie să se ducă la medicul de la urgenţă. A fost o experienţă frumoasă timpul petrecut ca medic în mijlocul liceenilor. Să fii confidentul lor, să le explici una alta. Erau mai cu seamă interesaţi de sex şi de bolile cu transmitere sexuală, dar unii erau preocupaţi de magie. Aş putea spune că 5% aveau preocupări în domeniu şi am primit chiar întrebarea dacă este adevărat că un băiat poate fi legat dacă i se pune menstruaţie în mâncare! În secolul XXI!

În ceea ce priveşte Reiki-ul pot face afirmaţia că este o cale spirituală spre lumină, dar că este inferioară ortodoxiei. Dar, spre deosebire de ortodoxie, care şi-a creat un sistem greşit de evoluţie spirituală, încurcând treburile spiritului cu ale statului, Reiki-ul se adresează celor care vor să urce spiritual dincolo de stat şi biserică ca instituţie. Era necesară apariţia unui asemenea sistem. Clar da! Din moment ce au fost unii care au ajuns să ţină cheile împărăţiei fără să intre în ea! Lumina se poate răspândi fără controlul statului şi mai ales al celor care vor să ne păstreze surzi şi orbi sufleteşte ca să ne ducă unde vor ei. Drăguţ va fi momentul când preoţii vor vedea că lumina Sfintei Liturghii nu va mai veni din altar, ci print-un smerit păcătos care stă pe locul măturii de lângă uşa bisericii! Sunt oameni care vor să afle, sau să evolueze, şi biserica nu le oferă şansa să o facă. Sistemul este greoi şi ineficient. Preoţii buni sunt puţini, cei care spovedesc cu adevărat sunt suprasolicitaţi şi din cauza asta se îmbolnăvesc şi cad ca muştele. Infarcturi apar la preoţi de treizeci de ani şi asta pentru că nu ştiu să se protejeze nici pe ei nici pe alţii. Preoţii ortodocşi devin nişte funcţionari care îşi termină serviciul şi ies la pensie. Cea mai tare poveste: un călugăr iese la pensie şi i se dă o garsonieră ca locuinţă în oraş! Ca şi cum ai putea ieşi la pensie din slujba Lui Dumnezeu şi a oamenilor atunci când ai ales asta! Mai se ridică şi cu pretenţii că nu pot fi judecaţi de oameni pentru că pe ei îi judecă Dumnezeu. Până la El mă ridic EU! Am să judec şi biserica şi preoţii ei. Am să le scot nimicnicia la suprafaţă ca să înţeleagă că fiind preoţi sunt DATORI să slujească oamenilor şi nu că aceştia trebuie să le aducă osanale şi să le dea bani. Îi judec nu pentru că aş fi mai bun, ci pentru că îmi place dreptatea şi pentru că nu mi-e frică nici de Dumnezeu, nici de biserică, nici de demon. Iubesc Adevărul şi Adevărul este Dumnezeu. Cu ce sunt mai buni parlamentarii care îşi dau ei înşişi imunitate pentru a fura în voie decât preoţii care spun despre ei înşişi că nu pot fi judecaţi de oameni?!

Este sursa de lumină din Reiki aceeaşi cu Duhul Sfânt? Asta este întrebarea. Şi pot afirma că este, cu certitudine. Puterea unui maestru Reiki care are acces la spiritele arhanghelilor nu ştiu unde ajunge, dar sigur poate primi duhul dacă este curat sufleteşte. Porumbelul se aşează pe capul celui

mai curat şi mai merituos dintr-o încăpere şi sunt oameni care pot să îl cheme. Şi vine la strigătul celor curaţi. Un maestru are acces la Taina arhanghelilor, la Maica, la Sfinţi şi Dumnezeu Tatăl, dar asta nu înseamnă că sunt feriţi de greşeli.

În ceea ce priveşte sexul, mai exact dragostea fizică, bărbaţii maeştrii pot avea probleme cu erecţia întrucât lumina nu este cea mai bună energie care să o determine. Prin lumină se poate face dragoste, dar nu sex. Ori, în ziua de azi, nu prea se mai face dragoste. Spuneam la un moment dat cursanţilor mei că modul cel mai simplu în care îţi dai seama dacă faci dragoste sau sex este atunci când pierzi noţiunea timpului, când nu mai eşti interesat de performanţă şi poziţii, ci doar simţi cu totul, minte suflet şi organ! Este clar că mergând pe drumul luminii se tinde să se ajungă la dragostea fizică, care cred că se poate face în Dumnezeu, în legile divine şi este superioară oricărui fel de artificiu.

▫ *DESPRE RADIESTEZIE* ▫

Unde greşesc radiesteziştii:

— Au orgoliu mare pe biosic („ei ştie tot!”);

— Încalcă liberul arbitru al celorlalţi;

— Desconsideră celelalte sisteme de evoluţie ca şi cum sistemul şi nu omul ar fi important;

— Se poate întâmpla să aibă prea multa milă;

— Faptul că ei înşişi nu respectă sistemul pe care l-au îmbrăţişat şi tot timpul optimizează parametrii, precum Voia Domnului, încercând să întoarcă lucrurile în sensul în care consideră ei că este bine;

— Sunt mai preocupaţi de parametri decât de defectele lor;

— Sunt mai preocupaţi de cum pot şunta măsurătorile prin post negru pentru a accede la un grad superior în loc să facă tot timpul voia LUI!

Sincer, după ce am scris că şeful societăţii române de radiestezie, comandorul, cum i se spune, este un încurcă lume, am avut un timp remuşcări. Credeam că am greşit şi mă simţeam vinovat. Acum însă, la un timp după ce l-am cunoscut, am realizat că aveam dreptate. Nu am să minimalizez în nici un fel meritul lui şi anume acela de a fi construit un sistem viabil, care cultivă spiritual acest popor. Ca orice sistem de pe pământ însă a fost supus eroziunii în timp şi a determinat apariţia unor monştri, chipurile spiritualizaţi, având multă cunoaştere. Şi ce este mai periculos decât un om care are impresia că are dreptate şi mai posedă şi puterea de a o împărţi? Dar să ajungi să spui public că radiestezia este singura şcoală de sfinţi din lume mi se pare de-a dreptul paranoia! Ar fi trebuit să vadă ceea ce am văzut eu: cursuri de radiestezie ale unei mănăstiri franciscane care poate nu avea teoria de la cea română, dar ca sistem era superioară. Poate verifica

prin măsurători! Îi mai scade O-ul! Am ajuns să fac radiestezie într-un mod foarte ciudat. După experienţa mea nu foarte constructivă cu cei de la Republica, într-o zi, prietena mea de atunci mă roagă să văd un pacient. Mi l-a recomandat ca fiind grad mai mare de radiestezie, dar având nişte probleme de sănătate pe care alţi colegi de-ai lui au refuzat să le rezolve pentru că erau prea grave. Nu dorisem să mă ocup de el tocmai din cauza problemelor create de colegii lui. Am descoperit chakrele blocate, unele rotindu-se în sens invers, câmpul ridicat de parcă şi-ar fi suflecat pantalonii, motiv pentru care picioarele i se umflaseră ca nişte butuci şi nu mai putea merge. Nici atingerea nu o suporta, cu atât mai puţin reflexoterapia. L-am chinuit puţin cu masajul osteopat şi reflexoterapia şi i-am rearanjat chakrele, sperând că se va putea vindeca singur. Cel puţin a putut realiza de unde îi venea problema şi de la cine. Mare mi-a fost însă mirarea când am descoperit după vreun sfert de oră de discuţii că chakrele lui erau la fel ca la începutul şedinţei! Câmpul lui era ridicat la loc! Nu ştiam prea multe despre câmpuri şi ce i se întâmplă, aşa că i-am propus să-i citesc molitvele trei zile la rând, de trei ori pe zi. Şi aşa am făcut, trimiţându-l în ultima zi, duminică, într-un schit, ca să-şi ceară iertare. După cele trei zile şi-a revenit, doar că era uimit că unul ca mine, orb din punct de vedere spiritual, puteam face aşa ceva. Nu făceam rugăciunea din suflet, citeam molitvele Sfântului Vasile cel Mare ca pe o reţetă, iar sistemul pe care îl aplicam era unul asemănător cu gătitul după o reţetă pe care o urmezi întocmai. Nu deschideam nici un cer, iar el văzuse asta, şi totuşi vindecarea venise. Neîncrederea lui a supărat Duhul Sfânt. De fapt pe îngerul care venise trimis de Dumnezeu ca să îl ajute. Şi, ca să nu uite, i-a tras o sabie peste picior, sub genunchi. Tot timpul a crezut că am fost eu cel care l-a lovit. Regret să îi spulber această supoziţie, nu eu ridicasem sabia.

Ce se întâmplase de fapt? Respectivul radiestezist lucra, împreună cu o colegă, în echipă cu un medic neurochirurg. La ultimul caz fusese o fată tânără care avusese un accident şi căreia îi era sortit să moară. Pentru cei care nu ştiu, trebuie să afle că dincolo, în dimensiunea atemporală, se ştie când un om şi-a terminat şcoala pe această planetă. De ea se apropiase îngerul morţii, un înger negru cu sabie, care taie ultimele legături energetice ale spiritului cu lumea aceasta. Acest înger nu este nimeni altul decât Arhanghelul Mihail. Iar el, radiestezistul, se apucase să o vindece! Trecuse peste treaba îngerului şi preluase şi karma fetei. Aşa că plătea prin boală neascultarea faţă de regulile divine pe care le cunoştea.

De la el am „furat” multe. Şi, printre altele, în momentul în care m-a întrebat ce vreau de la el i-am spus că vreau informaţiile de la gradele de radiestezie pe care le făcuse. Iniţial mi-a răspuns că nu poate să mi le dea, pentru că a semnat un angajament prin care promitea să nu dezvăluie ceea ce învăţa la radiestezie. I-am replicat că pot să-l dezleg de acest jurământ, ca unul care am preoţia prin har, că îl las să verifice şi mai ales să vadă cât este voia Lui Dumnezeu să îmi dea tot ce are. I-am dat timp de gândire o

perioadă şi l-am lăsat în pace. Şi mi-a dat tot ce avea de la cursuri. Dacă nu mi le-ar fi dat, mai mult ca sigur că nu aş fi ajuns la Societatea română de radiestezie. Evident că pot afirma cu certitudine că nimeni nu mi-a ridicat atâtea probleme ca cei de acolo. Dar conform zicalei care spune că „orice nu te omoară, te face mai puternic" aş minţi dacă nu aş recunoaşte că mi-a folosit. Am crescut sub încercările unora, poate bine intenţionaţi, ale altora, mai puţin bine intenţionaţi, şi iată că pot scrie despre multe dintre modalităţile de a trece peste voia semenilor noştri. De exemplu, la radiestezie se spune că o curăţare a unui om este obligatorie şi că nu îţi trebuie consimţământul lui ca să o faci. Pentru asta poţi apela la spaţii de curăţare. Doar că sexul este posibil cu energii joase şi dacă tu, de exemplu, un om aşa zis normal al lumii în care trăim, vrei să faci sex (poţi număra pe degete de câte ori faci dragoste într-o viaţă!) cu prietena sau prietenul tău şi îţi trimite un binevoitor un spaţiu din acesta ţi s-a cam zis cu tot cheful! Nu mai vorbesc că bărbaţii pot fi şi mai afectaţi pentru că, neştiind ce se întâmplă cu ei şi văzând că nu mai merge nimic, pot cădea destul de rău psihic.

Un alt lucru pe care îl fac radiesteziştii este scoaterea din om a ceea ce numesc ei corpul cauzal, şarpele kundalini. Din considerente doar de ei ştiute, au impresia că au voie să facă asta. I-am spus la un moment dat unui prieten radiestezist mai mare să nu mai facă asta. El continua şi atunci mi-am făcut program care să determine lovirea oricui face asta. Dacă continuă, are o familie, iubeşte ceva, şi va fi lovit până se potoleşte. Poate că nu este creştineşte, dar să nu uităm că Mântuitorul a spus să întoarcem şi obrazul celălalt, nu să ne lăsăm călcaţi în picioare!

La un moment dat, o doamnă m-a convins să renunţ la programele mele de protecţie din subconştient pe motiv că aşa face un spirit elevat. Proastă alegere! Rezultatul a fost că făcea fiecare ce voia în jurul meu fără să mai am nici un control asupra propriei mele vieţi şi, de multe ori, asupra deciziilor mele. Şi atunci le-am refăcut. Nu este vina mea dacă în curte am un câine periculos, pe poartă scrie „Câine rău!" şi, dacă cineva ţine cu tot dinadinsul să intre fără voia mea, îşi asumă riscul. Vorbesc în capitolul despre Sine ce-am făcut indivizilor care „invocă" şi leagă Sinele altora.

Structurată pe principiul ierarhiei, radiestezia este de fapt aservită la doi oameni, cei cu gradele cele mai mari şi care erau singurii lectori din cadrul societăţii. Ceea ce nu ştiu mulţi este faptul că, la nivelul cunoaşterii lor, pot detecta vârsta astrală a unui om care vine cu bune intenţii să înveţe de aici. Cum vine cineva cu o vârstă astrală mai mare decât a lor, „îi pun capac!" Eu am trecut neobservat pentru că am o vârstă mică astrală, comparativ cu alţii. 5 miliarde şi ceva nu înseamnă prea mult în universul ăsta. Nici mie nu-mi este uşor când vine la mine o persoană cu peste 10 miliarde de ani, care trebuie curăţată pentru că ea poate ţine în spate, fără să simtă, mai multe legiuni de demoni. Ca exemplu, la nivel spiritual m-am

dus la nivelul şarpelui kundalini a unei persoane de 13,5 miliarde de ani şi stăteam pe capul lui precum omuleţul lui Gopo pe planeta lui! Aşa că, de fapt, sistemul nu face decât să-şi crească propria putere prin fiecare om care se duce la societate. Asta nu ar fi rău dacă ar înţelege că până la urmă trebuie să facă loc altora mai buni decât ei. Ce este interesant că cei „mari" ezită să meargă la ei, sau chiar nu vor. Mă întrebam de ce tocmai aceştia, a căror trezire ar însemna mult pentru poporul român, nu învaţă de la ei. Acum ştiu. Nici ei nu se duc, dar nici liderii grupului de acolo nu-i vor! Şi ei rămân vârfurile subconştientului colectiv pe care îl ghidonează cum vor ei! La un moment dat un tip, psiholog, cu doctoratul la Calcuta, mi-a ţipat aproape, că trebuie să am grijă de subpersonalitatea pe care ţi-o împrumută grupul în care mă bag. Şi avea dreptate. Sincer, nu voiam să mă duc deloc la inforenergeticieni. Dacă îngerul meu nu m-ar fi luat pe sus, cu toată împotrivirea mea, nu aş fi început cursurile lor. Mi-a folosit totuşi în multe privinţe şi, cel mai mult, la scăderea orgoliului. Eram pe holul şcolii sanitare şi desenam noduri Hartmann şi surse de apă cu creta pe podea, bodogănind că mă joc precum copiii! Aş minţi dacă nu aş recunoaşte că mi-a folosit până şi asta, iar experienţa acumulată acolo o folosesc în fiecare zi a vieţii mele. Ruptura a început să se întrevadă în momentul în care am descoperit pe sufletul meu programe făcute cu cunoaştere când habar nu aveam că se poate aşa ceva. Aşa cel puţin am învăţat să folosesc sistemul Reiki împotriva a tot ce mi se făcea de radiestezişti. În radiestezie se fac optimizări în care se primesc, de fapt, îngeri protectori. Eu unul am făcut optimizarea la Sibiu. Eram supărat rău pentru că împotriva mea şi a prietenei mele se folosiseră programe care determinau ca orice încercare de apropiere fizică, sex pur sau iubire, să se soldeze cu o ceartă. Mi-e milă de oamenii care stau să scornească treburi din astea demente pe care apoi trebuie să stai în astral precum gânditorul de la Hamangia ca să le dezamorsezi. Ultima ieşise atât de urâtă încât eram zgâriat de prietena mea pe toată partea stângă a feţei. Şi atunci am ajuns la Sibiu supărat fleaşcă şi m-am aşezat faţă în faţă cu comandorul pe un rând destul de sus, cât să îl văd şi să mă vadă. Să pot să-l privesc în ochi. În loc să se întrebe de ce sunt supărat, primul lucru a fost să mă lovească în astral. Sunt convins că l-am mai întâlnit în altă viaţă. O lipsă de eleganţă ca a lui, în scrimă se uită greu. Butuc, ce mai! „Eşti prost? Vrei să te omor?", i-am spus în gând. „Vrei să ţi-l omor?", i-am replicat şi Dumnezeului planetei. Doar că acest comandor nu ştia că fac arte marţiale şi că a lucra în astral este una dintre caracteristicile maeştrilor. Aşa că, atunci când am simţit că m-a lovit pe sabie, i-am tras-o şi eu. Şi de abia atunci a catadixit să întrebe îngerii cu care eram (mă dusesem cu Gabriel şi Mihail) de ce sunt supărat. Şi ei i-au spus că s-a lucrat asupra mea cu lumină informată, că mi s-au introdus programe pe suflet, că sunt plin de spaţii, că mai vine câte un fraier de-al lui cu grad mare şi care are impresia că trebuie să facă ceva şi trece peste mine şi liberul meu arbitru. Recunosc că, la nivel astral, venise având pe cap cununa sfinţilor. Ceea ce nu ştia dumnealui este

că nu sunt impresionat de asta. Meritul lui. Dar este ceva care acum îl ai, mâine nu îl mai ai. Am trecut prin asta de prea multe ori în viaţa asta, am câştigat-o şi am pierdut-o şi în altele, aşa că ştiu. Cununa de sfânt se câştigă greu, dar se pierde cel mai uşor. În momentul optimizării, care înseamnă de fapt coborârea pe pământ a unor îngeri din cer, ne-a adus în faţa mesei cu icoane şi s-a aşezat în faţa mea şi a prietenei mele. Cred că a fost destul de surprins să vadă că îngerii pe care mi i-a trimis Dumnezeu (comandorul se roagă ca fiecare cursant să primească îngeri după voia Lui Dumnezeu şi meritul fiecăruia) au fost arhangheli şi încă îmbrăcaţi în alb şi cu câte două săbii! Ştiu că are ochii sufletului deschişi şi mai are şi claraudiţie, aşa că a putut să şi vadă şi să audă tot. Din păcate nu s-a încheiat aici. Ar putea spune că sunt nebun. Întâmplarea face că una dintre propunerile pe care am de gând să le fac este să se cerceteze abuzurile celor care au cunoaştere şi care încalcă legile divine şi implicit trec peste voinţa oamenilor. Un complet format din mai mulţi indivizi cu iniţieri pe diverse sisteme şi care să judece un altul care posedă cunoaştere şi care o foloseşte în rău. Un fel de Tribunal Suprem al Parapsihologiei la care cine are ceva de obiectat să depună plângere. Din punctul meu de vedere, sentinţa poate fi chiar şi moartea, pentru că este mai grav să otrăveşti sufletul unui om decât trupul lui! Eu îl invit într-un asemenea for şi pe el şi mă supun unui asemenea complet de bună voie.

Am continuat să merg la societatea de radiestezie şi să trimit oameni să înveţe de acolo de la ei. Tot mai mulţi însă veneau cu plângeri că păţesc câte ceva rău şi nu se mai duceau, alţii fuseseră la Republica şi nu merseseră mai departe. Ultima tăietură de sabie însă m-a cam pus „pe butuci”. Şansa mea a fost că printre pacienţii veniţi la curăţare era şi o doamnă care se ocupa la rândul ei de terapii alternative. Şi în loc să o tratez eu, m-a tratat ea pe mine. Începuseră nişte sărbători sublime! Poate în ziua aceea, când am fost destul de supărat să constat că fusesem tăiat la spate de un tip pe care îl consideram prieten, am primit cele mai frumoase daruri: icoane, discuri cu colinde şi pozele Părintelui Arsenie Boca. Nu ştiam decât mormântul lui de la Prislop, ce citisem despre el şi ce îmi povestise părintele Pantelimon de la Cernica. Nu ştiam cum arată, chiar dacă mă ajutase de dincolo ca nimeni altul. Mă duceam la Prislop ori de câte ori aveam o problemă de rezolvat şi nu-i găseam soluţia, dormeam pe podeau seminarului de fete pentru că nu erau gata camerele de oaspeţi şi plecam a doua zi liniştit şi cu răspunsul de care aveam nevoie. Văzusem picturile lui din biserica mănăstirii şi, recunoscându-i pe Mihail şi Gabriel, aşa cum sunt ei în lumea de dincolo, ştiam că părintele Arsenie Boca îi văzuse pe arhangheli şi lucrase cu ei.

A venit Crăciunul, dar sărbătorile nu mai erau aşa de vesele şi ştiam că Iisus este supărat. Că este pe pământ, are probleme şi, deşi ştiu, nu am cum să-l ajut. Dar, mai presus de toate, eram supărat că fusesem lovit. Rana se vindecase, dar la o margine rămăsese o porţiune care parcă supura şi îmi amintea constant că avusesem încredere în cine nu trebuie. Ba mai mult,

lovitura îmi tăiase şi un anume organ la nivel astral şi a fost cât pe ce să încep să cânt precum o soprană!

Se făcea întâlnirea cu gradele mari de radiestezie pe 26 decembrie, sub brad. Sincer îmi venea să-i trag un pumn în faţă celui care mă lovise. Şi de-a dreptul mişeleşte. Intra prin spate, prin umbra unuia mic în grad, ridica sabia de lumină şi lovea prin el. Îi era uşor, pentru că se folosea de energiile care veneau odată cu informaţiile în subconştienturile cursanţilor în timpul diferitelor grade. Am pierdut prieteni pentru că a lovit prin mine şi au crezut că i-am lovit eu. A fost destul de prost să nu înţeleagă că fiecare om are un mod unic de a lovi, o schemă proprie, pe care nu o poţi copia 100% corect, şi am realizat cine era în spate. L-am aşteptat pe comandor pe hol împreună cu îngerii mei. În timp ce stăteam, parcă eram la un film cu Ceauşescu. Se juca cu copiii, se pupa cu grade mai mici, se felicita cu alţii. Faţade ca la toate demonstraţiile comuniste de proastă calitate. În cele din urmă a venit şi am început să-i spun ce mi s-a întâmplat de când vin la cursurile lor. Adevărul este că nu m-a lovit răul, vrăjitorii, aşa cum m-au chinuit cei crescuţi de el. N-a avut nimic de comentat, mi-a spus doar dacă cunosc citatul: „Bucuroşi voi cei ce veţi minţi în Numele Meu!” Că el l-a înţeles foarte târziu. Replica sufletului meu a fost promptă: „Iisus nu a spus niciodată aşa ceva!” „Ba a spus imediat după fericiri!”, a continuat el. Şi a plecat lăsându-mă cu gura căscată. L-am trimis pe unul din îngeri să verifice. Nu aveam Biblia la mine. S-a întors după câteva secunde: „Este o interpretare eronată!” mi-a spus el. Am intrat în sală, unde doi preoţi au dat binecuvântarea. Doar că am acces la lumină puţin mai sus şi am închis tot. S-au încurcat la colinde, lumină ioc, după care a început discursul comandorului. După ce s-a luat de nu ştiu ce episcop (nici eu nu îi iubesc prea mult, dar nu cred că era momentul) a continuat cu SRR, (singura şcoală de sfinţi din România) Gradele 9, 10, sfinţii României! A început să spună că nu există sfinţenie fără cunoaştere?! (Acum, când mă gândesc, ajung la concluzia că până şi Iisus cred că făcuse şcoala de radiestezie la domnul comandor, altfel nu putea face minunile de acum două mii de ani!) Am mizat pe faptul că radiesteziştii au o mândrie mare a biosicului. Ei „e deştepţi şi ştie tot”. Aşa că am comentat dincolo şi am făcut mişto de el până nu a mai rezistat şi mi-a ridicat mingea la fileu. Ştiam că este un bun telepat şi că ceilalţi sunt cuprinşi de măreţia şi umflatul lui în pene, aşa că eram singurul care comentam în astral. Şi gândeam: „Ce gogoşi! Baliverne!” în cele din urmă, nu a mai rezista şi s-a luat de mine. El şi întregul lui sistem. Şi i-am spus că nu este reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ, că este bine să ştie şi ei, cei de sub el. Ciudată a fost reacţia celor de acolo, care mă considerau un posedat! „Lumina fie cu tine!” „Doamne, iartă-l!” Am fost cuprins de „binecuvântările” celor din sală. Dar Lumina nu era cu ei. Parcă erau nişte roboţei aserviţi unui sistem care încă nu ştiu cui serveşte. M-a rugat respectuos să părăsesc sala şi să creez un sistem mai bun decât al lui. Şi am plecat. Pe drum însă, în timp ce mă îmbrăcam, am mai adăugat că o să fac public tot ce fac ei, comandorul şi ceilalţi, tot ce este

necurat în societate, ca să ştie şi ceilalţi.

M-am oprit pe hol să o aştept pe prietena mea şi pe cei cu care venisem. După mine a venit cel care credeam că mă lovise şi care m-a luat cu „domnule doctor”, că nu se aştepta de la mine, că el a realizat că ceva nu este în ordine cu mine, dar că nu credea că este atât de grav. Numai că nu mi-a spus că am „bubică” la creier! Şi atunci i-am replicat că nu am venit la ei cu pluta, sau că am vrut eu, că ştiam dinainte tot ce se face acolo, că ştiu ce este o lovitură de sabie şi ştiu să cos un câmp, că am noţiuni despre suflet pe care ei poate nu le au. Mi-a replicat că greşesc şi i-am spus că, dacă este aşa, sunt primul care o să-şi ceară iertare, dar dacă nu, fiecare să plătească după legile divine pe care el însuşi le-a încălcat. Mi-a propus să discutăm, că el nu ştie nimic şi că împodobea bradul. Este adevărat că există şi posibilitatea asta. Eu unul acord prezumţia de nevinovăţie oricui până se dovedeşte că este vinovat. Faptul că ajungi la un nivel şi nu ştii ce face umbra ta, nenorocirile pe care le face în numele tău, este tot o vină şi tot tu plăteşti. Dacă sinele meu e liber şi face prostii pentru că nu l-am educat cum trebuie, eu sunt vinovat. Până şi în legile umane faptul că îţi laşi câinele liber pe stradă şi el face nefăcute pentru că are poliţe de plătit din cine ştie ce motive, este pedepsit. Aşa că accept scuza că nu era conştient de ceea ce făcuse. Chiar şi eu m-am trezit că mi-a spus o fată că m-am dus peste ea şi nu i-am dat pace. Am verificat şi aşa era. Unirea cu umbra din Reiki tocmai asta are ca efect, unirea Sinelui cu Supraeul astfel ca să evolueze cel dintâi şi să nu mai facă belele!

Drumul meu prin inforenergetică s-a încheiat. Sincer, nu pot să spun că îmi pare rău. Nici bine. E minunată senzaţia de apartenenţă la un grup, ca la o mare familie. Mi s-a reproşat că am produs o schismă. Şi ce dacă! Oamenii, cei cu grade mari, s-au obişnuit să ia decizii, să conducă fără să înţeleagă că este doar un singur şef peste toţi Fii Luminii şi că, de multe ori, la baza acţiunii unora din ei se află tot El, care încearcă să ne mai înveţe ceva pe fiecare, fie în grup, fie separat. În general am oroare de orice înseamnă grupuri sociale pentru că îţi împrumută din calităţile, dar şi din defectele lor. Aşa că sunt un solitar. Lupt singur şi înving tot aşa.

Ce-i sfătuiesc pe ceilalţi? Ca de obicei. După cum spunea Sfântul Apostol Pavel: „Cercetaţi toate şi păstraţi ceea ce este bun!” Sunt informaţii utile pe care le pot primi în inforenergetică. Aşa că, din punctul meu de vedere, se pot duce să facă cursurile de acolo. Să nu uite însă că au faliţii lor, care sunt lăsaţi să facă ce vor. Nu mai vorbim că mai fac şi experienţe de genul cine poate să ţină mai mult post negru. Dacă nu mă înşel recordul este de peste şaizeci de zile de post negru! Sărmanii! Ce pierdere de energie şi de vreme! Şi măcar dacă ar fi obţinut ceva. Vreun dar sau vreo putere care să uimească pe cineva. A ţinut mai mult decât Iisus Hristos! Felicitări! Dacă ar fi ţinut pentru cineva bolnav, înţelegeam, dar altfel este doar o pierdere de timp şi o dovadă de orgoliu.

Unele informaţii pe care le am din radiestezie le voi da publicităţii spre disperarea lor. Mai exact, tot ce aveam dinainte de a le urma cursurile, pentru că nimeni nu este deţinătorul unei informaţii. Ba poate am să creez pe baza lor un alt sistem de radiestezie pentru cei care vor să crească spiritual. Nu a descoperit comandorul mersul pe jos!

▫ *LEGĂTURILE* ▫

Cred că cea mai oribilă amintire care mă duce cu gândul la legături este cea întâlnită la părintele Argatu, pe când mergeam la Cernica. Am văzut odată un băiat care fusese ceea ce se cheamă un copil normal până în momentul în care găsise în curte un ghem de aţe înnodate. Nu exagerez cu nimic când afirm că erau sute de noduri făcute la distanţe aproximativ egale şi formând un şomoiog cu care mergea tot timpul în mână şi în momentul în care a pierdut o aţă înnodată a început să plângă după ea. Am vorbit cu părinţii şi toţi erau distruşi în urma întâmplării. Cred şi eu. Cert este că se poate şi se pot folosi şi lega demoni care rămân astfel legaţi de un obiect material care este pus de vrăjitori în apropierea victimei. Cel mai frecvent se fac legături cu pene care se pun în pernă. Acolo stai cel puţin opt ore şi este destul ca să ţi se pună creierii pe bigudiuri.

Tot mai des vin la mine oameni care găsesc tot felul de nenorociri prin casă, în perne, în lustre sau vaze, în haine pe care nu le mai folosesc. Ideal este să fie stropite cu urină şi aruncate pe apă sau îngropate. Dincolo de folosirea lor pentru înrobirea şi folosirea demonilor, legăturile sau stringurile sunt unele dintre cele mai păcătoase forme de înrobire a unui om. Se leagă tot la un om: gândirea, voinţa, puterea fizică, iubirea, sexul, sporul, lumina, sufletul, îngerul păzitor! Cel mai drăguţ este când se foloseşte chiar propria energie a victimei.

Vorbeam la un moment dat de un pacient din provincie care m-a sunat că vrea să mă vadă. Apoi a sunat că nu mai poate să vină şi în cele din urmă m-am trezit cu el la uşă. Cum aveam pe altcineva, i-am spus că nu pot să mă ocup de el, dar pentru că vine de departe îi fac o curăţare. În zece minute nu am avut ce face. Se plângea de dureri de cap pe care le avea de peste douăzeci de ani şi care culminau sâmbăta şi duminica! Nu putuse să se însoare şi la sfârşitul săptămânii stătea în casă luând tot felul de pastile. L-am revăzut peste două săptămâni, când a venit să-mi aducă ceea ce considera el onorariu. Mi s-a părut prea mult, dar mi-a spus: „Dacă aţi şti câţi bani am dat pe medicamente!” Cercul, legătura din jurul capului i-o tăiasem şi îmi spunea că era primul weekend pe care îl simţise şi el cu adevărat!

Pe măsură ce mă adâncesc în analiza femeii, care este şi va rămâne o eternă necunoscută, mă conving că noi bărbaţii suntem tare proşti. Vă dau o veste neplăcută: femeile din ziua de azi nu consideră sexul oral ca pe un act de iubire sau ca fiind mai intim decât sexul normal, aşa cum în general

considerăm noi, bărbaţii. Am stat de vorbă cu multe paciente, cu prietene şi le-am întrebat de ce, dar nu au ştiut să-mi răspundă. Mă leg de data asta de sex pentru că poate crea corzi greu de rupt.

La un moment dat, o femeie de douăzeci şi ceva de ani întâlneşte un bărbat. Îi plăcea de el, ar fi vrut şi nu prea să aibă o relaţie cu el, aşa că, la dorinţa lui să facă dragoste, ea alege să facă sex oral! Ba să mai şi înghită! Am rămas stupefiat. Mintea mea nu putea pricepe cum sexul oral, momentul unui schimb energetic în care o femeie preia TOATE energiile pozitive şi negative ale unui bărbat, fără să fie reciproc transferul, poate fi considerat la fel de banal ca un sărut! Am întrebat o alta şi o alta şi, când am văzut că generaţia până în treizeci de ani judecă cam la fel (se pare că am cam îmbătrânit!), am aruncat bomba la o masă unde eram cu mai mulţi bărbaţi şi o fată. Au rămas toţi perplecşi. Să nu se creadă că erau din pleava societăţii. Erau absolvenţi de politehnică, ASE, medicină, unii chiar studenţi la o a doua facultate. Stupoarea a fost mare din partea bărbaţilor. Se pare că toţi consideră sexul oral ca un act mai intim decât cel normal, dar păcăleala lor este că femeile nu. De ce am adus în discuţie asta? Viaţa mi-a adus spre analiză un caz deosebit. O fată care a ajuns expertă în arta manipulării prin toate mijloacele PSI posibile. Trebuie să mărturisesc că nimeni, în toate vieţile mele, nu mi-a ridicat atâtea probleme ca această femeie. Dotată cu o inteligenţă sclipitoare, are neşansa în copilărie să fie violată pe scara blocului. Povestea ei nu se încheie însă aici şi mai este violată de câteva ori în situaţii diferite, care aparent nu au nici o legătura una cu cealaltă. Regresiile pe care le-am făcut cu ea ne-au dus în timpuri de demult care explică problemele ei din viaţa asta. S-a hotărât, după ani de trăit în minciună şi falsitate, să spună adevărul despre ea însăşi, despre ceea ce făcea şi cum reuşea să sucească minţile bărbaţilor după cum vroia. De la ea am aflat despre:

▫ *FUNDIŢELE DE PE CREIER.* ▫

Sună ciudat, dar sunt groaznice. Am văzut cum arată la nivel astral când, supărând pe nu mai ştiu cine, am luat-o atât de tare în freză încât m-am dedublat. Nu complet, dar atât cât să pot să arunc o privire în lumea de dincolo. Îmi plimbam câinele şi cum nu eram nici înăuntru nici în afară, mă gândesc să cer ajutor în astral la un prieten radiestezist. Când îl vizualizez, arăta exact ca atunci când eşti bandajat la o măsea şi colţurile de la şervet îţi stau sub formă de urechi de iepuraş! Era atât de comic încât l-am sunat să îi spun. „Mda, mi-a răspuns el, simţeam că ceva nu este în regulă, dar nu ştiam ce!” S-a dezlegat apoi singur. Sunt menite să treacă peste liberul arbitru şi victima e ca un roboţel care ascultă de gândurile care i se implantează. Dacă se asociază şi cu fundiţele pe firul de argint este şi mai bine, că se şuntează lumina divină şi atacatorul intervine între om şi Dumnezeu.

▫ *FUNDIŢELE PE CEREBEL.* ▫

Se ştie că cerebelul este partea creierului care intervine în actele reflexe. Mai exact, când sinele nostru ne apără de ceva şi nu mai avem timp să judecăm în timp util o soluţie, el acţionează prin intermediul acestei părţi a creierului. Concentrarea făcută de un parapsiholog la acest nivel, pe chakra celui de al treilea ochi a unui alt om, dar pe conul posterior, face ca acesta din urmă să execute dorinţele celui dintâi. În momentul când o persoană face asemenea fundiţe nu poţi să i te opui sub nici o formă dacă nu ştii să le dezlegi. Trebuie să mărturisesc că dacă nu ar fi vrut să îmi spună ce face aş fi putut deveni cârpa ei de şters pe jos. În clipa în care mi-a intrat în cabinet am simţit o frică imensă, aşa cum nu am simţit nici măcar în timpul primelor mele exorcizări de la părintele Argatu! Dar a venit şi mi-a spus că mă caută de mult, că ştie că are nevoie de ajutor, că a căutat mental un psihiatru, un medic sau un preot care să o ajute, dar nu a găsit şi că sunt singurul care o poate ajuta. Habar nu aveam pe atunci de ce spunea asta. Nu ştiam că o să am nevoie de toată cunoaşterea mea de preot, maestru Reiki şi psihanalist ca să o ajut. Ba chiar făcusem de ceva timp primele mele regresii în vieţile trecute ale câtorva pacienţi şi prieteni. Iniţial ca amuzament şi din curiozitate, apoi văzând problemele din trecutele vieţi cum se răsfrâng asupra celei actuale mi-am dat seama că problema este mult mai serioasă decât pare şi mi-am schimbat puţin optica faţă de regresie ca mijloc terapeutic.

Am analizat-o un an de zile. Avusesem dorinţa de a pleca, înainte de a o cunoaşte, în Legiunea Străină, pentru a vedea cum sunt pregătiţi PSI soldaţii lor. Ceea ce făceau ei însă este o glumă pe lângă pregătirea PSI pe care am dobândit-o în timpul petrecut cu ea. Cum se simte intervenţia pe cerebel: ceva de genul că tu vrei să pleci, dar din interiorul tău nu poţi sau, şi mai rău, faci ceea ce nu vrei! Şi mi-a demonstrat cum este. Groaznic.

Cum făcea: acumula energie de la bărbaţii cu care se culcase sau care o violaseră. Păstrase un canal (un string) deschis cu aceştia şi le lua energie de la toate nivelurile. Erau vinovaţi faţă de ea şi nici nu ştiau cum să se dezlege de asta. Singurul mod este spovedania sau iertarea ei şi nu doreau asta. Le păstrase porţiuni din suflete, şerpii kundalini, energie sexuală lăptoasă din spermă, tot ce se putea lega la un om. Până, şi sex făceau când şi dacă voia ea. Ţinându-i în frâu, erau toţi frustraţi sexual şi era destul să-i elibereze într-un alt bărbat atât cât să-i imprime acestuia dorinţa care nici măcar nu era a lui. Nu se ştie că în momentul contactului sexual cu cineva se creează o legătură, un string, care se menţine până este tăiat cu sabia de lumină dacă ţi-ai ispăşit păcatul sau dacă te spovedeşti. Spovedania la sânge este cea mai bună formă de tăierea stringurilor şi implicit de păcat. Îşi făcuse bănci de suflet cu diferite sentimente pe care le proiecta, în funcţie de situaţie, pe cel pe care îl manipula. Am învăţat în mănăstire că sentimentele extreme sunt periculoase în exorcizări, aşa că îmi păstram mereu echilibrul.

Cu ea însă am experimentat cele mai diverse stări sufleteşti şi cu treceri atât de rapide de la una la alta că am ameţit.

Nu mai zic că avea în inconştient acumulată energie de tip suflet, spermă, impregnate cu emoţii, instincte sau sentimente ale celor cu care se culcase în viaţa asta, dar şi din altă viaţă. Cred însă că voi deschide un nou capitol privind violul şi asta datorită victimei care, în realitate, caută violul respectiv găsind apoi motivaţia conştientă de a se răzbuna pe bărbaţi, ura fiind de departe inconştientă şi de dincolo de naştere. Cred că sunt oameni care ştiu foarte bine ce fac. Eu unul fac parte din ei. Nu cred că am fost tot timpul adormit sau, mai exact, am fost un semi-treaz.

Un lucru este clar pentru mine: nimic nu scapă lumii de dincolo. Şi este simplu de înţeles de ce. Înaintea unei noi zile, un spirit aflat în lumea astrală poate privi ce va să se întâmple. Şi nu numai atât, dar poate şi interveni în derularea evenimentelor dacă este un spirit superior. Şi dacă poate face asta un om, cu atât mai mult o poate face Dumnezeu. OK! Până aici este simplu. De ce atunci îngăduie el o oroare ca asta? Simplu. Funcţionează LEGILE UNIVERSULUI, principiul acţiunii şi al reacţiunii. Spuneam că nimănui nu i se întâmplă nimic fără să fie o cauză. Fiecare are ceva de plătit sau de învăţat. Dar în nici un caz Dumnezeu Tatăl nu e nebun să ne lase să învăţăm în chin. E clar că trebuie plătite prostiile noastre.

Femeia de care vă vorbeam, în toate vieţile anterioare se ocupase de manipulat bărbaţi, de legat, de otrăvit, constrâns psihic şi jonglat cu minţile altora. Se hotărâse să se întoarcă spre lumină, aşa că a acceptat o existenţă nu prea roză. Interesant a fost însă când mi-a povestit despre un viol petrecut în studenţie. Pleacă singură, fără prietenul ei, la mare. Se cazează cu un coleg cu care nu are nimic de împărţit, deşi acesta îi propune să facă sex. La terasa unde stătea de obicei vede un grup de ţigani, dintre care unul cu părul creţ şi lung care îşi spală părul cu bere la soare şi gândeşte: „Cu ăsta am să mă culc!” Apoi iese singură pe plajă şi înotând se trezeşte în mijlocul lor în timp ce ei jucau volei în apă. Acceptă să îl însoţească pe respectivul în urma unui conflict generat tot de ea pe terasă. Trebuie spus că avea o plăcere să facă bărbaţii să se bată între ei pentru ea şi, de cele mai multe ori, reuşea. Un mod de a-şi dovedi superioritatea generat de fapt de un sentiment de inferioritate datorat multiplelor părăsiri din alte vieţi ale aceluiaşi bărbat. E rea, doreşte dominaţia şi nu colaborarea într-un cuplu, deşi afirmă asta. Provenea dintr-un sat în care violul era o practică obişnuită şi femeilor urâte li se făcea o favoare (!) dacă se culca cineva cu ele, chiar dacă cu forţa! Asta se întâmpla cu zece ani în urmă! Interesant este că, povestind scena violului colectiv de la mare, spunea râzând: „Nici nu mă mai vedeam pe acolo!” De fapt, nu fusese un viol, ci acceptarea liberă a unui sex în grup ca să vadă cum este. O simplă curiozitate.

La aceeaşi concluzie am ajuns şi pentru că la un moment dat îmi povestea că a auzit la radio ceva de genul sexului făcut o singură dată, la o

ocazie deosebită. Deşi avea prieten, s-a dus la o nuntă singură, s-a cuplat cu un tip şi s-a dus la el acasă şi a făcut sex o singură dată. Drăguţ a fost, spunea ea, că individul stătea în apropiere de prietenul ei şi că trecuse prin faţa blocului lui şi la venire şi la plecare. De data asta fusese un mod de a-l pedepsi pentru faptul că nu-i acorda atenţie, preferând anturajul prietenilor, drogurile, prezenţei ei. În ceea ce priveşte violul, trebuie să fac o completare. Faptul că are loc se datorează mai multor lucruri. Fie este o formă de plată karmică, este vorba de femeile care au legat demonii sexuali în alte vieţi prin vrăji sau au folosit sexul în alt scop decât cel natural, precum prostituatele, şi acum plătesc rapid. Fie este vorba de un fals viol şi asta pentru că femeia consideră sexul un păcat şi ajungând în apropierea penetrării se răzgândeşte, pentru a-şi linişti conştiinţa. Ea nu a vrut, a fost violată! Bun şi atunci de ce respectiva putea să îi şi chinuie pe „violatorii" ei? Pentru simplul motiv că există plăţi karmice reciproce. „Eu îţi plătesc ţie şi tu mie!", le spun eu, şi care funcţionează până în momentul iertării şi al conştientizării răului pe care îl facem.

▫ *CERCURILE DE ENERGIE* ▫

Cercurile de energie din jurul casei ei nu le aveau serviciile române care se ocupă de protecţia PSI a acestui popor! De asta am admirat-o, în ciuda răutăţii ei. Când vorbesc de răutate mă refer la un om care este treaz în lumea de dincolo şi loveşte în aşa hal încât simţi cum îţi amorţeşte maxilarul din cauza piciorului în gură pe care ţi l-a dat la nivel astral! Iar eu, care sunt poate mai ciung decât ciungii, trebuia să o învăţ iubirea şi toleranţa! Primul cerc era la capătul străzii ei, al doilea la intrarea în bloc, al treilea la lift, al patrulea la uşă, al cincilea la camera ei şi mai avea unul pe care îl deschidea când făcea baie! Nu ştiam ce mi se întâmplă când m-am oprit brusc la alimentara din capul străzii pe care locuia. Când mi-a picat fisa că am în faţă un baraj energetic, i-am spus. „L-ai simţit?", m-a întrebat mândră de realizarea ei. Câţi bărbaţi nu dormiseră pe piatra din faţa blocului ei aşteptând-o! Şi nu este vorba despre ce spune ea, ci din spusele cunoscuţilor, care ziceau mai în glumă mai în serios: „Ştii, demult nu am mai văzut pe nimeni dormind pe piatră. Ţi-ai cam pierdut antrenamentul!"

Am mai văzut cercuri de energie făcute de un maestru chi kung ca să vadă dacă trec prin ele ca să ajung până la el. Eu unul le-am folosit împotriva unei tipe care lega. I se părea ei că este corect să o facă, aşa că într-o zi m-am supărat şi i-am făcut zăbrele de lumină. Am ţinut-o închisă 24 de ore să vadă cum este. I-a fost rău toată ziua.

Dar se pot face cercuri de lumină, sau cilindri, care să închidă indivizii răi pentru a le lua puterea. Un tip negativ, căruia i se face aşa ceva, nici nu se poate ridica din pat. Dacă este făcută în somn, efectiv nu se mai poate trezi. Mai interesant când te descoperi legat cu creierii de pat într-o cameră şi folosit pe post de animal de povară. Doar că legăturile karmice au un final.

Evident că este important nivelul la care se fac legăturile şi în funcţie de câmp este afectată sau nu o calitate sau mai multe ale omului respectiv.

▫ *LEGĂTURILE PE PENIS SAU TESTICOLE.* ▫

Pot spune că sunt neplăcute şi dor ca naiba. Sunt făcute de obicei cu nişte inele de lumină sau fir de pipirig în jurul prepuţului sau în jurul testiculului. Chiar dacă erecţia are loc, este incompletă şi dureroasă. De cele mai multe ori nu are loc. Se taie închipuind o sabie, un cuţit, o foarfecă de lumină. Chiar şi femeile pot fi legate să nu poată face sex. Este ca o cusătură cu energie care uneşte labiile… şi s-a zis cu dragostea fizică! La femei se poate lega uterul sau trompele ca să nu mai poată face copii. Dacă este legat energetic, atunci nidaţia nu mai poate avea loc şi apare sterilitatea. Folosirea leacului băbesc cu mersul la mare, ieşitul în larg şi spălatul cu apă sărată în interiorul vaginului face ca să se elimine în sare energiile negative folosite pentru legat, iar dragostea fizică face ca totul să se producă pe un pat energetic curat şi atât.

▫ *LEGĂTURILE CU COPII AVORTAŢI.* ▫

Revin la acest subiect pentru că este unul cu adevărat dureros pentru femeile şi bărbaţii implicaţi, dar şi pentru întreg poporul român. În perioada 1990-1991 s-au făcut peste un milion de avorturi, înseamnă UN MILION de spirite cărora li s-a refuzat naşterea. Ele sunt furioase şi se răzbună pentru că era dreptul lor să se nască. Sunt copii care stau în întuneric şi plâng împotriva mamelor lor. Dacă un simplu spirit înfuriat determină fenomenele poltergeist, cam ce pot face 10 milioane? Trimiteam femeile care au făcut avorturi la mănăstiri, ca să dea Sfinte Liturghii pentru iertarea lor şi ridicarea la lumină a copiilor avortaţi. Din păcate, ignoranţa preasfinţiilor din mănăstiri le-au făcut să se întoarcă spunându-mi că nu li se primesc, că ar fi o prostie. Asta îmi demonstrează că, pe lângă lipsa de cunoaştere spirituală, mănăstirile ortodoxe nu au trăire deloc, pentru că altfel s-ar uita puţin în jos şi ar vedea şi eventual auzi scâncetele de foame şi frig ale copiilor avortaţi! Din păcate, părintele Galeriu nu mai este ca să primească Liturghii pentru copii avortaţi, în schimb ne-a lăsat Dumnezeu toţi impotenţii şi incapabilii spirituali pe post de lideri religioşi, de episcopi. Nu înţeleg încă în ce scop! La un moment dat, am făcut regresie cu o fată care tocmai devenise maestră Reiki. Şi am întrebat-o cum se vede pe ea. Mi-a spus că îşi vede picioarele legate cu nişte aţe fine, închise la culoare, care se duc în pământ. I-am spus să se ducă după ele şi a refuzat să intre în întuneric. I-am explicat că îi fac lumină şi că nu i se întâmplă nimic. A intrat şi a dat peste câţiva copii pe care i-a recunoscut ca fiind ai ei. Repet ce trebuie făcut: să se dea Sfinte Liturghii pentru iertarea păcatelor şi a bărbatului şi a femeii care a făcut avortul. Preoţii de la care am învăţat eu mi-au spus că în cazul unei căsnicii, vina o

poartă cel care hotărăşte avortul. Dacă cei doi nu sunt căsătoriţi în faţa altarului, vina este a amândurora. Se dau cam 14 Sfinte liturghii pentru un singur avort. Din cauza asta spun să se dea la mai multe mănăstiri odată ca să se plătească mai repede. Evident că mai este necesară şi rugăciunea celui care a greşit. În altă regresie, o doamnă doctor de astă dată, a văzut în jurul picioarelor ei o legătură precum un odgon care o ţintuia locului. Avusese tot soiul de boli ale căror cauză nu o găsea. Am descoperit că fusese blestemată de bunică în copilărie „să stea locului”. Se scapă de ele prin dezlegare sau prin tăierea lor, prin anihilarea informaţiilor pe care le au implantate de agresor cu ajutorul luminii albe. Este important ca vibraţia celui care dezleagă să fie mai mare decât cea a celui care a legat.

▫ *MOŞMOANELE.* ▫

Sunt ca nişte ghemuri energetice ce se pot vizualiza la nivelul organelor sexuale. Prima dată când am visat aşa ceva eram student şi ţin minte că o prietenă de a mea mi s-a arătat în vis şi îmi arăta spre chiloţi. Când m-am uitat am văzut un ghem de păr lung de femeie. În general, femeile care fac aşa ceva au părul lung şi de multe ori nu leagă ele, ci mamele lor foarte preocupate de măritişul odraslelor sau ca nu cumva ginerele să calce strâmb! Aşa că se produce o legare care nu afectează relaţia de cuplu şi nici sexul cu fata vrăjitoarei. Doar că nu te mai interesează altă femeie. Orice bărbat este atras de alte femei. Dacă a ajuns la un anumit grad de evoluţie, trece peste instinct, dacă nu… Se anihilează cu lumină.

Mai apar legături la mâini, la braţe, pe degete sau la picioare, care împiedică persoana respectivă să facă ceva ce nu convine atacatorului. Se simt precum nişte brăţări dureroase, pot produce învineţirea încheieturilor datorită imposibilităţii circulaţiei energiei, chi-ului. Se taie cu sabia albă. Imposibilitatea de a fi legat apare în momentul în care ai vibraţia atât de mare că energia trimisă de atacator sublimează în apropierea ta. Când devii lumină!

▫ *MAGIA PLANTELOR* ▫

Magia pe plante porneşte tocmai de la faptul că au tot atâtea câmpuri cât are şi omul sau orice animal. Mă rog, aproximativ. Sunt oameni care au mai multe în funcţie de cerul din care vin. Ca să fiu mai explicit, în funcţie de cerul din care vine, omul are o vibraţie mai mare. Întrucât corpul fizic este de vibraţie joasă, lumina din interior l-ar distruge şi de aceea, pe măsură ce spiritul vine la întrupare, „îmbracă” nişte câmpuri ca să poată să se apropie treptat de vibraţia respectivă. În general, spiritele superioare se manifestă ca sfere de lumină, de foc.

Important însă este că există şapte câmpuri asemănătoare la oameni şi la plante. Informarea unei plante, energizarea şi introducerea unui algoritm

malefic sau benefic, mai rar, într-o plantă face ca acesta să se grefeze la nivel celular şi, implicit, să se întâmple precum în obţinerea pe cale sintetică a insulinei. Creşterea plantei şi multiplicarea celulelor amplifică informaţia care a fost introdusă iniţial. Cum nu trăim ca nişte sisteme închise, câmpurile noastre interferează iar informaţia înscrisă în biocâmpul plantei capătă energia necesară ca să ne informeze propriile câmpuri.

Parcă vorbeam în *„Atacul PSI”* de un băiat care a prins-o la el în casă pe o fată din vecini şi a vrut să o violeze. Nu a reuşit, dar mama ei a avut grijă să le ofere după un timp o floare. Iar puştiul a ajuns în ospiciu. Remediul este curăţarea energetică, distrugerea informaţiei malefice din câmpurile plantei. Practica ocultă rurală recomandă stropirea lor cu urină. Nu ştiu dacă este cea mai bună metodă pentru curăţarea unei flori informate, dar ştiu că sunt atent când primesc, cumpăr flori şi de la cine. Cei sensibili pot ajunge chiar să simtă câmpurile florilor şi dacă acestea sunt informate. Ikebana se bazează tocmai pe interacţiunea om-plantă. La un moment dat am cumpărat un bonsai pentru o fată şi i l-am făcut cadou gândind că este precum sufletul meu. Ştiam, intuiam mai exact, că există o legătură între bonsai şi sufletul celui care îl cumpără. Când i l-am dus trecuse frigul. Nu i-a plăcut doamnei unde l-am pus iniţial şi m-a rugat să-i schimb locul. L-am aşezat pe calorifer. Peste noapte au dat căldură şi i s-au uscat toate frunzele şi i-au căzut complet. A rămas doar una. Gândindu-mă că îl menisem ca pe sufletul meu m-am cam îngrijorat. Mai ales că rămăsese ca o tufă pârjolită de un incendiu! Treptat însă, ajutat cu apă şi lumină, fata respectivă l-a readus la viaţă şi a înverzit din nou iar acum, slavă domnului, este frumos.

Mai trebuie doar aranjat după sufletul celui care îl posedă şi, în timp, ajunge să îl exprime. De unde rezultă că testul arborelui din psihologie l-au inventat până la urmă japonezii!

▫ *HAINELE ÎN MAGIE* ▫

Pe vremea când începusem să practic artele marţiale, unul dintre antrenorii mei spunea că trebuie să ne spălăm kimono-urile singuri, explicându-ne că în el rămâne impregnată energia noastră şi că, dacă este spălat de altcineva, ea va interfera cu a respectivului. Să fiu sincer, kimono-ul este unul dintre puţinele lucruri pe care nu le-am lăsat pe mâinile altcuiva, cel mult al mamei mele. Simţeam când el a fost spălat de altcineva, aşa că în toate prieteniile mele, cu rare excepţii, mi l-am spălat singur.

Ce se întâmplă de fapt? Noi impregnăm hainele cu câmpurile şi gândurile noastre iar cineva hipersensibil poate, racordându-se mental la ele, să le discearnă ca şi cum le-ar gândi pe ale lui însuşi. Tocmai pentru că păstrează câmpurile noastre, sunt precum o parte din întreg, din noi, şi atunci orice act magic adresat lor ni se adresează implicit şi nouă. Evident femeile sunt mai puţin în pericol să li se întâmple asta într-un cuplu, dar o pot păţi din partea mamelor lor, care au mai multă cunoaştere. Odată ce ai

descoperit funcţiile creierului, ca receptor şi emiţător de gânduri, înveţi să le şi foloseşti. Plus că sensibilitatea mentală este nativă, cred că are o componentă genetică şi implicit organică şi că fetele din mame sensibile mental vor ajunge să o folosească într-un fel sau altul.

Dincolo de *voodoo*, păpuşi îmbrăcate cu hainele cuiva, pentru a se putea focaliza mai bine energia, mai rămâne „spălatul gândurilor”. Este un lucru interesant pe care l-am întâlnit destul de rar. Sunt femei care au moştenit, în general pe linie maternă, acea sensibilitate care le face să se poată racorda energetic la altcineva chiar şi prin intermediul unui obiect care ajunge în mâinile lor. O calitate destul de rar întâlnită, dar nu atât de rar pe cât se crede în mediul vrăjitorilor. Prin simpla atingere a lucrurilor se poate accesa energia hainei respective şi implicit afla ceea ce doreşti despre omul respectiv. În timpul spălatului, odată cu îndepărtarea mizeriei, se îndepărtează şi energia reziduală aflată în material şi, mental, pot fi îndepărtate gândurile celui în cauză. Un fel de accesare a câmpului memoriei şi curăţarea lui într-o manieră artizanală. Adăugarea unor gânduri noi în sensul dorit de vrăjitoare este următorul pas.

Stropirea hainelor bolnavilor de către preoţi după citirea slujbelor are efect datorită acelui principiu universal conform căruia puţin din tot cuprinde acel tot. Credincioşii care se ating de hainele preoţilor fac bine, fără să fie conştienţi de ceea ce fac. În timpul Liturghiei, prin coborârea Duhului Sfânt, preoţii se încarcă cu lumină. Hainele le sunt pline de energie iar atingerea lor permite, celui care vrea, să preia din acea lumină. Este pilda biblică a femeii cu scurgeri de sânge care se atinge de Mântuitor ca să se vindece. Iisus a simţit şi a întrebat cine s-a atins de El. I s-a răspuns că multă lume, pentru că era aglomeraţie. A insistat că era altceva, pentru că a simţit o putere ieşind din El, atunci femeia a ieşit în faţă şi a spus că ea era şi că de mulţi ani avea scurgeri de sânge de care nu se vindeca şi că de asta s-a atins de El.

Nu ar trebui să se supere nici un preot că oamenii se ating de hainele lor atâta timp cât sunt Hristos în altar. Un preot care se supără că oamenii se ating de el nu prea îl reprezintă pe Hristos… Şi aruncatul hainelor preoţeşti pe bolnavi, sau dezbrăcatul, are şi el însemnătate din punct de vedere ezoteric – lasă Duhul Sfânt pe acel om. Răul nu suportă lumina şi automat sunt curăţate entităţile negative. Dar oamenii nu conştientizează răul pe care îl fac şi permit acelor entităţi să revină.

Un cursant de-al meu m-a întrebat dacă se poate lua împărtăşania direct din potir, fără să te împărtăşeşti, fiind vorba de cei care pot să preia energii de la distanţă. Am rămas stupefiat. Nu ştiam ce să zic. Este permis, este un sacrilegiu? În fond, pe Serafim de Sarov îl împărtăşeau îngerii şi nu cred că este rău, atâta timp cât faci bine. Am întâlnit oameni care foloseau energia din împărtăşanie în rău, în sensul că se spovedeau, se împărtăşeau şi, crescându-şi vibraţia, puteau să lege pe alţii sau să ghicească prin Od în cărţi, ceea ce este hidos, dar aceştia cred că nu au nici o scuză.

▫ *MAGIA ŢIGANILOR* ▫

Nu există cred eu credinţă mai mare şi mai puternică decât a ţiganilor. Chiar dacă este direcţionată prost şi fac multe belele, sunt de admirat. Muzica ţigănească face parte din sufletul meu, îmi plac atât de mult contestatele manele şi sunt reguli din clanurile lor care, deşi retrograde, rezonează cu partea mea întunecată. Băgatul în stabor!… Povesteam la un moment dat în *„Atacul PSI”* despre fetiţa cu amigdalele pe care mi-a fost mai greu să o vindec din cauză că a trebuit să trec peste credinţa bunicii că nimic nu o putea ajuta în afară de penicilină.

Ţiganii au putere şi bani pentru că au credinţă. Poate că nu prea au şcoală, asta i-ar fi îndepărtat de Dumnezeu, dar cu lumea de dincolo stau bine. Este greu de luptat cu vrăjitorii lor tocmai pentru că, fiind crescuţi în cunoaşterea lumii spirituale, ei efectiv „ştiu” în interior care este adevărul. De aceea „pot da prostească” la români, adică: „să-i facă din vorbe!” Un exemplu este tocmai faptul că se jură pe ei înşişi, pe copii, pe ochii din cap, se blestemă pe ei înşişi „că să moară mama” sau copiii în timp ce nevestele se duc a doua zi la preot să se dezlege!

La început vreau să amintesc câteva minciuni care au apărut prin diverse emisiuni unde se dezbătea problema magiei şi care induc o frică nejustificată oamenilor. Erau câteva doamne mai brunete care spuneau într-o emisiune, chipurile de spiritualitate, că tot ce este legat şi dat pe apă sau pe foc nu se mai poate dezlega! O voi numi MINCIUNA NR. 2.

De ce este falsă afirmaţia? Pentru simplul motiv că orice magician veritabil ştie că magia are loc într-o dimensiune atemporală şi datul pe apă sau arsul în foc în lumea noastră nu afectează cu nimic rezultatul din acea dimensiune. Dezlegarea se face oricum în atemporal, sau în veşnicie cum ar spune un creştin veritabil, indiferent că este făcută de un preot sau de altcineva care are cunoaştere.

MINCIUNA NR. 3 se referă la preoţii ortodocşi, creştini în general, despre care se spune că n-au puterea de a dezlega decât în cer şi pe pământ, cu referire la ceea ce a spus Mântuitorul acum două mii de ani: „Vă dau putere ca tot ceea ce este dezlegat pe pământ să fie dezlegat şi în cer şi tot ceea ce este legat pe pământ să fie legat şi în cer!” Şi se speculează că nu ar fi făcut referire şi la dimensiunea de „sub pământ”. Să nu uităm însă că, în cele trei zile până la înviere, Iisus a colindat iadul ducând vestea cea bună şi celor de acolo şi eliberându-i pe cei care voiau. Fiecare preot are harul şi puterea Lui dacă vrea, învaţă şi ştie să le folosească. Iisus a spus: „Acestea şi mai mari decât acestea veţi face!” referindu-se la minunile lui. Plus că a fi preot al Lui Iisus Hristos face ca El să dezlege şi nu tu, preotul. În concluzie: orice preot poate, dacă vrea, să dezlege pe pământ, în cer sau sub pământ. Motivele pentru care se fac vrăji sunt cele mai diverse. De la invidie, dragoste, până la dorinţa de putere sau de bani.

Un prieten de-al meu are un BMW făcut pe comandă în valoare de 70.000 de dolari. La un semafor, lângă el au oprit nişte ţigani tot într-un BMW, mai vechi. I-au propus să-l vândă, dar el a refuzat indiferent de preţul care i s-a oferit. Au început belelele. Nu-i mai mergeau afacerile, astfel încât să fie nevoit, în cele din urmă, să vândă maşina. Interesant era faptul că i se „făcuseră" şi pe maşină, dar astfel încât ea să nu păţească nimic. Cu ansa se putea decela un câmp negativ care înconjura maşina, precum o gogoaşă, la 10-15 cm de caroserie. Cel mai uşor se scapă de aşa ceva prin sfinţirea de către un preot a maşinii. Se poate face curăţare şi pe simboluri Reiki sau radiestezic, dar nu au puterea sfinţirii unui preot şi a aghiazmei.

Tot ţiganilor le este specific atacul la nivelul ultimei chakre. Mergeam odată prin centru şi în faţă la Cinema Patria m-a oprit o ţigancă tânără, care m-a rugat să donez nişte bani pentru un tratament în străinătate al unui copil. Am refuzat pe motiv că avem medici şi terapeuţi atât de buni încât ar trebui să înveţe cei din străinătate de la noi. Mi-a arătat o tăietură din ziar care arăta că fusese un sfat dat chiar de medici pentru acest tratament. I-am replicat că sunt la rândul meu medic şi că nu împărtăşesc aceeaşi opinie. Am supărat-o rău. După câteva minute de la despărţire uitasem de ea, când a început balamucul. Prima dată am primit atacul în cap. M-am închis, am făcut simboluri (Cho Ku Rei, Dai Ko Mio, Rama) şi am crezut că am scăpat. Dar, surpriză, nu a fost aşa. A venit în inimă! Am continuat în acelaşi mod interpunând între mine şi agresoare o perdea de lumină din Sursa Universală. A realizat că nu poate să mă atingă aşa şi a venit prin chakra rădăcinii. Senzaţia a fost groaznică. Efectiv de parcă te trage cineva în ţeapă! Vreau să spun că m-am îndoit de durere şi mi s-a spus că am devenit livid la faţă! Am intrat în mine şi mi-am făcut simboluri dinăuntru canalului mare ca să opresc ceea ce venea şi am reuşit să scap.

Am avut noroc că eram treaz, o prietenă a mea însă a primit „bucuria" asta în somn. A trebuit să scot din ea patruzeci şi ceva de entităţi (şerpi şi pitoni!), unele de peste 1,5 metri, care fuseseră trimise de o bunică şcolită la ţigani! Eu scoteam din ea şi ea plângea de parcă îi năştea pe acolo!

Am fost chemat la un moment dat de o prietenă ca să fac cunoştinţă cu o doamnă care avea o problemă. Şi când spun o problemă mă refer la una cu adevărat. Soţul ei, de naţionalitate turcă, fusese arestat exact de Sfântul Nicolae pentru trafic de droguri. Captura pe care o făcuse Brigada Antidrog era de peste 10 kilograme de heroină! Nu fusese prins el, ci doi indivizi care aduceau marfă din Turcia şi care aveau, din câte am reţinut, o dubiță cu fund dublu unde fusese găsit drogul. Doar că maşinile erau ale firmei turcului pe care îl vom numi E. Nu este de datoria mea să-l judec. Nu ştiu dacă este vinovat sau nu şi, sincer, nu mă interesează. Am văzut însă dovezile pe care le-au prezentat cei de la procuratură şi pot spune că într-un sistem juridic corect eu unul, ca judecător, le-aş fi dat cu dosarul în cap şi i-aş fi trimis din nou la şcoală! Dovezile, de exemplu, constau în câteva fotografii ale turcului

cu cei doi în care el avea o geantă (şi ce dacă?), o bandă în care îi întreba dacă au adus marfa (o fi fost vorba de sarailii!) şi mărturia celor doi că el ştia.

Asta îmi aminteşte de denunţurile de pe vremea comuniştilor când, dacă doi indivizi puneau ochii pe pământul tău şi spuneau că ai fost legionar, ajungeai la canal. Se pare că nu am evoluat prea mult de atunci. Ba mai ţin minte că la un moment dat, când s-a aflat că am să fiu martorul doamnei Vântu în procesul de divorţ, mi s-a spus că: „Ce, crezi că este atât de greu să ţi se găsească un pachet cu droguri şi să fii ascuns pentru mulţi ani?" Oare aşa era şi cu turcul nostru, tată al unui băieţel de clasa a doua şi soţul unei femei lăsate singure la treizeci de ani? Nu ştiu. Cert este că toată lumea era îngrijorată de soarta lui. Nu suporta detenţia. Acum, când scriu, a trecut un an de la arestarea lui şi încă nu s-au luat declaraţiile de la martori şi ei sunt tot închişi! Circul juridic românesc! Repet, nu este datoria mea să-l judec şi sunt de acord că cei care se ocupă cu aşa ceva ar trebui închişi mult timp.

Acum însă era vorba de el ca om şi de bunăstarea lui psihică. Pentru mine un om rămâne om indiferent de situaţia în care se află. Aşa că am făcut nişte măsurători şi am descoperit că cineva încerca să-l lucreze. Îl presa psihic ca să mărturisească faptul că el ar fi fost capul reţelei care aducea droguri în ţară. După amprenta pe care o lăsase energia celui care îi trimitea acest gând am descoperit că era ţigan. Există o vibraţie mai joasă a ţiganilor, acel chi greu de care vorbeam în cartea precedentă. Cert este că am acceptat să fiu în sală în momentul în care era şedinţa. În momentul în care i-am văzut pe cei cu care era judecat, presupuşii lui complici, am crezut că cineva din familiile lor umblă cu prostioare ca să poată să-i scape basma curată pe cei doi şi pe soţia unuia dintre ei, unde mai fuseseră descoperite droguri. Cum stăteam eu în spatele sălii, curăţându-l de la distanţă pe pacientul meu şi încercând să îi redau dorinţa de viaţă şi de luptă, am observat printre avocaţi un tip îmbrăcat în costum, pe la treizeci de ani, care tot privea către mine. Nu l-am luat în seamă şi mi-am continuat transmiterea de lumină spre binele omului meu, indiferent care era acela. Dacă greşise, nu puteam interveni pentru simplul motiv că vina era destul de mare şi nu am dreptul să trec peste voinţa divină. Dar să-l curăţ sau să-l susţin energetic am voie, aşa că am continuat. Nu am încercat nici un moment să influenţez gândirea judecătorului pentru că aş fi trecut peste liberal lui arbitru, fapt care se plăteşte al naibii de greu. La un moment dat în faţa mea s-a aşezat tipul în costum (era ţigan) şi o femeie însărcinată, care aveam să aflu era soţia lui. Se interpuseseră exact între mine şi judecător! Ar putea spune cineva că poate a fost doar o impresie a mea. Doar că eram doar noi trei în picioare şi puteau să stea oriunde în sală. Plus că tipa se ridicase de pe bancă special ca să vină în faţa mea. Mie mi-a fost de ajuns însă ce am văzut şi am ieşit din sală.

Ceea ce nu înţeleg cei care se ocupă, ca şi în cazul celor doi, de

sugestie este că lumina poate fi transmisă oricum şi că orice baraj energetic poate fi depăşit şi deschis de vibraţii superioare, deci nu trebuia să fiu acolo ca să îi trimit lumină sau să dezleg ceea ce făceau ei. Pe atunci nu ştiam, dar am aflat din surse neoficiale că tipul se preumbla pe la IGP. Oare a ajuns şi Garcea să înţeleagă puterea spiritului? Ar fi bine, dar tot trebuie să avertizez că tortura psihică, a sili pe cineva să spună adevărul prin cunoaştere şi manipulare de la distanţă, încalcă liberul arbitru al omului chiar dacă este în închisoare şi chiar dacă a greşit faţă de societate. El, din punct de vedere divin, are aceleaşi drepturi ca un om liber şi a-i face rău PSI este la fel de rău cu a răni un copil! Aşa că, pentru omul meu, bun sau rău, nu am făcut altceva decât să-l susţin energetic. Cert este că la următoarea prezentare am lipsit de la tribunal. O simplă coincidenţă? Am fost chemat să am un dialog cu cei de la SRI, unde îmi depusesem un dosar de angajare. A fost o experienţă nu atât plăcută cât interesantă. Îmi place când cineva mă subestimează. Dar despre asta, altă dată. Mi-a fost confirmat de un prieten faptul că poliţia are angajaţi care stau frumos într-un loc retraşi neavând altceva de făcut decât să manipuleze PSI anchetaţii!

În periplul meu prin viaţă, din necesitatea de a-mi asigura traiul, am ajuns să lucrez într-un club de noapte. Aveam deja cartea în editură, dar nu apăruse, şi cum întreţinerea trebuia plătită, am ales ce mi s-a oferit. Clubul respectiv avea sală de biliard şi bar. Sincer a fost unul din locurile unde mi-a plăcut să lucrez cel mai mult. Cum am ajuns acolo? Lucrasem împreună cu fosta mea prietenă, tot doctoriţă, la un cabinet particular de medicină generală şi medicină tradiţională chineză, dar cum am ajuns la concluzia că drumurile noastre trebuie să se despartă din considerente pur personale, am considerat că trebuie să plec eu din acel loc. Iniţial am zis că plec din ţară, ştiam destule cât să fiu primit de orice armată care are şi arma PSI, şi dacă plecam mă duceam cu toată cunoaşterea mea.

Alesesem Legiunea Străină nu atât din cauza renumelui ei, ci din cauza celor care se aflau în umbra lor, indivizi foarte bine pregătiţi PSI. Sigur că eram conştient de riscul de a fi stors de informaţii şi de a dispărea în cele din urmă. Făcusem rost de bani, îmi aranjasem lucrurile şi mă pregăteam să plec când am cunoscut-o pe fata cu legăturile. Era cel mai ciudat caz peste care dădusem ca psihoterapeut. Mă atrăgea din mai multe considerente: fata este şi acum frumoasă, are o minte care taie ca briciul şi o putere interioară care de multe ori mie, ca un relativ cunoscător în ale psihicului uman, mi-a pus capac. Adică găsisem o femeie care să-mi fie un adversar pe potrivă. Cred că o voi prezenta în următoarea mea carte pe tema reîncarnării şi vieţilor unui spirit intitulată BALCHIS 2000, parola DUMNEZEU. Este dedicată ei, vieţilor ei de pe acest pământ, cauzei pentru care se află acum în această viaţă şi de ce i s-a întâmplat ceea ce i s-a întâmplat.

Ca să revin. Am plecat de la cabinetul respectiv din mai multe considerente. Primul l-am spus, al doilea este pentru că deja aveam

probleme cu persoane din conducerea institutului, care nu numai că nu înţelegeau ceea ce făceam pentru oameni, dar fiind prea „negre” erau chiar împotrivă. Aşa că, decât să fac şi rău doctoriţei care mă lăsase să fac ceea ce cred în terapiile alternative, mai bine plecam. Plus că sărisem puţin peste cal făcând regresii publice, oarecum ca un spectacol.

Există o doamnă psiholog care spune că numai ea poate să formeze terapeuţi în regresie, pe sume mari de euroi. Mai suntem şi noi, care mai ştim una alta şi faptul că lucrează pentru anumite servicii nu ne sperie, ba din contră, confirmă orientarea ei profesională KGB-istă. Cum am plecat de la cabinet, fusesem hotărât să plec şi din ţară şi îmi plasasem pacienţii în alte părţi ca să nu îi las de izbelişte. Eram supărat şi pe editură, că aveam cartea la ei de jumătate de an şi nu mi-o scoseseră şi nu primisem nici un ban cu care să mă întreţin, ba în relaţia mea cu fata de care pomeneam îmi cheltuisem şi banii de plecare, aşa că m-am trezit fără bani şi fără loc de muncă. Întâlnirea cu un coleg cu care lucrasem ca gardă de corp mi-a oferit această soluţie de moment. Nu ştiu să fac prea multe. Să tratez şi să mă bat, fie că este vorba de planul spiritual sau de cel fizic. Aşa că soluţiile mele sunt restrânse.

Clubul la care am ajuns să lucrez se afla într-un cartier mărginaş, la limita dintre blocuri şi case, unde preponderent locuiau ţigani. Ca să înţelegeţi despre ce este vorba, trebuie să vă spun că acolo îşi făcuseră lansarea unui album „Paraziţii” şi se cântau numai manele iniţial, iar pe pereţi, la loc de cinste, se aflau BUG Mafia, Marijuana, etc. Patronii clubului, în număr de trei, erau un fost lucrător la Brigada Antitero, actualmente avocat, un cântăreţ şi un tip fără prea mare importanţă în povestirea noastră. Clubul mersese bine, adusese profit frumuşel, cu încasări de zeci de milioane pe noapte, până la un moment dat când avocatul, supărat de comportamentul necivilizat al unui ţigan mai răsărit din punct de vedere material, îi dăduse acestuia interdicţie. Ţiganul se supărase şi venise cu băieţii lui de cartier. Avocatul venise cu băieţii de la brigadă, ca să facă de serviciu câte doi pe noapte. Făcând o paranteză, băieţii de la Brigadă sunt plătiţi tare prost. Să zicem că un sportiv de performanţă, la 1,80-1,90 şi 100 de kg are nevoie de 4000-4500 de calorii pe zi! Nu prea are de unde să-i ajungă un salariu de sub zece milioane pe mâncare! Aşa că sunt nevoiţi să lucreze suplimentar. Şi cei cu care lucram eu erau dintre cei buni, pentru că alţii, din alte servicii care fac mai multă pregătire de autoapărare, ziua servesc patria iar noaptea sunt recuperatori pentru cine ştie ce figură sinistră a lumii interlope! După această ceartă au început să apară belelele. Unul dintre băieţi s-a internat cu diagnostic de tromboflebită. Altul a avut un preinfarct iar clubul a început să se golească pe zi ce trece până la a ajunge să nu mai poată plăti salariile angajaţilor şi facturile de apă şi lumină din lipsă de clienţi!

Am făcut măsurători şi am văzut că „drumurile erau închise”. Existau

mai multe căi pe care se putea ajunge la club şi pe fiecare se afla câte un nor negru (formă de gând malefică) menit să oprească pe oricine voia să vină să se distreze acolo. Pe jos erau făcute ceea ce în magia ţiganilor se numesc „făcături”. Cele mai periculoase sunt cele pe foc, care folosesc un tip de SPIRITE ALE FOCULUI numite SALAMANDRE. Nu aş putea să spun exact cum se fac dar, dacă ai nenorocul să calci pe ele, câmpul se ridică şi îţi lasă piciorul în afara lui. În câteva zile nu mai poţi călca pe piciorul respectiv şi nu ştii de ce, iar din punct de vedere medical nu se constată mai nimic. Piciorul se poate umfla fără vreo cauză obiectivă.

O singură dată am călcat în aşa ceva de aveam câmpul dus până la genunchi şi nu mă mai puteam încălţa. Lucram pe atunci la o fabrică de avioane unde eram şef de tură la pază şi am primit în subordine un ţigan. Unul dintre lucrurile pe care trebuia să le fac era să-i controlez pe băieţi să nu facă prostioare. Odată însă, pe când se aşteptau mai puţin, m-am dus în control şi nu am găsit pe nimeni la locul lui! Plecaseră la o bere! Era duminică, se odihneau. Cine era capul răutăţilor, pentru că până atunci nu avusesem probleme, tipul cel nou! A fost surprins să mă vadă de parcă ar fi fost convins că ar fi trebuit să stau undeva. Următoarea tură nu mai puteam să mă duc în control din cauza picioarelor. Am stat aşa câteva ture până ce am descoperit că farmecele pe foc de care vorbesc ţigăncile nu înseamnă că se fac farmece care apoi se aruncă în foc, ci că elementele care se folosesc în magie sunt spiritele focului, salamandrele. De aici până a le decondiţiona este doar un pas. Mi-a venit peste mult timp un preot care călcase în aşa ceva. I se făcuse special ca să nu se mai ducă cu botezul sau la sfeştanie. Sper să fi învăţat cum să se protejeze. Beleaua este că, pentru ca să poţi prelua în terapie această entitate, îţi trebuie o vibraţie mai mare decât a focului, sau cel puţin destulă cunoaştere ca să nu te afecteze şi să schimbi programul ei trimiţând-o unde-i ştie Dumnezeu locul, pentru că nici ea nu vrea să fie legată!

Una dintre marile probleme pe care le produc spiritele focului este imposibilitatea actului sexual. Actul sexual, aşa cum îl facem noi oamenii simpli, se face prin intermediul demonilor, a spiritelor inferioare. Nu mă refer la cei zugrăviţi pe pereţii bisericilor. Ori problema este că salamandrele îi ard şi pe aceştia. O femeie care are mai multe din spiritele focului pe ea poate să fie cea mai frumoasă, nici un bărbat nu se va mai apropia de ea fizic. Dacă le are înainte de a o cunoaşte, nici măcar nu va fi atras fizic, pentru că răul intuieşte prezenţa focului care îl arde.

Am avut două cazuri de femei care au fost îmbrăcate în „licurici”, aşa cum apar ele la nivel astral. Parcă erau brazi de Crăciun! Motivele pentru care aveau probleme de acest gen: trebuiau să plătească prin foc ceea ce făcuseră în altă viaţă. Una dintre ele fusese inchizitor. Totul avea şi o parte bună, le schimbase vibraţia câmpurilor şi le făcuse mai receptive la lumină, chiar dacă în detrimentul relaţiilor sexuale sau sentimentale. Paradoxal poate

pentru neiniţiaţi, spiritele focului sălăşluiesc în pietre şi lemn. Nu uitaţi însă că focul se făcea fie cu cremene, fie prin frecarea lemnelor, când apare focul viu, cel care are capacităţi curative, magice şi care mai trăieşte astăzi în câteva aşezări rurale.

Nu am de gând să spun câte duhuri necurate sunt trimise de o ţigancă „care lucrează pe magie albă!" (sâc!) pentru a împiedica pe orice client să se apropie (când trec de o sută nu mai are importanţă). Dar am să spun că din punctul de vedere al puterii sunt comparabili şi de multe ori îi depăşesc pe evrei. Clubul era legat cu 99 de legături ca să falimenteze. Dacă descoperi la cineva 99 de legături, sigur vrăjitorul este ţigan, sau cel puţin a învăţat de la aceştia. Ţiganii au ajuns să se îmbogăţească mai mult decât românii tocmai pentru că ei cunosc mai bine valoarea magiei, a spiritului şi a credinţei, chiar dacă de multe ori le folosesc în rău. Într-o seară, când eram de serviciu, după închiderea clubului, am rămas de veghe sus, la mansardă. Am făcut eu simboluri Reiki, dar era atâta „negru" încât am adormit subit. M-am trezit cu dureri de inimă, rugându-mă.

„Războiul PSI" din acest bar nu s-a limitat la asta. Din când în când erau trimişi grupuri de ţigani care chipurile se distrau, dar care erau pe post de „măgăruşi". Aduceau energie informată şi duhuri pe care le dădeau prin bani ospătarilor. Banul era substratul pe care se plimba tot răul. Am încercat să sugerez unuia dintre patroni, avocatului, celui care intrase în conflict cu ţiganii, să aplaneze totul pentru că este greu să dezlegi aşa tot timpul ceea ce leagă cineva plătit pentru asta. Din păcate era atât de încrâncenat prosteşte încât nici măcar nu voia să ia în considerare varianta magiei, chiar dacă el avea cele mai multe probleme dintre toţi. Probabil că le va lua în considerare când se va îmbolnăvi şi nu îşi va găsi leacul în medicina clasică. Atunci, pentru că eram direct interesat de bar şi de bunul mers al lui, am luat problema personal şi am început să-i fac dezlegările. Când eram de serviciu măsurăm radiestezic cât este de legat pe o scară de la 1 la 100 şi făceam dezlegările de tot ceea ce era trimis. Lucrurile au început să se îndrepte şi asta era destul de uşor de evaluat în funcţie de încasările de peste noapte. Au apărut idei noi, gen fetele de antren, lăutari, discotecă sâmbăta seara şi barul a început să meargă. Din păcate, s-a întâmplat ceea ce prevăzusem. Când un şef nu ştie ce faci ca un cunoscător pe partea spirituală este uşor de folosit ca masă de manevră. Am fost astfel socotit prea „deosebit" şi a trebuit să plec. Ce s-a întâmplat cu barul, numai bunul Dumnezeu ştie. Eu, unul, îmi luasem lecţia de la acest nivel.

Ţiganii mai au o ghiduşie cu care te pot atinge. La un moment dat am cunoscut o fată care avea nişte făcături făcute pe suflet. Băiat bun, am vrut să o dezleg, aşa că am spus în gând o rugăciune de dezlegare. În momentul în care am terminat de zis întreaga rugăciune am primit acea energie direct pe chakra inimii cu senzaţia efectivă a unui infarct. Cea care făcuse acea formă gând o condiţionase să lovească în inimă pe oricine ar fi îndrăznit să o

dezlege! Şi eu, în ignoranţa mea, o furasem. Acum sunt mai precaut cu ceea ce dezleg.

Revenind la salamandre, spiritele focului folosite în magie. Am fost chemat să văd o femeie care se usca din picioare fără ca din punct de vedere medical să aibă ceva. Avea ea doi băieţi care se căsătoriseră cu fete, ţigănci. Eu unul nu vreau să creez acum un curent rasist. Cred că nimic nu se poate asemăna cu iubirea unei ţigănci care te face să te simţi în al nouălea cer, dar în acelaşi timp te mistuie ca focul. Îi apreciez pentru multe lucruri care nouă românilor ne sunt străine.

Vieţile mele trecute în care am fost ţigan, luptele cu cuţitul şi biciul pentru o femeie mi-au plăcut mult, chiar dacă dragostea şi gelozia unui ţigan sunt mai dureroase decât orice rană. Cert este că şi-a blestemat copiii şi a întors familiile fetelor împotriva ei. Şi i-au făcut-o. Probabil că o fi zis ea că o doare în fund de ei şi a durut-o. Cert este că, atunci când am făcut măsurătorile, câmpul îi era ridicat până la coapse iar durerile de burtă pe care le avea erau atroce. Salamandra avea un program de revenire, aşa că am gonit-o o dată şi apoi s-a întors. A trebuit să-i distrug şi programul de revenire. Trecerea uneia prin tine este o senzaţie de parcă se mişcă un vierme care te mănâncă de viu şi te arde în acelaşi timp. Când se localizează undeva, nimic, nici un medicament nu o face să treacă.

Un alt caz a fost o fată care a obţinut o bursă la o filarmonică din SUA şi care nu mai putea cânta din cauza degetului inelar de la mâna stângă. Când am pus ansa pe ea am descoperit că avea câmpul dus în sus până la baza degetului şi că acolo avea opt salamandre. Nici un medicament nu reuşise să o mai poată face să cânte. Am anihilat programul indus spiritelor focului şi i-am deblocat canalul energetic obturat de ele. Simplu, mi-am pus degetul arătător în vârful degetului ei şi am trimis lumină. S-a produs atât de brusc că a ţipat. A început să-şi mişte degetul simţindu-l la fel de bine ca înainte de a se îmbolnăvi. I-am făcut iniţierea pe Reiki şi după-amiază m-a sunat să-mi spună că poate cânta la fel de bine. Este adevărat că am greşit şi că ar fi trebuit să nu trec salamandrele prin creier, dar a scăpat şi asta este cel mai important.

În final am să adaug că, până la urmă, nu magia este de vină că avem probleme, ci noi care, având breşe în propriul nostru câmp, îi îngăduim să intre. Dacă nu am rezona cu energia agresorului nu ar putea să ne lovească.

Ce este specific magiei ţiganilor este folosirea argintului viu, şi este normal dacă ne gândim că ei sunt la bază căldărari şi implicit cunosc tainele topirii şi folosirii metalelor.

Ca o concluzie: magia ţiganilor foloseşte argintul viu, demonii, spiritele focului (rare), apei, aerului şi pământului, legăturile sau moşmoanele (mai multe legături de parcă sunt câlţi), farmecele, descântecele. Destule nu?

SPIRITELE PĂMÂNTULUI, sau GNOMII – sunt entităţi de vibraţie joasă cel mai frecvent folosite. Lumina face să se scurgă rapid în pământ după ce

se anihilează programul care le este implementat.

SPIRITELE AERULUI, sau SILFII – sunt unele dintre cele mai drăguţe. La un moment dat mi-a venit o doamnă care se plângea de mai multe, dar unul dintre simptomele cele mai urâte era că începea să eructeze, să râgâie spus pe şleau, în timpul slujbelor de la biserică. Când am făcut dezlegările a rămas uimită că puteam să scot „aerul" acela prin câmp şi nu cum îl scotea ea pe gură. Toată balonarea ei a dispărut în câteva minute cât am curăţat silfii prin chakra plexului solar! Farmecele pe silfi dau toate manifestările respiratorii precum tuse, strănut sau balonări inexplicabile medical, eructaţii sau eliminări de gaze pe alte părţi. Ce cumplit poate fi să dai gaze non stop şi cine ar putea să mai stea lângă tine?

SPIRITELE APEI, sau IELELE – sunt cele care constituie elementul apă. Farmecele făcute pe ele determină, la nivelul organismului uman, manifestări circulatorii sau până la urmă de orice tip, întrucât apa este conţinută în întregul organism uman. Nu le-am întâlnit prea des, deşi ele sunt cele care se descântă la şapte izvoare sau la baltă la ora 12 noaptea.

SPIRITELE GHEŢII – nu ştiu dacă sunt aceleaşi cu ielele şi le-am întâlnit destul de ciudat, pe o pacientă. După ce i-am făcut curăţarea, o mână îmi îngheţase în timp ce aceea pe care o folosisem ca să preiau lumina de la Duhul Sfânt rămăsese caldă. I-am spus mamei mele, uimit că există aşa ceva, dar ea, ca un veritabil Toma, a spus că nu crede. Atunci am luat câteva „gogoloaie" ca de aer îngheţat şi i le-am pus în palmă. După câteva minute avea şi ea o palmă îngheţată sau, mă rog, pe care o simţea îngheţată şi una caldă. Ceea ce regret este că nu am măsurat dacă diferenţa de temperatură care se simţea astfel se înregistra ca diferenţă de temperatură pe scala unui termometru! Dar poate că va veni şi vremea aceea. Cert este că femeia respectivă nu se încălzea niciodată, nici măcar cu o baie fierbinte, nu avea lumină deloc şi putea să doarmă la soare fără să se ardă! După tratament a spus că pentru prima dată, după mult timp, a simţit şi ea ce înseamnă să curgă lumina şi căldura prin trupul ei.

SPIRITELE METALULUI – se referă la toate metalele şi în folosirea lor erau specialişti fierarii, făuritorii de săbii care se racordau la ele. Pe lângă spiritele Argintului Viu, ale mercurului, sunt spiritele tuturor metalelor. Poate odată o să înţelegem că o intoxicaţie cu mercur va putea fi rezolvată de vindecători care ştiu să folosească spiritele acestea şi să-l scoată din trup înainte de a face prea multe daune.

SPIRITELE LEMNULUI – nu pot spune că le-am întâlnit prea mult în magie, dar sunt spirite superioare şi de o bunătate mare. La un moment dat vine la mine o doamnă care făcea Chi Kung cu un maestru chinez şi mă roagă să nu mă supăr pe ea dacă o să-mi spună ce i s-a întâmplat. Nimic din ceea ce făcea nu dădea vreun semn că ar avea ceva probleme psihice. Îmi povesteşte că la un moment dat, stând în staţia unui troleibus, i-a venit să pună mâna pe un copac. Imediat ce l-a atins a apucat-o un râs în hohote

care venea din interiorul ei. A luat mâna de pe copac şi râsul a încetat. A repetat atingerea lui. Iar a început să râdă. Uimită, a rugat o femeie să se apropie de copacul respectiv şi să-l atingă şi ea, la care aceasta i-a replicat că nu-i nebună. Faptul că trecea destul de des pe lângă copacul respectiv a făcut-o să vrea să investigheze problema, aşa că m-a rugat să măsor ce se întâmplă.

Mi-am luat ansa şi raportorul şi am intrat în alfa. În momentul în care m-am conectat la copacul respectiv, din mine a ieşit un hohot de râs de parcă aş fi auzit bancul secolului! Nu am mai putut să măsor nimic. Nu ştiu ce a fost: o inducţie, sugestie, conectarea la un câmp ilar, Dumnezeu ştie. Cert este că în ziua aceea, în care eram deja sătul de probleme omeneşti urâte, am râs tot timpul gândindu-mă la COPACUL CARE RÂDE! A fost o bucurie pe care nu am simţit-o demult şi a fost atât de ciudat să o întâlnesc astfel. Tot timpul mi-am zis că am să mă duc să îl caut şi să-l măsor ca să văd ce este cu el, dar niciodată nu am găsit momentul.

▫ *MAGIA EVREILOR* ▫

Cred că despre modul în care ştiu să folosească evreii cunoaşterea spiritului s-ar putea vorbi nu în una, ci în sute de cărţi. Eu, unul, prefer însă simplificările, lucrurile clare, esenţa. Există o limită a memoriei umane, aşa că de multe ori eşti nevoit să mai ştergi „discheta” ca să mai intre ceva. Mă amuză acei oameni care cred că aflând taine îşi măresc puterea şi că în felul acesta pot afla şi mai multe. Eu am „scuipat” tot ce aveam în mine în cărţile pe care le-am scris şi pe măsură ce m-am golit am primit lucruri noi, cunoaştere, care este minunată. Chiar credeam la un moment dat, în ignoranţa mea, că am ajuns la sfârşitul cunoaşterii. Scrisesem a doua carte, era deja în editură, dar nu apărea. Trebuie să mulţumesc lui Dumnezeu că nu a apărut, pentru că aş fi murit demult dacă apărea cu un an mai devreme. Nu aş fi putut să mă apăr în acel moment. În acest an am putut învăţa destule cât să mă protejez la nivel spiritual.

Neavând ce face şi trebuind să îmi câştig existenţa lucrând ceva, a trebuit să îmi găsesc un loc de muncă. Am trimis CV-uri la diverse cabinete, firme, nimic. Până într-o zi când am vorbit cu un prieten cu care lucrasem cu ceva ani în urmă la un personaj important al lumii financiare româneşti. Îşi deschisese o firmă de pază şi avea câteva obiective de care răspundea, printre care şi o fabrică în care se construiau cândva avioane şi care acum era pusă pe butuci. Sunt multe lucruri bune şi rele care mi s-au întâmplat în timpul cât am lucrat aici. Mi-a fost greu, trebuie să recunosc. Când a venit Arhanghelul Gabriel şi mi-a spus că voi lucra la firma prietenului meu, m-am bucurat, când am aflat că va trebui să îmbrac uniformă de agent de pază, trebuie să recunosc că a cam plâns inima în mine. Eu, medic, cu douăzeci şi doi de ani de şcoală, maestru Reiki. Îmi venea să urlu. Dar m-am dus.

Cândva cerusem, din mândrie, fără să ştiu ce am cerut, patru lucruri:

credinţa lui Iov, puterea lui Moise, înţelepciunea lui Solomon şi bunătatea lui Iisus. Ştiam că cer mult, ştiam că este o mândrie, dar am ştiut că nu pot să mă mulţumesc cu o viaţă anostă, să trec pe pământ fără să las ceva în urma mea, chiar dacă asta însemna să fac doar câteva valuri. Dar nu ştiam cât o să mă coste. Aşa că, la un moment dat, mergând cu uniforma într-o plasă de nylon, înainte să o îmbrac mă plângeam Arhanghelului Gabriel de nenorocirea pe care nu o înţelegeam. Iar el mi-a răspuns: „N-ai cerut să fii precum, Iisus?" „Ba da!" am spus aducându-mi aminte de ceea ce cerusem de la Dumnezeu. Şi mi-am amintit brusc de pilda unui stareţ care a cerut de la Dumnezeu smerenie, iar „Şeful", cum îl mai alint eu, l-a pus să îşi ia cele mai ponosite haine şi dis-de-dimineaţă să plece din mănăstire, fără să ştie nimeni, şi pe cine o să întâlnească să asculte de el. Nici nu a ieşit bine şi a întâlnit un porcar cu turma lui de porci de la care a aflat că este nevoie de încă unul la mănăstirea vecină. Şi s-a băgat paznic la porci. De abia după moarte s-a aflat cine este. Sincer, când mi-am adus aminte de asta, mi-a cam pierit piuitul. Nu mă avantaja să rămân o viaţă paznic. Nu atât din cauza mea, cât din a celorlalţi. Mama mi-a mărturisit că îi era ruşine să spună că sunt paznic. Prietenei mele îi era de asemenea şi mă tot bătea la cap să-mi dau rezidenţiatul. Degeaba încercam să le explic că este un examen stupid, că învăţatul mecanic este o prostie şi medicina asta, la modul cum se aplică la ora actuală, este incompletă şi, până la urmă, stupidă. Nu mă asculta nimeni. De abia mai târziu mi-am dat seama că acolo, pe aeroport, sub cerul liber am avut una dintre cele mai frumoase perioade din viaţa mea, lucru pentru care îi mulţumesc lui Dumnezeu. Ţin minte că stăteam întins pe iarbă, uitându-mă la cer, cu căţelul meu lângă mine, şi priveam stelele căutând-o pe aceea de unde simţeam că vin. Respiram aerul curat al nopţii şi ascultam natura trăind. Rar era întreruptă de vreun avion care ateriza sau decola. Şi mai eram şi plătit pentru asta! Nu trebuia să fac nimic, doar să fiu atent la ţiganii care veneau cu căruţele să fure aluminiu din avioanele date la fiare vechi. Multe dintre avioane, plătite cu bani grei, fuseseră trase în afara pistei şi fuseseră descompletate de nu mai erau decât, impropriu spus, fiare vechi.

Descoperisem măsurătorile radiestezice şi toată ziua asta făceam, măsurăm câmpurile copacilor, plantelor, gândacilor şi o singură dată am măsurat o rădaşcă. Iniţial mi-am adus aminte de poţiunile pentru dragoste care se fabricau din coarnele ei şi pentru o clipă m-am gândit să o sacrific. Văzând cu câtă înverşunare se apără de mine, mi-am adus aminte de lupta mea cu Dumnezeu din toate vieţile şi i-am dat drumul să se urce într-un corcoduş. Poate o să fie uimită lumea de afirmaţia mea, dar ăsta este adevărul. În toate vieţile, obstacolele pe care le-am întâlnit în cale au fost de la El. Nu de la demoni, nu de la oameni, ci de la Cel care face asta ca să mă facă să cresc. Am înţeles şi am acceptat-o ca pe o provocare menită să mă înalţe spiritual. Chiar dacă înţeleg, nu-L iubesc pentru asta. Postul cinci, postul opt, situate în apropierea aeroportului, locuri unde întâlneai un om la 24 de ore şi care m-au determinat să învăţ în singurătate. Trăiam ca un

pustnic, cu gândurile mele şi vieţile mele trecute care începuseră să vină peste mine. Nu avem idee câte ne trec prin minte într-o zi fără să putem să le analizăm în profunzime. Un singur om şi-a dat seama ce a însemnat statul meu acolo, un maseur care practică medicina ayurvedică şi care ştia ce înseamnă din punctul de vedere al evoluţiei spirituale statul în singurătate.

Am spus demult, pe când eram în liceu, că vreau o meserie în care să nu fac nimic şi să iau bani ca să mă pot gândi la ale mele. Aşa am ajuns paznic şi am avut şi timpul să îmi completez golurile spirituale, să citesc şi să scriu. Plus că aveam avantajul că paznicii sunt socotiţi un fel de mobilă. Sunt însă unii dintre cei mai ciudaţi oameni, în mijlocul cărora m-am simţit deosebit. Ştiu că plănuiesc multe dinăuntrul meu, încercând să îmi îndeplinesc menirea, şi că mulţi nu puteau înţelege de ce făceam ceea ce fac. Odată era un om care aduna cioburi de oale de lut. Cu cât oala respectivă fusese mai colorată, cu atât o considera mai de valoare. Ceilalţi îl socoteau nebun până în momentul în care au descoperit un monument închinat divinităţii şi care era un mozaic format din cioburile pe care le cerşise!

Acolo, am intrat în conflict cu ţiganii care veneau să fure. Puteau lua în jur de două milioane de lei pentru o căruţă de fier! Noi câştigam atât în trei săptămâni! Cum nu-i lăsam, ba erau şi băieţi care le aplicau corecţii corporale, au început problemele. Trebuia să le fac tratamente celor care se umpleau de argint viu, făcături şi alte alea. Mai drăguţ a fost când am realizat că fabrica era pe butuci nu dintr-o ordine firească a lucrurilor, ci prin voinţa cuiva. Muncitorii este adevărat că nu aveau de lucru, ieşeau la ora unsprezece şi se culcau în iarbă, aliniaţi precum sardelele în conservă. Aveau programe pentru aşa ceva şi, mai mult, ca să bea, deşi pedeapsa era desfacerea contractului de muncă. Ştiu că în mediul muncitoresc se bea şi încă mult. Asta face de obicei munca fizică. Dar era prea de tot, sfidau orice lege a bunului simţ. Aşa am descoperit că lucrurile erau mai groase decât păreau. Pe fabrică erau un „nor” negru menit să întrerupă orice activitate. Poţi realiza repede dacă în spate sunt evrei sau ţigani în funcţie de tipul de magie folosit. De data asta era un concern evreiesc care încerca să cumpere fabrica pe degeaba. Voiau să o falimenteze ca să o cumpere ieftin! Modul de acţiune este simplu: se creează o formă gând, un spaţiu care împiedică derularea afacerilor în toate sectoarele. Este ceva gen „tsunami”, dar se comportă mai degrabă ca un nor negru care se lasă pe fabrică. Şi încep să apară accidente ale muncitorilor, boli, somnul, beţia, certurile, mita. Toate nenorocirile. Fură toţi tot ce se poate. Pur şi simplu ca într-un loc lipsit de lumină şi, implicit, de Dumnezeu.

Fabrica avea o formă gând de peste un kilometru în diametru, mai exact vreo şase! Cum se poate face aşa ceva, ar întreba un neiniţiat? Simplu. Prin cunoaştere! Este întotdeauna mai uşor să faci rău decât bine şi când ai şi cunoaşterea de partea ta este şi mai facil. Ori evreii au în spate tot ce le-a lăsat Moise, Solomon şi alţi mari iniţiaţi care au ştiut să folosească puterile

oculte, adică, mai exact, îngerii şi demonii. Cum darul preoţiei le-a fost luat o dată cu venirea Lui Iisus, ei au rămas să se folosească doar de demoni. Evreii, ca popor, nu mai au acces la lumina divină care izvorăşte din Sfânta Treime. Nu vreau să fiu acuzat de xenofobie, este o constatare bazată pe experienţă şi cunoaştere. Până la urmă, vinovaţi nu sunt oamenii de rând, ci liderii lor spirituali cărora le-a venit greu să recunoască un adevăr simplu: că Iisus este Fiul Lui Dumnezeu, Mesia cel pe care Ei înşişi îl aşteaptă. Aşa cum Maica a fost crescută de rabini şi a intrat în altar, aşa cum s-a ştiut de venirea Lui Iisus, aşa ei au realizat ce se întâmplă, doar că nu au avut puterea şi credinţa interioară să schimbe legea care le dădea puterea economică. Cum să propovăduiască sărăcia când ei luau şi mai iau 10% din orice ban mişca pe lume? Aşa au fost acum două mii de ani, aşa au rămas şi acum închinându-se zeului Ban.

Motivaţia pentru care au lăsat să fie crucificat Iisus nu a fost salvarea omului pe pământ, ci dorinţa de a-şi păstra averile. Mă refer strict la rabini, la cei care sunt situaţi în fruntea ierarhiei iudaice. Nu spun nimic de gloată, turma care, în orbirea ei, crede tot ce i se spune, închinându-se. Ei nu au înţeles nimic din ce le-a spus Dumnezeu, Yahveh, de-a lungul timpului. Pentru că acesta este numele pe care El însuşi şi l-a dat pe munte Lui Moise ca să-l transmită evreilor care îşi făcuseră, dacă ţin bine minte, viţelul de aur căruia i se închinau. Ori El, Dumnezeu, în psalmii pe care îi recită, a spus clar că nu poţi să-i oferi nimic Lui, nici jertfe de animale, pentru că toate sunt ale Lui, ci jertfa de laudă, rugăciunea. Restul sunt toate ale Lui. „Ale Tale dintru ale Tale sunt toate Doamne!” Nu au înţeles că templul ăla al lor nu însemna nimic fără Dumnezeu. Chiar şi Iisus a vorbit despre el ca despre „Casa Tatălui Meu”. Ori, mă repet, ce înseamnă o clădire fără Dumnezeu? Nimic. Şi dacă El a îngăduit să fie distrus, pentru că nimic nu se poate petrece fără voia Lui, vezi pilda lui Iov, de ce a îngăduit-o? Şi evreii şi musulmanii pot să se plimbe la Mecca, la zidul plângerii, creştinii pot merge la bisericile lor, dar dacă nu au nimic în ei, degeaba. Dacă Dumnezeu nu se manifestă prin tine, nu eşti decât un practicant al unui stil de rugăciune, un mim şi nimic mai mult. Trebuie să fii stupid să te baţi pentru o biserică, pentru un templu. Tronul lui Dumnezeu este Cerul şi biserica lui suntem fiecare din noi. Este mai importantă relaţia personală cu El decât orice ritual, religie, credinţă sau cult religios. Asta nu au înţeles, nici evreii, nici creştinii, nici musulmanii. Adevărata credinţă nu se strigă, nu se bate cu pumnul în piept şi nu îşi rupe hainele! Adevărata credinţă face Voia Lui care este aceeaşi oriunde, nu doar pe pământ, ci în întregul univers! Iar Dumnezeu a îngăduit distrugerea lui pentru că era doar un lucru de faţadă, o mândrie şi un fariseism ieftin, aşa cum au ajuns şi multe din bisericile creştine la ora actuală. Cunoaşterea pe care o au de la ceilalţi mari ai lor, morţi de mult, înseamnă de fapt legături pe saphiroturi, demoni şi folosirea chi-ului greu, corespunzător Umbrei Lui Dumnezeu, deci întunericului. Cunoaşterea permite legarea fie a luminii, fie a umbrei dintr-un om. În general, stupizii nu înţeleg asta. Că nu ai voie să legi

nici măcar răul dintr-un om pentru că el l-a acceptat cu liber arbitru. Poţi să îl cureţi şi atât. Probabil că, după ce voi publica această carte, îşi vor modifica modul de acţiune, dar le va fi destul de greu. Ce ai învăţat în mii de ani este greu să schimbi în zile.

Cu aceeaşi firmă evreiască m-am întâlnit după ce mi-am schimbat obiectivul de pază. Alt loc în care mi-a plăcut şi care era destul de nou pentru mine, un hotel. Şi oamenii de aici mi-au plăcut, plus că am avut ocazia să descopăr lucruri noi despre diverşi oameni politici sau de afaceri. Erau cameriste care lucraseră la protocol pentru guvern şi primul ministru! Nici nu ştiţi cât de interesante pot fi discuţiile cu o persoană care lucrează la mese mai puţin oficiale şi este ciupită de fund! Câte ştie despre una alta şi dacă ştii să asculţi poţi folosi informaţia mai târziu, când ai nevoie. Interesant la hotelul acesta este că, doar cu o zi înainte să mă duc eu, a mai murit un om, un maestru electrician, cu vechime în muncă, şi care a intrat desculţ în apă şi a pus mâna pe un cablu de 380V! în total, de la începerea construcţiei, muriseră trei oameni! Şi erau precum două blocuri de trei etaje a căror construcţie nu avea de ce să dureze mai mult de şase luni, hai, un an. Dar problema era că intra în conflict de interese cu un alt hotel de lângă aeroport, care aparţinea aceluiaşi trust evreiesc care voia să cumpere fabrica de avioane.

Trebuie să mărturisesc că în momentul în care am ajuns acolo nici măcar nu l-am văzut. Am trecut pe lângă el! Atunci am realizat că ceva nu este în regulă cu el şi am găsit o formă gând ca un inel negru, de optzeci de metri diametrul exterior şi şaizeci cel interior. Când intram în el, mă loveam ca de un zid, iar pe porţiunea aceea de douăzeci de metri nici nu puteam gândi corect. Nu este de mirare că, deşi aveau un preţ cu circa douăzeci de euro mai mic per cameră, era mereu gol. Era vorba despre ceea ce scria Dan Seracu: o schemă făcută de maeştri. La evrei spuneam că legăturile sunt fie multiplii de şapte, datorită numărului de arhangheli planetari, fie au numărul arcanelor, şaptezeci şi opt. În general, trebuie să recunosc, sunt mai slabi în magie decât ţiganii. Dar tot am găsit demoni puşi paznici, ca să întoarcă din drum clienţii care nici măcar nu ştiau de ce pleacă. Pe lângă închiderea drumurilor cu ajutorul demonilor, a programului prin care un om obişnuit nu putea să vadă hotelul sau prin care nici un serviciu nu putea fi 100% îndeplinit şi a legăturilor, era acel nor negru care stătea ca o pleaşcă pe hotel.

Cred că acel loc a fost doctoratul meu în magie! Mi-a plăcut să văd cât pot să îl curăţ şi în cât timp. De la minus am ajuns la plus. A însemnat mult pentru mine şi pentru încrederea în ceea ce se poate face de la distanţă. Doar că nu am ajuns niciodată la 100%. Nici nu am încercat, cred că nu eram motivat. Nu ştiu dacă este bine sau rău, dar faptul că eram plătit doar ca paznic nu-mi oferea o determinare ca să lupt spiritual cu unii care erau plătiţi cu mii de dolari ca să susţină PSI afacerile concernului evreiesc! Le-am

comunicat celor care răspundeau de hotel concluziile mele. Erau doi fraţi care fuseseră prezentaţi ca patroni, dar nu cred că ei erau, în realitate. Mai exista un inconvenient, hotelul era plin de adventişti. De fraţi şi surori foarte mândri de credinţa lor şi care nici măcar nu realizau că făceau diferenţe pe criterii religioase! Curios, ei, adventiştii, în luptă spirituală cu evreii, şi câţiva ortodocşi risipiţi pe acolo, printre care şi eu, încercând să-i învăţ să lupte. Am încercat să le explic că dacă nu fac ceva o să-i sugrume financiar, dar nu m-a băgat în seamă nimeni din conducere. Singurii care au crezut au fost oamenii din posturile mici. Ba, o dată, au venit câţiva dintre paranormalii care se ocupau de treburile murdare ale celorlalţi şi s-au cazat în hotel. Atunci ne-am văzut la faţă. La plecarea lor, EBF-ul camerelor era minus 72. Deschiseseră în camerele în care locuiseră porţi spre IAD! Le-am curăţat şi pe astea, nu pentru patroni, nu pentru adventiştii care sunt atât de închistaţi în dogmele lor, mai rău decât ultra-ortodocşii, ci pentru câţiva băieţi şi fete cu care mi-a plăcut să-mi petrec timpul de acolo. Niciodată nu am simţit că pierd timpul undeva şi am mers unde m-a trimis Dumnezeu. În fiecare loc, fie că a fost şantierul, facultatea de construcţii, posturile de pază, am găsit ceva de învăţat de la vreun om.

Mai zilele trecute am măsurat de curiozitate un lucru, o familie în care un individ este considerat oaia neagră, şi am descoperit că el avea cea mai multă RĂBDARE! Mai multă decât mine şi decât alţii care se cred buni! Am descoperit astfel că mai am de învăţat.

Cum se dezleagă o asemenea schemă? Se taie legăturile cu sabia la nivel astral, demonilor li se taie capetele, fie de către maestru, dacă are sabie şi cunoaştere să lupte la nivel spiritual, fie de arhanghelii din subordine, dacă are iniţierea în Taina arhanghelilor. În ceea ce priveşte chi-ul greu, acesta se curăţă ca şi un apartament. Îţi imaginezi hotelul în miniatură şi faci curăţare ca la orice obiect care trebuie curăţat, fie prin Reiki, fie radiestezic. Este simplu, nu? Evident, puterea ta vine din numărul îngerilor pe care îi ai în subordine, aşa cum puterea oamenilor care se folosesc de demoni rezidă în numărul demonilor lor! Apropo de unii care, fiind copii ai luminii, se cred mari că au câteva mii de îngeri. Ce te faci când apare o doamnă de afară şi în spate are cinci sute de legiuni de demoni? Şi dă recepţii la care invită lumea bună a Bucureştiului şi prin mâncare şi băutură le bagă atâţia draci în ei cât să facă ce vrea din ei. Cam câţi din episcopii bisericii ortodoxe i-ar face faţă sau din parapsihologii serviciilor acreditate să apere PSI acest popor? Cred că fiecare ar trebui să-şi ştie locul, să-şi vadă lungul nasului şi să înveţe mai departe. Se spune că „înţeleptul învaţă de la un prost, dar prostul nu învaţă nici de la un înţelept”!

Un alt lucru pe care evreii îl folosesc în magie este sufletul animalelor. Îl folosesc şi ţiganii, şi românii, dar mai puţin. Evreii au ceea ce se cheamă abatoarele cuşer, unde rabini curăţă carnea de energii negative, dar şi de suflet, pe care îl păstrează în adevărate bănci de SN. Spuneam că omul

poate fi manipulat la trei niveluri: mental, sufleteşte şi instinctual. Deci gând, sentiment şi instinct. Prin sufletul luat de la animale se poate induce orice sentiment, de la iubire, ură, frică, deznădejde şi supunere totală. Oamenii pot fi transformaţi în veritabili roboţei. Se anihilează ca orice SN adăugat malefic în radiestezie, iar în Reiki se foloseşte în special Shika Sei Ki. Eu unul folosesc toate simbolurile Reiki pe care le cunosc şi le introduc în suflet şi care au ca rezultat şi refacerea sufletului.

Puterea magilor evrei vine de obicei din folosirea psalmilor lui David, datorită faptului că vin de la Duhul Sfânt, de aceea contracararea eficientă se face tot prin psaltirea ortodoxă şi prin molitvele Sfântului Vasile cel Mare. Astfel, la hotelul respectiv, ar fi trebuit să se facă sfinţirea lui precum sfinţirea caselor cele noi, dar cine să o facă dacă respectivii erau adventişti? Inevitabil dacă vine cineva la mine şi descopăr SN (substanţă noesică) peste 50% întreb ce legătură are cu evreii. Drăguţă a fost o doamnă care, surprinsă, mi-a răspuns că avea părinţii evrei şi nu erau de acord cu faptul că se căsătorise cu un creştin.

▫ *MAGIA RUŞILOR* ▫

Am să plec cu magia ruşilor de la un colonel de securitate pe care l-am cunoscut. De ce de la el? Pentru că simt că în sufletul lui ar avea multe de povestit, dar nu poate, pentru că profesionistul din el nu-i permite să divulge secrete adânc îngropate în el. Ceea ce am aflat nu vine de la el, ci de la alţii, pentru că eu unul mult timp nici nu am ştiut cu ce se ocupă, întâmplător am aflat că predă despre cifruri la şcoala de la Băneasa. Că fusese şef de reţea de spionaj şi că afla tot ce se putea afla. Că fusese primit şi decorat chiar de Ceauşescu. Sunt de asemenea convins că a făcut şi multe greşeli, dar cine nu face, mai ales într-o meserie ca asta? Poate să-l judece cineva? Eu, în nici un caz. Nici pe el, nici pe altul.

De multe ori l-am întrebat ce ar face dacă ar putea să-şi ia viaţa de la început şi de fiecare dată a răspuns că ar face acelaşi lucru ca şi până acum. Acest om a fost dotat cu un extraordinar simţ al realităţii. Întotdeauna a avut dreptate! E o calitate pe care nu am mai întâlnit-o decât la antrenorul meu de arte marţiale. Ştia să prevadă cum va decurge un lucru. Nu ştiu dacă asta se datorează şahului, pe care l-a practicat ca amator, sau dacă întrevăd în trecutul lui o urmă de iniţiere. Odată mi-a povestit că securitatea avea oamenii ei infiltraţi în biserică şi că din această cauză nu prea credea el în preoţi. Nici eu nu cred, aşa că de ce să-l condamn. Îmi povestea chefurile pe care le făceau şi, nu în ultimul rând, când a venit la post, în străinătate, un episcop care a scos de sub sutană o sticlă de whisky! Destul pentru ca poarta spre subconştient să se deschidă şi să fie introduși unul sau mai mulţi îngeri, sau demoni, care să-i ajute pe el şi pe colegii lui în meseria lor, sau să-i împiedice să descopere ceva! Biserica a avut tot timpul ceva de ascuns, de spus, de uneltit, chiar dacă nu a făcut-o făţiş. Mulţi dintre mai marii ei au

contribuit chiar la înarmarea sârbilor ortodocşi în Iugoslavia!

Să nu fiu înţeles greşit. Mi-e drag poporul sârb. M-am născut acolo şi am rezonat în momentul naşterii cu el şi locul naşterii mele îl simt ca pe un alt „acasă”, dar nu pot fi de acord cu soldaţii care violau femeile musulmane ca să facă copii sârbi creştini! Şi asta pentru că liderii lor spirituali nu au spus nu. Sărmanii nebuni nu au înţeles că Iisus nu a spus niciodată să omori pentru El sau pentru creştinism! Arma mea este scrisul şi dacă ceea ce scriu va rămâne peste veacuri înseamnă că am făcut ceva. Dacă va dispărea odată cu mine, sau chiar înainte ca eu să plec, cel puţin am sufletul împăcat că am încercat.

Revenind la colonelul de care vorbeam. El nu ştie că a suferit nişte „iniţieri” care făceau să se transforme omul într-o fiară de care nici măcar el însuşi nu era conştient. Că sub pretextul unor pregătiri PSI li se altera cel mai mare bun al unui om: sufletul! Doar că regimul era strict şi, deşi li se deschideau antichakrele, deci accesul spre anticeruri, şi deveneau nişte posedaţi, spionilor le erau interzise plăcerile demonice! Adică trebuiau să se încadreze în nişte standarde. Să aibă familie, în nici un caz amante, să nu bea. Aveau însă voie să fumeze. Deci li se lua accesul la lumină, erau umpluţi cu întuneric, dar nu le erau permise păcatele demonice. Ce frustrare! Din punct de vedere PSI, aveau o putere de concentrare mai mare, o putere de manipulare psihică mai mare şi de impunere a propriei voinţe. Deveneau, din punctul de vedere al ierarhiei demonilor, nişte căpetenii, lucru asemănător şi cu membrii sau activiştii de partid comunişti, care la rândul lor erau nişte posedaţi. Respectivii oameni erau rupţi de familiile lor de origine, fie că erau orfani, fie că erau veniţi de la ţară, şi astfel serviciul devenea familia lor. Până şi alegerea viitoarei consoarte se făcea după îndelungi verificări ale serviciilor. Ce mai, o nebunie!

Evident că, plini de draci cum erau, nu puteau să reziste ispitei şi călcau pe lângă. Asta însă cu foarte mare grijă, pentru că fiecare din direcţiile de spionaj era cu ochii pe celelalte. Aşa că puteai scăpa de ochii nevestei, dar nu de colegii tăi. Rezultatul unui flagrant era degradarea şi trecerea în rezervă. Plus că nimeni nu era mai urât într-un colectiv decât un fost securist. Pe lângă deschiderea AC, se mai făcea împietrirea sufletului. La un moment dat, pe când învăţam de la părintele Dosoftei de la Ciorogârla, gândindu-se cum să îl ajute pe omul respectiv, mi-a spus: „Cum vrei să-l ajut, Dragoş, nu vezi că are inima împietrită?” Sincer, nu vedeam nimic. Mai târziu, când am început eu să mă duc prin astral ca să mai văd una, alta, să mai arunc câte un ochi pe ici, pe dincolo, m-am dus să văd şi inima colonelului respectiv. Am rămas stupefiat când am văzut în locul sufletului un bolovan precum un meteorit în întuneric şi undeva, ascuns, era sufletul lui! De abia târziu am învăţat cum să desfac farmecele făcute pe suflet cu elementele naturii specifice şamanismului!

Am realizat în acel moment că povestea fraţilor Grimm despre Crăiasa

Zăpezii, în care sufletul era „îngheţat” datorită unui ciob de gheaţă, nu era o simplă poveste, ci o posibilă realitate spirituală, şi că iubirea din suflet este un dar care poate fi luat de unii oameni. De la ruşi s-a preluat folosirea metalelor grele precum mercurul, staniul şi plumbul. Evident, partea spirituală a lor. Sunt servicii române care le folosesc cu succes, în special pentru eliminarea oamenilor indezirabili. Acumularea de metale grele la nivelul micului bazin poate duce la hemoragii intestinale care mimează boala Crohn. Am o pacientă care a reuşit să fie mai nebună chiar decât mine şi a supărat de la serviciile române de informaţii până la ţiganii care ajută cămătarii.

Doamna respectivă are ceea ce se numeşte cap, aşa că a înfiinţat o clinică particulară de medicină care făcea consultaţii în toate domeniile. La această clinică preţul unei consultaţii era triplu faţă de oricare alta din ţară! S-a bazat pe prostia românului, care crede că tot ce este scump este şi bun. A făcut un împrumut de sute de mii de dolari şi a adus un ecograf super-performant. Câştiga destui bani cât să aibă în subordine douăzeci de medici. Doar că, întinzându-se mai mult decât îi fierbea oala, a fost nevoită să se împrumute la cămătari. Şi de aici buba. Asociatul ei, medic, deservit intereselor unui asemenea serviciu, o pune la un moment dat, când era în impas, să semneze un act prin care ceda partea ei din firmă, urmând să i-o predea înapoi când avea să-şi rezolve problemele financiare. A doua zi nu i s-a mai permis intrarea în firmă! O să spuneţi că nu a avut minte. Dacă ar şti cineva câţi oameni vin la mine pentru că au fost orbiţi prin magie de au ajuns să-şi piardă nu numai firmele, dar şi casele în care locuiesc! Cert este că ultima dată a venit la mine plină de metale grele, la nivelul chakrei a doua. Avea sângerări masive şi i se umflase burta de parcă era gravidă. De data asta era vorba despre o armă PSI. Nici un om nu poate concentra aşa şi trimite ţintit metalele grele. Vindecarea se face ca la orice alt metal, aşa că a fost doar o problemă de timp pentru a-i curăţa chakra respectivă. Aşa se întâmplă când ştii una şi alta despre mai marii societăţii româneşti. Ah, să nu se creadă că ea este vreun îngeraş venit din cer. Are probleme karmice de rezolvat, o încăpăţânare, încrâncenare şi răutate nativă. Ceea ce apreciez însă la ea este capacitatea de luptă specifică marilor luptători. E femeie şi a fost călcată în picioare de recuperatorii cămătarilor fără să verse o lacrimă! Deja când îmi vine cineva cu cantităţi mari de metale îl întreb ce legătură are cu structura respectivă. Rămâne iniţial surprins şi pe urmă îi spun de ce.

▫ *RITUALUL MASONIC* ▫

Este impropriu să afirm că există un singur ritual al tuturor lojelor masonice din lume, mai sunt şi altele, dar acesta este cel mai important din punctul de vedere al implicaţiei spirituale.

M-am gândit mult până să scriu capitolul, nu din frică, ci datorită implicaţiilor politice care apar. Motivul? La ora actuală, singurii politicieni care

au rămas stabili, în viaţa politică sau financiară a României, sunt masoni. Cum am promis să spun adevărul, nu puteam să-i las deoparte. M-am luat de greşelile din medicină, de biserica ortodoxă, am criticat maeştrii Reiki şi pe radiestezişti şi să mă opresc în faţa masoneriei? Nu pot!

Există la ora actuală două curente ale masoneriei: unul care a păstrat linia iniţială, care presupunea lupta împotriva dominaţiei iudaice la nivel politic şi financiar, şi celălalt care a apărut ca urmare a penetrării ordinului de către elemente trimise de sionişti. Nu am de gând să formulez o istorie proprie cu privire la evoluţia în timpul veacurilor a masoneriei pentru că mereu se pierd şi se adaugă lucruri noi, evident false, care servesc unora sau altora. Mă voi limita la ceea ce face un reporter care este obiectiv, urmând ca fiecare să tragă propriile concluzii funcţie de cunoştinţele lui în ceea ce priveşte spiritul sau istoria. Nu am nimic împotriva masoneriei, ba cred că mulţi dintre ei sunt de bună credinţă şi doresc binele ţării şi acestui neam, dar nu pot să nu iau în calcul răul care a penetrat ordinul lor şi faptul că admit în cadrul lor indivizi care devin de exemplu rectori de universităţi de stat de medicină după ce au vândut diplome false pe bani grei, ducând de râpă şi ultima fărâmă de credibilitate a învăţământului românesc. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu preoţia ortodoxă şi cu Reiki-ul, aşa că ce să ne mai mirăm.

Eram cu părintele Pantelimon de la Cernica şi-mi povestea că în mănăstire s-a ascuns un fost mason care le-a povestit că a fost oripilat de ritualul satanic la care asistase. În joia mare, în loja respectivă se practica sacrificiul unui băiat, creştin şi fecior, pe o cruce, cu susul în jos şi cu braţele rupte. Semnul păcii adoptat de tinerii hippie. Sângele care se scurgea din rănile copilului era amestecat cu cenuşa unei bucăţi de pânză asemănătoare giulgiului lui Iisus şi cu făină. Din aluatul respectiv se făcea o pască folosită ca un fel de împărtăşanie de către membrii ordinului respectiv. Neputând rezista remuşcărilor după ce asistase, ca grad superior, la crima respectivă, îşi găsise refugiul în mănăstire. Se spovedise, îşi schimbase numele, înfăţişarea şi, după ce îşi băgase toată familia prin diverse mănăstiri, se călugărise.

După apariţia primei mele cărţi am fost contactat de diferite persoane publice, printre care şi masoni. M-am dus din cauza faptului că am considerat că sunt mulţi care habar n-au în ce au intrat şi pentru că oricine are dreptul la iertare. Din întâlnirile respective am realizat că mulţi dintre ei sunt iniţiaţi pe întuneric. Au deschisă chakra coroanei, la fel cum se deschide în botezul ortodox, în Reiki, sau în alt sistem de iniţiere, dar nu spre lumină, ci spre întuneric! Nu ar fi o problemă dacă am face o analiză a Lui Dumnezeu şi am descoperi că există Umbra Lui cea reprezentată în Steaua lui David şi că, până la urmă, întunericul nu e rău şi nu este acelaşi lucru cu Răul personificat. Nu ştiu dacă am spus la un moment dat că un cursant al meu, prieten, mi-a făcut o bilă de întuneric (neagră) şi m-a pus să o măsor fără să

ştiu. Am descoperit că era benefică, dar în timp îşi pierdea beneficitatea. Problema este că masoneria a fost scoasă în afara legii de biserica ortodoxă ca fiind de orientare satanică pură. Nu am destule date să infirm sau să confirm această decizie. Nu am nimic cu oamenii care se umplu de întuneric. Asta fac de exemplu artele marţiale, care încarcă cu *chi* greu. Este important ce fac ei şi cum se comportă faţă de ceilalţi oameni. Eu unul îi prefer celor care se umplu de lumină şi, de sub protecţia ei, lovesc pe cei din jur în numele dreptăţii şi divinităţii. Din păcate, relaţia mea la nivel spiritual nu s-a terminat aici. În periplul meu în lumea lor am ajuns într-un laborator în care făceau experienţe. Se reuşise chiar realizarea, cu ajutorul calculatorului, a diverse tipuri de apă energizată de oameni cu certe calităţi de vindecători. Îi căutau pe oamenii respectivi, începeau să colaboreze cu ei şi analizau apa „sfinţită" de aceştia. Un lucru ciudat: toţi muriseră! Mi se pare cam mult pentru o perioadă scurtă de timp. În locul respectiv am remarcat un impresionant număr de salamandre: spiritele focului. Cred că ele erau atrase de vibraţia înaltă a unui aparat folosit pentru energizarea apei utilizate în diverse poţiuni vindecătoare.

Am refuzat colaborarea cu laboratorul respectiv şi am uitat de ei până într-o seară când am simţit o coardă în ficat. Am tăiat-o fără să o bag prea mult în seamă. Peste câteva momente a revenit. M-am dus pe urmele ei şi am ajuns cu mintea în laboratorul respectiv. Cineva regla un aparat care emitea pe frecvenţa mea. Urât lucru la o femeie! Am dat în ea şi am distrus aparatul. Este uşor când ştii cum. Peste câteva seri mă lovea iarăşi cineva. De data asta era soţul supărat că îi lovisem soţia despre care nu ştia însă că încercase să-l omoare cu propriul lui aparat! Drăguţ a fost momentul când am ajuns într-o seară acasă şi în camera aceea nu se putea intra de salamandre. Erau cu miile. Nici un om nu poate face singur aşa ceva. Am lovit aparatul.

▫ *MARELE MASON* ▫

Undeva, nu prea departe, într-o ţară-nfloritoare, Ce demult n-a văzut lupte şi nici lipsa de mâncare, Unde omul de rând zice că-i raiul pe pământ Şi biserici trâmbiţează cum c-ar fi Pământul Sfânt, Unde vin din lumea largă cei mai mari pungaşi, boieri, De-şi adună-n instituţii, ale lor furate-averi Şi-şi feresc prin legi, edicte, dreptul lor de viaţă-moarte, împărţind, cu dărnicie, unelte de curmat soarte. Sau licori de-nrobit gândul celor ce sunt viitorul De-i prefac în dobitoace ca pentru arat ogorul, într-o sală mare, neagră, cocoţat pe-un mare tron, încărcat cu pietre scumpe șade Marele Mason Şi priveşte cum din ceruri se întoarce roata sorţii Şi-i dărâmă într-o clipă sensul vieţii şi al morţii!

A trecut destulă vreme (deşi-i pare că-i ca ieri)

Când păşea în încăpere însetat de bani, muieri.

Pe pereţi doar semne hâde: cranii, lumânări şi oase, Şi în jur puhoi de măşti, care de care mai hidoase.

Iar în spate, unde-i tronul, pe-o catapeteasmă mare, Steaua roşie-n cinci colţuri, pentaclu simbol de fiare.

Semnul demonului care stăpâneşte acest pământ, Tatăl duhului din apă, din ţărână, foc şi vânt.

Cine vrea ceva să ceară sau să facă legământ Trebuie să stea în mijloc unde este cercul sfânt.

E apărat atunci de David, de-a lui stea în şase colţuri, Apărută când iudeii mai trăiau încă la corturi.

Neştiind el păcăleala ce atunci a muşcat, Cum că Dumnezeu cunoaşte ce-I în cer dar şi în iad, A intrat atunci în sală unde a văzut arzând, Şase candele mari negre şi-a rostit un legământ:

Să nu spună-n veci la nimeni ce în jur îl înconjoară, Să îl mintă şi pe Domnul din Ceruri de se coboară, Câte zile are-n lume să blesteme cei creştin Şi pe cel ce are cruce, să-i prefacă viaţa-n chin!

Taina asta grea, de moarte, ce-o rostea încet şi clar, îl ferea de-orice durere şi-l făcea miliardar!

Împrejur cu preoţi negrii, cu glugi mari ce ascund faţa, Pentru-a lumii bogăţie, pe nimic îşi vinde viaţa!

Bătrân e Marele Mason şi-n jilţul lui stă ca un zeu, Aici în sala asta-n care-i numai el şi-un şemineu. Au trecut ani peste dânsul, s-a căţărat în ierarhii Şi prins de-atunci în focul luptei n-a mai avut soaţă, copii.

Stă palid, trist în sinea lui, nici focul nu-l mai încălzeşte Şi-n gura ştirbă răsuflarea a moarte-amară îi duhneşte.

Căci ura lui pe zi ce trece în pieptul său uscat tot creşte, De nu mai are noapte, zile, în mintea lui tot plănuieşte, Cum pământul să-l destrame, să-l prefacă în fărâme, Ce regate, ce imperii să clădească sau dărâme… Să distrugă-odat' cu ele a năroadelor credinţă. Doar atunci întreaga viaţă va fi toată o biruinţă! Turme-ntregi făr' de păstor, oameni ce-s lipsiţi de ţel, Ameţiţi de legi fiscale, controlaţi numai de el! Sub pretext că le dă totul, plăceri, hrană, îmbrăcăminte îi lasă fără nimic, le fură suflet şi minte! Acum e obosit şi-i pare că-n van se zbate, fără rost, Că-l râd şi curcile plouate şi-n faţa lumii e un prost! Atunci într-însul se trezeşte şarpele cu-o zvâcnitură Şi din inima-i uscată se porneşte-un vânt de ură. Se ridică şi se-aşează în mijloc, în cercul sfânt, Unde când era mai tânăr depusese jurământ, Mâinile în sus ridică şi cu-n răget ca de leu începu ca să blesteme cerul şi pe Dumnezeu!

Valuri, valuri se descarcă peste lume a lui ură Şi-n blestemul lui amarnic nici de prunci nu se îndură, Până ce otrava asta din inimă n-o sfârşeşte Şi atunci în cercul magic obosit se prăbuşeşte. Îl învălui deodată o negură, neagră, deasă, Unde raza de lumină dacă intră nu mai iasă. Şi în

juru-i atmosfera tot mai caldă-necăcioasă Simte cum în gât plămânul i se umple de pucioasă. Când se rupe brusc podeaua şi-ntr-o roşie lumină Ce străbate din străfunduri pare întregul iad să vină! Plânsuri, ţipet de copii, urlet de mânie, ură, Tot ce-n veacuri a rostit răutatea printr-o gură. Şi prin crăpătura aia unde iadul clocoteşte, Apare chiar Bahomet, chiar el însuşi se iveşte. Marelui Mason îi trece un fior printre rărunchi, Ochii îngrozit fereşte şi îi cade în genunchi. Nu era întâia dată când se întâlnea cu el, Faţa aia jupuită pur şi simplul îngrozea Iar când demonul spre dânsul ochii roşi încet rotea, îi părea că i se scurge într-o clipă toată viaţa Şi ca-n faţa judecăţii nu îşi poate ascunde faţa. Când priveşte cum de scorpii şi de şerpi se umplu sala, El rosteşte ascuns în minte o formulă din Cabala. Raze-albastre sus din ceruri se coboară pe pământ Şi încet ca-ntr-un cilindru îl feresc în cercul sfânt.

— Ce e? întreabă Baphomet cu-o mânie ascunsă prost.

Pentru ce ai îndrăznit să mă chemi fără de rost?

Ştiu că m-am legat să-ţi fiu de folos atunci când vrei.

Pe a Iadului biruinţă spune deci acuma ce-i?

— Mai întâi, spune Masonul, nu îmi place chipul tău, Voi să-ţi schimbi înfăţişarea. Sper să nu te superi, zău! Cu un urlet fără margini chipu' acesta se dezbină Şi apare un bătrân învelit ca-ntr-o lumină!

Are-un zâmbet bun pe faţă, străluceşte chipul său, Doar în ochii negrii luciu-ţi spune cât e de rău.

Ocrotit acum de chipul ce arată omeneşte Masonul capul ridică, ia curaj şi glăsuieşte:

— Voi să-mi dai din fii tăi căpitanii cei mai buni Să mă facă cât trăiesc stăpânul acestei lumi! Voi să steie lângă mine nopţile şi zile toate, Să-mi slujească numai mie şi în somn dacă se poate!

Voi să am în fiece ţară, în guverne câte-un om, Preşedinţii, regii înşişi, voi să fie toţi masoni!

Voi să uite de religii, de credinţă, Dumnezeu Să-mpart ţările-n fărâme iar deasupra să fiu eu!

— Bine, spuse atuncea dracul, cum vrei tu aşa va fi. Nu uita sufletul tău, după el eu voi veni. Dar mai e până atunci; ca să-ţi pot face pe voie îmi trebuie jertfit un om, de-un creştin eu am nevoie!

De când a murit tâmplarul viaţa noastră e un chin, Sânge, carnea-i beau creştinii, pentru noi e ca pelin!

De aceea ca să capeţi ajutorul ăst al meu Am nevoie de-o dovadă ca să-o duc la Dumnezeu.

Cum că lepezi tot ce-n lume adus-a cândva Fiul Lui, Că scuipi pe tot ce este sfânt şi blestemi poarta Cerului!

Într-o clipă Baphomet se face vârtej de vânt Ca şi cum n-a fost vreodată, se ascunde în pământ.

Se lasă noaptea peste munţi de zgomotele vieţii-alungă Şi-n turn bătrânul orologiu îşi bate ora cea din urmă.

Pe străzi se aude-n depărtare în paşi pierduţi un trecător Şi-n urma lui rămâne teama plutind în aer sfidător!

Grăbit aruncă peste spate o privire rea, fugară Şi pătrunde după o uşă parcă pentru prima oară.

Ai fi zis că-n casa asta în care intrase-acum Locuieşte liniştită o familie, nicidecum, Că din an în an la schimbul dintre iarnă primăvară Se-ntâlnesc aici pe ascuns capi masoni veniţi din ţară, Din lume, de pretutindeni, vin ca vulturii la stârvuri, Tot ce-a scos păgânătatea dinspre cele patru vânturi!

De sub casă, mai departe pleacă-n munte un tunel Sfredelind adânc în stânca ce ascunde un castel.

Hrube strâmte, întortocheate, grote reci, necunoscute De cei mici doară de el, Marele Mason, ştiute.

Într-o linişte adâncă, treptele încet coboară O procesiune mică, oare pentru a câta oară?

Mantii lungi, negre le-ascund feţe, trupurile toate.

Ai fi zis că-s bieţi călugări, rătăciţi pe-aicea, poate.

Torţe sfârâind în umbră luminează drumul lor Când le-apare-n faţă o uşă încuiată cu-n zăvor, însă fără să se oprească sau să schimbe drumul lor, De departe deschid uşa, dau deoparte acel zăvor.

Şi intră într-o sală mare, lungă, întunecoasă Din ai cărei pereţi pare întuneric ca să iasă.

Îmbibaţi sunt cu blesteme, cu durere şi cu ură.

Fiindcă-n veci nu a văzut nici iubire, nici căldură.

Cleşti şi lanţuri se zăresc în a torţelor lumină Şi precum un zeu pe soclu în spate-i o ghilotină, într-un colţ pe-un scaun şubred prins la mâini şi la picioare Stă un tânăr cu ochi negri ce nici paişpe ani nu are.

Amuţit priveşte-n juru-i, ai lui ochi par chiar să spună Ce se întâmplă acum cu dânsul e o farsă, doar o glumă!

Doar când oamenii în negru aprind torţe multe-n spate Şi lumina îţi descopăr tot felul de aparate Te surprinde un lemn care se aseamănă cu o punte Te apropii şi descoperi că-i o cruce cu-aripi frânte!

Pentru tineri ce nu ştiu, semn al păcii pe pământ Arătând până în ceruri că nimic nu mai e sfânt.

E pătată, neagră-aproape de sângele scurs pe jos. O unealtă de supliciu care-i încă de folos. Doi călăi înalţi se-apropii, din stativ crucea coboară Şi dezleagă apoi copilul ce de frică stă să moară, îl întind apoi pe cruce cu capul atârnând în jos Şi îi bat în mâini piroane fără să ating-un os! Ţipetele de durere se lovesc mut de pereţi Fac să zboare din unghere câţiva lilieci orbeţi…

Undeva în lume-o maică simte-n suflet un fior Şi îşi smulge din cap părul c-o să moară al ei ficior.

De ce oare atâta ură, de ce să treacă prin ăst chin?

El are doar această vină: că e fecior şi e creştin!

Într-o clipă îl cuprinde slăbiciunea, un leşin.

Dă un ultim ţipăt care i se pierde-ntr-un suspin!

Trupul lui golaş şi alb îi atârnă-n patru cuie Când călăii a lui cruce în stativ din nou o suie!

Moartea îi învălui chipul toată faţa ca un nor, Şi urină şi fecale i se lasă pe-un picior.

Aerul în pieptul slab i se umflă tot mai rar Iară gura i se umple, numai fiere gust amar.

I se scurge-ncet din răni sângele într-un lighean Udând cu fiece picătură o pânză lungă de in alb Cu el se stinge-n trupu-i pur scânteia ultimă de viaţă. Un horcăit şi moartea rece îşi pune masca pe-a lui faţă.

Călăii iau pânza pătată şi-o vâră iute-ntr-un cuptor Şi fac din ea destul cenuşă s-ajungă anul următor Frământă-apoi aluat de pâine, presară-n el cenuşă, sânge.

Ajunge pentru neamul lor, pentru poporul lor le-ajunge.

Se-mpărtăşesc îşi spun atunci după o lege strămoşească Iar turta ceea ce o mănâncă nu e nici pâine şi nici pască!

O jertfă dau în fiece an, şi morţii spiritelor un fecior Pentru a fi feriţi de griji, de demoni de falimentul muncii Nici că le pasă c-au lăsat puhoi de mame fără prunci Nici că durerea ce-o produc strigă în ceruri. Nici atunci…

Puterea lumii au pierdut trădând a moşilor credinţă Şi nu au găsit decât în bani o altă cale-n biruinţă.

Stăpâni ai lumii ei se cred făcând să-apară să dispară Biete popoare de orbeţi, în fiece an, iară şi iară…

Nu văd, poate nu ştiu ce sunt într-adevăr în lume: Doar amărâte marionete, păpuşi patetici fără nume, Fiindcă acela ce-i ajută şi căruia îi dau tribut E răul însuşi, Belzebut.

Dacă vor să mă atace toţi masonii îi conjur, înainte să o facă, să mă pupe drept în…

▫ *CE ESTE BOALA* ▫

Nici măcar medicina nu a reuşit să explice ce este boala. La chinezi, spre deosebire de medicina occidentală, ţi se spune de ce nu eşti sănătos, şi mi se pare mai corect să te raportezi la sănătate, şi ţi se oferă soluţiile să revii la starea de sănătate. Din punct de vedere ezoteric, boala are mai multe cauze. Prima ar fi păcatul personal, din viaţa asta sau din alta.

CE ESTE PĂCATUL? Este acea greşeală faţă de universul din care provenim, sau care există în noi, şi care determină deschiderea către energia şi entităţile inferioare din punct de vedere vibraţional. Ca să fie clar, şi asta încerc să explic tuturor cursanţilor mei: nimeni nu este vinovat dacă tu te dai cu capul de pereţi şi faci bubică la creier! La fel este şi cu păcatul. Cu atât mai mult dacă îl şi conştientizezi şi continui să îl faci.

Trebuie înţeles de către fiecare că STAREA DE NORMALITATE A OMULUI ESTE SFINŢENIA! Restul este îmbolnăvire spirituală şi boală. Ceea ce nu se înţelege aici, pe pământ, este că Dumnezeu şi sfinţii nu au atât nevoie de rugăciunile noastre, care le sunt cu adevărat plăcute, cât să ne ridicăm de unde am căzut, adică la sfinţenie. „Fiţi sfinţi aşa cum şi eu sunt Sfânt!”, spune Dumnezeu prin gura psalmistului.

Nu există boală fără păcat. Sau există un singur caz când se contrazice acest lucru. Este vindecarea ologului de către Mântuitorul şi care fiind întrebat ale cui sunt păcatele, ale bolnavului sau ale părinţilor lui (se ştia de karmă?), Dumnezeu Fiul răspunde că se află aşa ca să arate puterea Lui Dumnezeu!

Durerea care provine de la boală are tocmai rolul de a atrage atenţia că există acea problemă, este semnalul de alarmă prin care omul este anunţat că ceva se întâmplă, dar şi o formă de plată pentru greşeli.

Sunt oameni care se supără când văd că alţii pot face mult mai multe rele fără să se îmbolnăvească şi asta pentru că nu înţeleg că ceea ce ne protejează până la urmă de rău este Dumnezeu şi fiecare are protecţia lui divină (PD), care depinde de ceea ce a făcut în vieţile lui anterioare şi că, până la urmă, Dumnezeu îngăduie sau nu boala noastră ca formă de plată, ca şcoală sau ca încercare a credinţei, cum a fost în cazul biblic al lui Iov. Tot ce este negativ se acumulează la nivel de subconştient pentru a deveni manifest pe măsură ce distruge câmpul energetic şi afectează matricea originară a omului respectiv, şi aşa deteriorată de karma de neam.

Tot ceea ce facem se grefează pe genă ca pe un CD şi afectează informaţia, evident în rău. Primul care se îmbolnăveşte este sufletul, care se înveleşte într-o cămaşă de murdărie energetică şi spirituală datorată păcatelor făcute cu liber arbitru din viaţa asta sau alta. Nestrălucirea lui afectează câmpurile energetice care cad şi permit astfel entităţilor negative să se apropie de noi. Ce poţi învăţa din boală? Cumpătarea, răbdarea, toleranţa, înţelegerea, credinţa, voinţa, smerenia, dragostea. Sunt destule aspecte pozitive ale bolii?

Se mai poate învăţa iertarea în momentul în care observi că propria ta ură îţi face rău, că te face să te îmbolnăveşti.

La boală participă cortegiul frustrărilor şi neîmplinirilor, al fricilor şi angoaselor, sentimentelor de vinovăţie. Identificarea cauzei în subconştient şi rezolvarea acelei cauze vindecă boala.

Apropo de boală, se duce bunică-mea la un medic şi îi spune că o doare capul şi că i-ar trebui un medicament care să o facă să nu o mai doară nimic. La care doctorul respectiv îi spune să nu aibă grijă, că vine şi medicamentul ăla!

Boala este o lipsă de lumină, dar la fel poate fi produsă de lumină când corpul respectiv nu este pregătit să o primească. Alte cauze ale bolii, pe lângă păcatul pacientului din viaţa asta sau alta, sunt păcatele părinţilor sau ale bunicilor, din viaţa asta sau din altele. Asta se datorează tocmai genei care preia informaţiile şi a legăturilor energetice care există între rudele de sânge. Mai există o karmă de neam. Una va fi karma poporului român, alta a celui turc sau chinez, şi alta a poporului evreu, şi care se repercutează asupra fiecărui individ în parte. Cred că cea mai bună modalitate de privire asupra bolii este ca în jocurile virtuale de pe computere, când dacă faci un lucru te pricopseşti cu lepră şi atunci trebuie să cauţi modalităţi să răscumperi greşeala şi să mai capeţi viaţă ca să mergi mai departe! Cum faci asta? Căutând soluţiile de vindecare, de plată a greşelii, şi aflând moduri de evitare a bolii!

▫ *CANCERUL ŞI LEUCEMIA* ▫

Le-am abordat împreună pentru că aşa a rânduit Bunul Dumnezeu să mă lovesc de ele. La un moment dat, o doamnă care nu prea credea în capacitatea de a pune un diagnostic pe fotografie mi-a adus o poză de grup şi mi-a solicitat să descopăr cine este bolnav. Erau cinci persoane, dintre care două erau bolnave mai grav, un bărbat care avea cancer de plămâni şi o femeie care avea leucemie. Ceea ce era interesant era tocmai faptul că, în timp, prin ei urma să aflu mai multe despre boală şi despre legile care guvernează viaţa. Nu am să le fac portretul, nici măcar asta nu este important, ci boala în sine şi cum apare ea. Boala este, vrem nu vrem, rodul acţiunilor şi gândurilor noastre trecute şi este influenţată, în bine sau în rău, de gândurile şi acţiunile noastre prezente şi viitoare.

Din punct de vedere spiritual, cancerul apare ca un demon asemănător unui hamburgher care are feliile mult depărtate şi legate între ele prin nişte corzi pe care radiesteziştii le numesc stringuri. Aceste felii sunt despărţite de câmpurile de protecţie ale persoanei respective. Pe măsură ce entitatea „consumă” din energiile benefice ale omului respectiv, aceste două felii se apropie până ce se unesc şi fac din om un sandwich. Este momentul în care se produce metastaza, pentru că nu mai există nici un fel de protecţie a organismului respectiv. Pot spune că la nivel spiritual arată destul de urât, ceva asemănător unui crab cu şase ochi şi mare de nu intră într-o cameră obişnuită.

Singura cale de vindecare este anihilarea entităţii respective, sau îndepărtarea ei şi refacerea câmpului omului bolnav. Vreau să spun că prima dată când am „văzut” aşa ceva eram cu un coleg de muncă şi stăteam la

umbra unei viţe de vie. El avea o încărcătură negativă pe care nu o putusem înţelege până atunci, când în seara respectivă m-am trezit că „văd” repectiva entitate. Iniţial m-am speriat şi asta din două motive: unul pentru că era foarte aproape de mine şi al doilea pentru că am fost aproape convins că mi l-a trimis cineva. Am fost crescut pe principiul dresajului câinilor de luptă: iniţial cu demoni mici, apoi din ce în ce mai mari, aşa că normal că m-am gândit că iar mi-a dat cineva de lucru. Nu înţelegeam însă cine? Am fugit repede să dau un telefon prietenei mele ca să ia legătura cu un radiestezist mai „bătrân” ca mine ca să mă ajute, iar pe ea am rugat-o „să se uite” de unde vine. Doar că, la telefonul public de unde sunam, uitându-mă împrejur am remarcat că respectivul „rău” nu mai era. Bine, bine, m-am gândit eu, şi atunci ce era cu el? Întorcându-mă la colegul meu îl regăsesc şi pe domnul cu şase ochi. Ochiosul râdea că îl descoperisem. Cum nu reuşisem să dau de amicul radiestezist, a trebuit să mă descurc singur. I-am făcut simbolul de maestru Reiki pe cap (dacă ăla se putea numi cap) şi l-am distrus. Colegul meu nu ştie nici acum ce avusese pe el şi sper sa-şi fi schimbat comportamentul faţă de lume pentru a nu afla niciodată ce înseamnă cancerul.

Am fost chemat să văd o doamnă, maestră Reiki, care avea metastază. O să se întrebe lumea de ce făcuse dacă tot era maestră. Pentru simplul motiv că a fi maestru nu te fereşte nici de greşeli personale şi nici de magie sau preluări karmice!

Cancerul plecase de la sân şi ajunsese să dea metastaze osoase şi renale. În ultimul timp avea şi scaune moi şi nu mai putea mânca nimic. După măsurători i-am găsit printre altele patru entităţi de genul celor care produc cancerele trimise ca rezultat al magiei. Totul pe ea se datora legăturilor (avea 99!), argintului viu (într-o cantitate impresionantă), duhurilor necurate şi altor tipuri de entităţi malefice. Ideea este că ţiganca care i-o copsese o aranjase foarte bine. Îi întrerupsese legătura cu lumina şi nu mai putuse folosi simbolurile pentru protecţie, argintul viu afectează când este în cantitate mare metalul, deci nici măcar nu se mai putea gândi cum se poate apăra ca lumea. Adevărul este că, pe undeva, era şi vina ei. La un anumit nivel spiritual, ca maestru Reiki poţi avea acces la lumea nevăzută. Odată cu iniţierile primeşti drept ajutoare ghizi Reiki care te pot îndruma. Doar că puterea lor este dată de rugăciunea şi postul maestrului, pe care ea nu le practica. Nu practica nici spovedania şi, automat, curăţenia ei pe suflet era mică, deci puterea divină din ea scăzuse. Se mai întâmplă şi un alt lucru de care am amintit. Terapia şi iniţierile fac ca să preiei din karma sau păcatele celor pe care îi tratezi sau iniţiezi, păcate pe care tu, ca maestru sau terapeut, le plăteşti aşa cum spusese şi Hristos: „Voi, cei puternici, purtaţi poverile celor slabi!” A le prelua este primul pas, a le plăti, al doilea. Trebuia tăiată legătura cu răul prin spovedanie şi cererea iertării. Avea farmece, făcături, descântece, legături care trebuiau dezlegate cu lumină. Farmecele făcute pe suflet erau cele mai multe din câte am întâlnit până acum. I-am

curăţat câmpul după următorul algoritm pe care îl pot folosi atât radiesteziştii cât şi maeştrii Reiki: „Se anihilează orice farmece, orice descântece, orice făcătură sau descântătură, orice blestem, orice legătură malefică, orice program malefic sau program de revenire, algoritm, infoenergie, concept sau supraconcept malefic, orice este făcut pe apă, aer, foc, pământ, lemn, eter sau metal, spor, sex, voinţă, gândire, suflet, credinţă, viaţă, pe animal, pe fir de pipirig, cu lumina, iubirea şi înţelepciunea divină care curge prin palmele mele!” Am mai făcut ceva şi anume am scăzut câmpurile vitale ale celulelor tumorale din organismul doamnei atât cât să nu se mai reproducă şi să se distrugă treptat prin îmbătrânire. De ce nu le-am distrus cu lumină? Pentru că conţinutul unei celule odată distrusă nu este recunoscut de organism drept propriu, ci ca ceea ce se numeşte în medicină non-self, ducând la un şoc, făcând mai mult rău decât bine omului. Atâta timp cât nu se mai înmulţesc, ele mor pe măsură ce îmbătrânesc, destul de lent încât să nu facă rău persoanei. I-am recomandat apoi împărtăşania ca formă de acces la lumina hristică pentru a se putea apăra cu metodele uzuale Reiki. Apropo de anihilarea celulelor canceroase există un caz al unui copil care avea o tumoră cerebrală inoperabilă şi foarte invazivă. O femeie a imaginat un program pe calculator care reprezenta tumora pe post de inamic şi cu joystick-ul se putea distruge acea tumoră doar dacă creierul copilului era în alfa. Pe capul copilului erau prinşi electrozi care erau conectaţi la calculator şi care arătau în fiecare secundă în ce ritm se află creierul copilului. A supravieţuit cancerului arătând că mentalul are o mare influenţă asupra bolii şi vindecării unui om.

În ceea ce priveşte demonul care produce leucemia. Leucemia este o boală a celor care au greşit în raport cu sângele. Femeia cu leucemie pe care am diagnosticat-o fusese în altă viaţă o distinsă doamnă ce făcea baie în sânge de fecioară ca să-şi păstreze tinereţea şi frumuseţea! Oricât de bun ai fi ca terapeut, nu poţi dezlega pe cineva pentru asta. Iertarea celor pe care i-ai omorât trebuie să vină de la ei, chiar dacă prin intermediul lui Dumnezeu. Demonul leucemiei este atât de mare încât nu iese din pământ. Este asemănător unui dinozaur care are un gât lung cu care se cuplează de chakrele splinei, de unde suge energie. Trebuie tăiată această „trompă”, refăcut câmpul pacientului şi obţinută iertarea prin Liturghii de iertare date pentru Dumnezeu şi cei faţă de care a greşit pacientul. Doar obţinerea iertării şi conştientizarea face să fim absolviţi de chinul unei boli.

Mărturisesc că odată aveam un pacient cu leucemie şi o doamnă tot îmi băga strâmbe să nu pot să fac ceea ce mi-am propus în această viaţă: să tratez şi să vindec. Într-o zi, supărat pe sâcâielile respectivei, am luat trompa acestei entităţi şi am plasat-o în splina ei. Am simţit-o cum se crispează. Reuşisem să o sperii. Evident furia mea a trecut repede şi mi-am dat seama că am greşit. De multe ori ne simţim îndreptăţiţi să pedepsim, uitând că nu avem în vedere tot tabloul şi nu ştim ce plăţi karmice avem relativ la ceilalţi. Îmi cer iertare pe această cale. Reacţia mea a fost exagerată, am luat înapoi

trompa aceea şi am expediat-o unde trebuia.

În concluzie, dacă eu unul aş face una dintre bolile mai sus amintite ultima la care aş apela este medicina clasică. NU AŞ LUA CHIMIOTERAPICE CA SĂ ÎMBOGĂŢESC PE UNII, NICI NU AŞ FACE COBALTOTERAPIE. POATE, REPET POATE, AŞ FACE IRADIERE STEREOTAXICĂ, adică iradierea tumorii ţintit. Dar este doar o părere personală. Sunt alţii mai avizaţi decât mine care pot omorî pacienţii într-un mod legal! Ca recomandare personală celor care sunt bolnavi grav. Spovedania rupe legătura cu răul din viaţa asta, Liturghiile de iertare rezolvă problema karmei personale şi a neamului, Reiki, bioenergia, radiestezia realizează susţinerea energetică, distrugerea câmpurilor vitale ale celulelor tumorale şi refacerea câmpurilor organismului. Dacă există dorinţa de viaţă, atunci şansele de a trăi şi a te însănătoşi cresc considerabil.

Era cât pe ce să omit o altă cauză a cancerului: argintul viu! Şi aş fi uitat de ea dacă nu mi-ar fi venit acasă o doamnă cu un cancer de sân diagnosticat de data asta. Era plină de argint viu trimis de soacră şi, când am descoperit, pe undeva am răsuflat uşurat. Odată curăţat argintul viu, de obicei tumorile dispar la fel de rapid cum au apărut. Este adevărat că proliferarea celulelor tumorale datorate acestui tip de energie este rapidă. Datorită stagnării AV în matrice reuşeşte să o altereze, iar replicarea celulară se face defectuos şi rapid ducând la diseminare la distanţă. Depinde unde este cantonat. Astfel apare cancerul mamar sau cel testicular. Când am descoperit AV în doamna respectivă am întrebat-o doar cum e viaţa sexuală cu soţul ei. Lipsea cu desăvârşire pentru că erecţia la un bărbat cu AV este slabă sau mai degrabă nu este. Care ar fi tratamentul cel mai simplu. Dacă nu se poate altfel, masturbarea. De către el sau de parteneră. Ejacularea face ca să se elibereze căile spermatice de AV. De câte ori? Habar nu am! Depinde cât de „plin” este dumnealui de AV. O să sară în sus puritaniştii, dar le spun că în cazul în care vrei să ai copii trebuie să-ţi ţii instalaţia în ordine. Nu este singurul mod. Dar este la îndemâna oricui. Şi apoi, dacă cineva te iubeşte, face orice ca să fii OK!

Repet algoritmul de curăţare: „Se anihilează orice program indus argintului viu cu lumina, iubirea şi înţelepciunea Sfintei Treimi care izvorăşte din palmele mele şi se trimite în pământ sau acolo unde este voia bunului Dumnezeu!” Eu îl iau cu mâna şi îl curăţ şi mai folosesc Zonar şi Halu din Karuna.

▫ *CALCULII BILIARI ŞI RENALI* ▫

Metoda medicală de eliminare a pietrelor de la vezica biliară şi din rinichi, operaţia, este traumatică şi, până la urmă, mutilantă. Orice ar fi, unde ai băgat cuţitul nu mai este ca de la Dumnezeu şi Maica Natură. Prima mea carte a făcut să cunosc mai mulţi terapeuţi printre care o doamnă care dilată mental canalul coledoc permiţând pietrelor de 2,5 cm să se elimine pe

căile naturale.

Doar că dezvoltarea acestui segment de terapie ar pune pe butuci secţii de chirurgie, echipele chirurgicale, fabrici de anestezice şi medicamente aferente. Până la urmă cauza pentru care nu se doreşte implementarea medicinii alternative se regăseşte acolo unde se opresc toate: la bani. Evident că, deşi are rezultate remarcabile, demonstrate ecografic, nimeni din lumea medicală nu a avut curiozitatea să cerceteze cum face, care sunt principiile energetice care permit vindecarea pe această cale. Încerc să dau o şansă astfel celor care suferă de aşa ceva tocmai pentru a evita suferinţele unei operaţii chirurgicale când fac afirmaţia: ÎNAINTE DE A TE TĂIA, CAUTĂ OMULE DACĂ MAI EXISTĂ O CALE SĂ TE VINDECI!

▫ *LĂCOMIA PÂNTECULUI* ▫

Am pus titlul acesta pentru că mi-a plăcut cum sună, chiar dacă pare desprins de undeva din trecutul foarte îndepărtat al creştinismului. Sunt de fapt două cazuri de bulimie indusă pe care am de gând să le prezint ca formă de atac psi. În primul rând vreau să precizez că foamea este dată de entităţi negative. De cele mai multe ori. Pentru că de mâncat mănâncă şi îngerii, dar cu măsură – o curmală, un fruct, o măslină. În general, tot ce ţine de bulimie este un fenomen de posesie demonică. Şi atunci este clar că dacă mănânci pentru mai multe guri mănânci mai mult. Mai există însă cazul programelor induse în subconştient cu voie, din anumite motive.

Primul, o doamnă cu o situaţie materială deosebită, care în urma descoperirii faptului că soţul o înşeală nu cu una, ci cu nenumărate femei, fie single fie în grup, se hotărăşte să divorţeze. A reuşit în cele din urmă, deşi sistemul nostru juridic este în mod cert favorabil celor cu foarte mulţi bani. Soţul încerca să o împiedice, nu atât din iubire, ci mai mult din spirit de posesie. Doamna făcea parte din averea lui imobilă şi dumnealui era dotat cu o imensă poftă de acumulare, rezultată din nişte complexe pe care nu am de gând să le discut acum. Cert este că odată eliberată de soţul ei au început şicanele. Intervenţii între mamă şi unicul lor copil, şantaje mascate de genul „dacă ieşi cu cineva se «întâmplă» ceva şi copilul nu mai ajunge să-şi vadă mama”. Asta deoarece fiind destul de mare el avea drept de decizie să aleagă între părinţi şi el îi alesese pe amândoi. Cu ocazia asta se crease chiar un precedent juridic, întrucât fusese primul caz când copilul a fost încredinţat spre creştere şi educaţie ambilor părinţi, deşi divorţaţi! Într-o zi, mergând să o văd pe doamna respectivă, mi-a relatat că de la un timp mănâncă fără sens şi că efectiv nu se poate opri să se ducă la frigider şi să mănânce orice. Nu o văzusem de ceva timp şi se putea vedea că formele începuseră să se rotunjească şi să ia amploare. Şi mai îmi spunea ceva: că foamea şi dorinţa de a mânca nu sunt din stomac, ci din cap! Arunci i-am măsurat chakrele şi am descoperit că cele de la nivelul capului, respectiv „al treilea ochi” şi chakra coroanei funcţionau prost. De fapt erau deschise antichakrele şi erau

condiţionate să îi producă foame, cu scopul precis de a se îngrăşa. Domnul nu putea să renunţe la „un bun” pe care îl considera al lui şi pe care nu consimţea să-l piardă nici măcar după divorţ. El nu putea pierde! Şi, odată cu îngrăşarea, şansa ei de a-şi reface viaţa scădea simţitor iar posibilitatea ca ea să se întoarcă în colivia de aur pe care i-o confecţionase soţul creştea. Era un gând indus prin proiecţie controlată făcută zilnic, cu tenacitatea unui pitbull (explicabil la un om cu rezultatele lui în afaceri). Terapia în acest caz a constat în conştientizarea cauzei de către doamna respectivă, curăţarea chakrelor de programul acela implantat care o făcea să deschidă frigiderul mai des decât normal şi recomandarea masajului anticelulitic făcut de un profesionist. După ceva timp am revăzut-o pe doamna respectivă, care revenise la formele iniţiale şi îşi continua viaţa cu mai mici sau mai mari „atenţii” din partea fostului soţ.

Un alt caz este tot al unei doamne, care de data asta deşi ştie că soţul are o amantă s-a împăcat cu ideea şi îşi vede de copiii ei. Femeie de casă, şi-a îndreptat atenţia spre lumea spirituală, aşa că a făcut câteva cursuri de telepatie, de vizualizare astrală, bioenergoterapie. Preocuparea ei a făcut să ne cunoaştem mai bine. La un moment dat, prins în vâltoarea vieţii, nu am mai avut timp să o vizitez timp de câteva luni. Când am revăzut-o am remarcat surprins că se îngrăşase foarte mult. Sincer, la început am crezut că este din cauză că, tânără fiind şi neglijată de soţul ei, se produsese o sublimare a dorinţei sexuale în foame. Doar că, în cursul unei zile, mergând să fac un tratament energetic fetiţei ei, la terminarea şedinţei am zis să vedem ce i se întâmplă şi i-am spus să închidă ochii şi sub energia pe care i-o trimiteam prin palme să-mi spună cum anume se vede pe ea însă-şi la nivel astral. A început să-mi spună că se vede imensă, dar urâtă şi deformată.

Doar că nu era ea. În călugărie se cunoaşte că există un spirit malefic, un demon, numit demonul lăcomiei pântecelui şi care are caracteristicile pe care le enumera ea când se descria pe ea însăşi. În general, la nivel astral se suprapun pe forma noastră perfectă „păcatele” noastre, ducând la o imagine deformată, funcţie de relele pe care le facem în lumea materială. Atunci am început să măsor de unde venise domnul cel negru cu pricina şi am descoperit că amanta soţului ei îl ţinea pe respectivul pe post de „tichet de masă” şi că îl trimisese tocmai ca să o urâţească şi să nu-i mai placă de soţia sa.

Şi cum tot privea în astral am întrebat ce vede la soţul ei. Mi l-a descris ca având o pată mare şi neagră pe creier. Asta era cea prin care fusese legat să facă ceea ce dorea amanta. Îl legase cu menstruaţie. Nu am făcut decât să îl curăţ de mizeria aceea pe care o avea în cap şi a doua zi am fost sunat de doamna respectivă ca să-mi spună că nu ştie ce s-a întâmplat cu soţul ei, dar că, după luni de zile de lipsă de atenţie, fuseseră împreună din nou. Cu alte cuvinte ceea ce îi fusese făcut prin magie se dezlegase printr-o simplă

curăţare de la distanţă. Din păcate, el nu a înţeles şi s-a întors la viaţa de dinainte.

▫ *DEMONII TREMURĂTORI* ▫

Demonii tremurători sunt unii dintre cei mai interesanţi din punct de vedere spiritual şi medical. Pe undeva mă amuză când „văd" faţa celor săraci cu duhul spiritual, mai ales dacă este vorba despre confraţi medici, la citirea acestor rânduri. Îmi este milă de cei care văd lumea ca pe o bucată de carne.

Nu este o plăcere să întâlneşti demonii tremurători, cu atât mai puţin să-i simţi în tine – am avut „şansa" să îi cunosc şi pe aceştia. Eram însurat şi, într-o dimineaţă, după vreo exorcizare probabil, nu mai ţin minte, m-am trezit că nu pot să mă mişc. Mi se luase comanda propriului trup! Mai ciudat este că tremuram din tot corpul. Nevastă-mea, medic, s-a speriat şi nu a putut să se apropie de mine. M-a apucat râsul. Să te culci normal şi să te trezeşti bâţâind tot, ca o piftie clătinată de tramvai! Singurele pe care nu le amuza situaţia erau mama şi nevastă-mea. Cea care a reacţionat în sens pozitiv în acel moment a fost mama, care a luat o sticlă în care aveam agheasmă mare de la mai multe biserici şi mi-a făcut frecţie pe mâini şi pe picioare, de parcă aş fi avut febră. Văzându-le feţele îngrijorate, mi-am dat şi eu seama că nu este de glumă. După câteva minute bune în care m-a spălat aproape cu agheasmă am reuşit să încep să mă mişc. M-am dat jos din pat şi am început să citesc psaltirea. Apoi molitvele… Am uitat însă să citesc şi pentru mama, care a plecat plină de draci, la propriu. Şi de aici problemele ei personale.

Toate i-au mers pe dos. Au prins-o controlorii fără bilet. Uitase să perforeze, ea care nu merge o staţie fără bilet. S-a certat cu nu ştiu cine, mă rog, plăcerile inerente unui lucru făcut bine. Din păcate, viaţa în doi, când urmăreşti cunoaşterea spirituală, este cam greu de dus când unul o ia mai înainte. Citirea molitvelor a creat la început tot soiul de probleme în familia mea. Le făceam pentru cineva şi tot ce ieşea se ducea peste cea mică, fata mea, care atunci avea un an şi începea să plângă în somn. Se trezea şi nu mai adormea. Se juca. Până am învăţat cum se citesc şi că trebuia adăugat la rugăciunea pentru protecţia personală şi pe cea a familiei preotului, le-am creat probleme alor mei. Plus faptul că cel de lângă tine nu doreşte, îi este frică sau nu are încredere în tine ca individ, ca orice, ca exorcist, te afectează, pentru că prin căsătorie sunt câmpuri care se unesc, cei doi devin unul şi a avea în tine ceva care se opune la ceea ce vrei să faci duce la o pierderea a propriei puteri în a urma direcţia respectivă. Dacă persoana de lângă tine este deservită şi altora, mamei, familiei, unei instituţii sau unui serviciu de spionaj, ai îmbulinat-o de-a dreptul! Mai bine renunţi înainte de a ajunge în faţa altarului decât să-ţi pară rău după aceea şi să fii nevoit să divorţezi. Nevastă-mea era foarte ataşată de ai ei. Se spune că aşa sunt ardelenii. Nu este aşa. Se pune problema iubirii şi pe scala ei eram mai la

urmă faţă de familia de origine. Era de ajuns să spună tatăl ei să se ducă la ţară că să aibă grijă de bunică-sa şi ea se ducea, deşi îmi era soţie! Nu caut să scap zicând că eu nu am nici o vină. Dar chiar eram nevinovat în acel moment. În ortodoxie lucrurile sunt mai clare decât în viaţa de zi cu zi. Femeia face şi creşte copiii, iar bărbatul aduce pâinea. Din punct de vedere divin, nimeni nu are voie să dezlege ceea ce Dumnezeu a legat. Aşa că, la un moment dat, pentru că dorinţa mea de cunoaştere intra în contradicţie cu dorinţa de aparentă normalitate a soţiei m-am hotărât să plec. Niciunul dintre preoţii mei nu mi-a spus nimic pentru decizia mea de a îmi continua drumul singur, fără ea. Relaţia mea cu ei a continuat şi după divorţ la fel de bine ca şi înainte. Aveam o singură problemă. Ceea ce făceam contravenea legilor divine scrise şi nici un preot nu mă putea dezlega de căsătorie. Am căutat prin cărţile bisericeşti de canoane şi am găsit că singurul motiv pentru care se accepta desfacerea căsătoriei era preacurvia! Bun, deci, ca să mi se desfacă căsătoria, trebuia să calc strâmb! Asta da problemă. În căsătorie fusesem cuminte, nu atât din cauza femeii cât a jurământului faţă de Dumnezeu. Nu acelaşi lucru se putea spune despre ceea ce făcusem înainte să mă însor! Deci, am gândit eu, dacă vreau să plec trebuie să o fac şi pe asta. Dar cu cine? În ultimii ani mă ocupasem de exorcizări, nu de doamne, şi se cam pierde antrenamentul în domeniu. Ce să fac? Eram la sfârşitul anului patru şi mi se explicase de către un preot călugăr: „Dragoş, bărbatul se aseamănă cu o casă, iar femeia cu o uşă. Degeaba aduni comori dacă uşa nu se potriveşte şi nu se închide. Vin hoţii şi-ţi fură agoniseala!”

Era o pildă din care am înţeles că pentru mine, ca spirit, este mai bine să plec din acea căsnicie care mă împiedica să merg mai departe.

▫ *IMPOTENŢA* ▫

Cred că este cel mai frustrant şi mai demoralizator eveniment din viaţa unui bărbat. Pentru că, odată, tot apare. Cel puţin aşa susţine medicina clasică. Doar în tradiţia chinezească se spune că se poate păstra virilitatea unui bărbat până la moarte.

Sunt mai multe cauze care determină pierderea potenței şi anume: un blocaj energetic datorat unei alimentaţii proaste, unei cauze psihice, stresului, unei boli sau doar evoluţiei spirituale. Este cam greu să faci dragoste cu gândul la Dumnezeu şi totuşi se poate consacra acest act fizic şi, prin închinarea lui divinităţii, să devină un act de iubire şi nu sex ordinar.

Prin creşterea vibraţiei, indiferent de calea spirituală pe care mergi, te îndepărtezi de energia care în mod uzual este folosită în sex. De aceea mulţi dintre maeştrii ajung să nu mai poată face dragoste întrucât nu ştiu să-şi crească sau scadă vibraţia în funcţie de ceea ce au nevoie pentru a putea avea acces la energia de tip sexual.

Lumina poate fi deci o cauză a impotenţei. În general, energia sexuală

folosită este cea întunecată, pentru că este accesibilă, produce o erecţie puternică şi, până la urmă, aşa suntem educaţi de societate. Lumina produce o erecţie mai slabă şi prin ea se poate face doar dragoste, nu şi sex. Trecerea prin anumite poziţii, sexul oral, fac trecerea de la folosirea energiei din chakra inimii la cea a rădăcinii şi implicit se ajunge la sex. Este adevărat că a face dragoste, momentele în care să participe toate chakrele sunt rare, restul fiind doar plăceri datorate frecării şi împlinirii schemelor cu care ne creşte televiziunea, revistele, prietenii mai mari. Cum realizezi că faci dragoste? Când nu mai există timp, nici sus nici jos, nu te mai plictiseşti să faci dragoste în aceeaşi poziţie şi nu mai consideri poziţia misionarului ca fiind retrogradă, când nu-ţi mai trece nimic prin cap şi nu mai vezi decât ochii femeii cu care eşti, sau ai bărbatului, când simţi că iubeşti cu inima, capul şi cu organele sexuale în acelaşi timp. Aş minţi dacă aş afirma despre mine că sunt un cunoscător al problemei şi aş putea enumera pe degete de câte ori am atins dragostea fizică în pat, dar cel puţin am dorinţa să caut în continuare. Pot spune însă că nu este dragoste sexul oral, cel anal, cel în trei sau mai mulţi.

Întunericul folosit pentru astuparea chakrei rădăcinii poate fi o cauză a impotenţei. O formă gând care astupă şi împiedică trecerea energiei prin acesta chakră şi care poate fi cea de tipul blestemului ţigănesc: „Să-ţi moară la intrare!” Dar poate că nimic nu seamănă cu mesajele subliminale transmise de afişele unor firme producătoare de „elixiruri” care induc îndoiala în propria putere sexuală pentru a-şi vinde medicamentele.

La ora actuală, impotenţa are mai multe cauze legate de bunăstarea economică, stres, educaţie. Alimentaţia este foarte importantă prin păstrarea canalelor energetice deschise. Citeam despre experienţele făcute de nemţi în cel de al doilea război mondial cu prizonierii ruşi care erau foarte aproape de lagărul femeilor. Iniţial, deşi erau împuşcaţi dacă săreau gardul la femei, tot existau temerari care să o facă. Dorul de atingerea unei femei era mai puternic decât moartea! Şi atunci au găsit soluţia: au scăzut raţia alimentară. Numărul celor care săreau gardul a scăzut. Şi au mai scăzut-o odată, şi încă o dată până ce au fost destul de slăbiţi ca să nu mai sară. Aşa că, pe cel care vrea să practice abstinenţa, sau care suportă greu singurătatea din punct de vedere sexual, îl sfătuiesc să-şi ajusteze alimentaţia. Asta este o chestie de început, mai târziu înveţi că orice energie poate fi sublimată şi, implicit, înveţi să foloseşti orice energie din Univers, şi pe aceea din mâncare sau obţinută prin dragostea fizică.

Un bărbat întreţinut (nu mă refer la gigolo!) de soţie nu va putea avea o viaţă sexuală normală şi asta pentru că prin natura lui el îşi doreşte să fie protectorul, cel care „aduce pâinea acasă”. Schimbarea rolului cu femeia face ca „bărbăţia” să fie luată de aceasta. Am observat că femeile de afaceri sunt mult mai masculine decât cele care au o meserie obişnuită. Plus că, într-o familie, oricât de evoluaţi ar fi cei doi, se pune la un moment dat problema

câştigului fiecăruia şi, dacă bărbatul este mai jos, a încurcat-o. Nu neapărat pentru că ea l-ar desconsidera, ci pentru că el nu suportă ideea de a fi inferior din acest punct de vedere femeii cu care convieţuieşte. Asta se traduce şi la nivelul dragostei fizice, când cred că, inconştient, femeia îl desconsideră pentru că nu este în stare să facă mai mult decât ea pentru familie. În viaţa mea au fost suişuri şi coborâşuri, şi din punct de vedere material şi din punct de vedere profesional, iar atitudinea celor din jur varia în funcţie de banii pe care îi câştigam, de recunoaşterea în domeniul meu. Şi totuşi eram tot eu, fără să fi evoluat prea mult faţă de cel de atunci. Îmbrăcat în uniformă de paznic, în halat de medic sau în negrul fraţilor de mănăstire am încercat să rămân acelaşi.

Filmele pornografice sunt o altă capcană în care cad mulţi. Există o limită a sexului care duce la devieri în cele din urmă. Din fericire sunt şi astea limitate. În orice caz, expunerea la un stimul vizual repetat duce la impotenţă. Sunt precum cei care lucrează cu dansatoare exotice, sau precum ginecologii. Ori se mai poate cădea în extrema cealaltă: a poluării sexuale. Mai este factorul psihologic datorat funcţiilor importante. Sunt bărbaţi care ajung în posturi care nu sunt de nasul lor. Sunt depăşiţi intelectual, energetic şi spiritual de funcţia pe care o deţin. La nivel conştient nu ar recunoaşte în ruptul capului că este aşa. Dar toţi suntem pe deplin avertizaţi de subconştientul nostru când ne întindem mai mult decât ne este plapuma. Canalizarea energiei către serviciu, afacere, face ca să se epuizeze resursele fizice, energetice şi sufleteşti şi să se instaleze extenuarea şi primul simptom este impotenţa. Se întâmplă destul de frecvent la demnitarii români. Prin magie, impotenţa poate fi determinată prin legături, cercuri energetice care leagă penisul sau testiculele la nivel astral, prin mesaje subliminale care fac ca un bărbat să nu mai fie interesat de sexul opus. Prin furtul şarpelui kundalini, partea întunecată din noi, răspunzătoare de instincte şi de la care vin dorinţele sexuale, este practic anihilată. Am cunoscut cazuri în care mamele şi bunicile care nu erau de acord cu fata cu care se însurase fiul l-au legat şi proaspeţii căsătoriţi au stat împreună cinci ani fără să poată avea un contact sexual!

Dezlegările constau în tăierea legăturilor, anihilarea formelor gând, blestemelor, care astupă chakra rădăcinii, contracararea gândului de la nivel subliminal cu unul pozitiv şi, evident, susţinerea energetică şi spirituală prin creşterea încrederii în sine a bărbatului respectiv. Frigiditatea are mai multe componente parcă decât impotenţa bărbaţilor. Singura deosebire este că bărbaţii nu pot simula în pat. Cea mai mare prostie pe care o face femeia este atunci când simulează orgasmul. Nu-şi face nici ei un serviciu şi nici lui. ESTE O MINCIUNĂ, DOAMNELOR. Şi ca orice minciună, din punct de vedere divin se plăteşte. De ce simulează femeile orgasmul? Primul motiv care le vine în minte este „ca să nu îl piardă pe bărbatul respectiv”! Apoi ca să îl facă pe respectivul să se simtă bine. Până la urmă, a nu avea orgasm înseamnă un blocaj energetic, respectiv psihic, la un anumit nivel. Adică, până la urmă,

relaţia se bazează tot pe o minciună! Cauzele frigidităţii sunt multiple: de la frica de a rămâne însărcinată, la viol, boli genitale. Trebuie însă avută în vedere componenta karmică, faptul că femeile respective au avut ceva de împărţit cu demonii sexului, care sunt de două tipuri, masculini şi feminini. Homosexualitatea este o formă de posesie inversă. Adică un bărbat homosexual este posedat de demonii feminini care îl fac să fie atras de un altul.

Sunt femei care în vieţile trecute au fost călugăriţe, sau sfinte, şi în viaţa asta duc o existenţă aşa-zis normală. În interiorul ei, Sinele este hipermoral din cauza vieţii care a dus-o în trecut şi există o schismă între ceea ce doreşte la nivel conştient şi Sinele ei. Îşi doreşte să facă sex, aşa merge societatea, dar undeva în ea nu o vrea şi se opune. Ajunge la momentul în care actul sexual se poate întâmpla şi se răzgândeşte brusc! Cred că există o clipă când nu se mai poate da înapoi, dar se opreşte. Actul are loc şi a fost violată! În felul ăsta găseşte motivaţia interioară, „nu a vrut, a fost violată!”, dar se supune şi legilor societăţii, care face din actul sexual un act banal.

Alte femei care au probleme cu frigiditatea sunt cele care au folosit demonii sexuali în scopuri materiale. Au fost prostituate. Au ispitit şi au făcut-o din alt motiv decât cel lăsat de Dumnezeu, procrearea. În momentul în care atragi sexual, determini o energie. Când atragi mai mulţi, creezi o formă gând sexuală care rămâne pe veşnicie până ce se sublimează în altceva. Dacă frustrările se adună, normal că ele vor trebui dezamorsate chiar de persoana care le-a creat. În general, clarvăzătorii pot observa în câmpurile celorlalţi inclusiv tare din vieţile trecute. Persoanele cu înclinaţii sexuale extreme le au din naştere, puţine fiind dobândite. Cei care au fost vrăjitori, se duc pe la ghicitoare, cei care au fost călugări, prin mănăstiri, iar cei cu atracţii către sex fac ori prostituţie, ori tantra, ori sunt violaţi. Trebuie înţeles că energia tinde să se echilibreze şi a crea un dezechilibru (de exemplu excitaţia sexuală) face să apară reacţia opusă de echilibrare (împlinirea prin sex, orgasmul).

Mai sunt femeile care au fost vrăjitoare şi au legat demonii sexului folosindu-i pentru ele sau pentru alte femei sau bărbaţi. Un demon poate fi legat şi trimis să facă un bărbat să facă sex ore întregi, ori asta duce la supărarea lui. Normal că în momentul în care te prinde descoperit te arde şi încearcă să-şi plătească poliţele. De abia aşteaptă demonul ca o fostă vrăjitoare să fie copil, fără cunoaştere de sine, şi să se răzbune. Cine este vinovatul? De aici până la a găsi un mijloc, un om, prin care răul să se manifeste, este doar un pas. Dacă violatorul are ceva de împărţit karmic cu femeia violată, va scăpa nepedepsit din punctul de vedere al legii umane. Dacă este doar un instrument, un demon întrupat să plătească karme, va ajunge la puşcărie. Ăsta este, schematic, modul cum funcţionează legea karmei în asemenea cazuri. Repet că nimic nu scapă voinţei divine şi, dacă te

uiţi în urmă, în vieţi trecute, vezi de ce un copil este violat şi un altul nu.

Scriam la un moment dat de un caz al unei fete pe care o trimite mama ei, iarna, la ora şase seara, să ia un borcan de mazăre din colţ. La întoarcere se urcă în lift, care se opreşte la un moment dat între etaje. Uşa se deschide şi, fericită că a fost salvată, se lasă luată în braţe de un bărbat. Doar că sub hainele de iarnă el era deja pregătit şi cu dânsa scoasă. I s-a pus o mână la gură şi a fost violată în scara blocului. Un fapt oribil, dar privit în ansamblul vieţilor ei nu este chiar aşa. Ba este chiar rezultatul la care s-a ajuns datorită modului ei de comportare în raport cu bărbaţii şi sexul şi o formă de plată rapidă a păcatului. Cum poate să descopere un bărbat dacă o femeie simulează? Simplu, domnilor, dacă suntem puţin atenţi la femeia de lângă noi se poate sesiza contracţia muşchilor în timpul orgasmului. Contracturile sunt ritmice, din ce în ce mai scăzute ca intensitate şi la intervale mai mari de timp.

La un moment dat mi-am făcut o prietenă care la primul nostru contact sexual (nu era dragoste, pot spune privind retrospectiv!) a simulat orgasmul. Am lăsat-o să-şi facă numărul, după care i-am spus că este cel mai bine simulat orgasm pe care l-am văzut în viaţa mea! A făcut ochii mari şi mi-a spus că sunt primul care îşi dă seama de asta. Nu este măgulitor pentru noi bărbaţii când se întâmplă asta, să nu ne dăm seama ce simte femeia de lângă noi.

▫ *RUGĂCIUNE* ▫

Nu ştim să ne rugăm, nici să ne cerem iertare, şi asta din cauza faptului că nu ştim faţă de ce greşim. În timp, mi-au venit diverşi pacienţi care aveau fiecare problemele lor. Am realizat că fiecare plătea pentru ceea ce greşise. Răul pe care îl făcuse în viaţa asta sau în alta se întorcea ca un bumerang. Aşa am ajuns să înţeleg că iertarea şi iubirea fac să se taie legăturile karmice şi am ajuns la această formă de rugăciune care este o sinteză a rugăciunilor ortodoxe, radiestezice şi a mea personală. Ţin să precizez, a mia oară dacă este nevoie, că legătura cu Dumnezeu este una personală şi că dacă ai avea o iubită nu i-ai recita versuri din Eminescu pentru a-i spune cât o iubeşti, iar dacă a-i face-o rezultatul ar fi doar să o plictiseşti. Vorbiţi cu El, certaţi-vă cu El. Orice atitudine vie este superioară unei litanii tăcute fără de suflet şi plictisitoare. În concluzie dau această rugăciune ca model pentru a fi conştienţi faţă de ce elemente putem greşi. Devenind conştienţi de greşelile noastre, putem să nu le mai repetăm şi în felul acesta să urcăm spiritual.

Doamne, iartă-mi te rog toate greşelile cele de voie şi fără de voie, cele cu ştiinţă şi fără de ştiinţă, cele cu neascultare. Îmi cer iertare pentru tot ce ţi-am greşit ţie în viaţa asta sau altă dată, îmi cer iertare de la toate Puterile Cereşti pentru tot ce am greşit în viaţa asta sau altă dată. Îmi cer iertare de la toţi oamenii pentru tot ce le-am greşit în viaţa asta sau altă dată

şi-l rog pe Dumnezeu să mă ajute să fiu iertat de cei care nu pot sau nu vor ca să mă ierte. Îi iert pe toţi oamenii care mi-au greşit în viaţa asta sau altădată şi-l rog pe bunul Dumnezeu să mă ajute să îi iert pe cei pe care nu îi pot ierta. Te rog, Doamne, ajută-mă să mă iert şi pe mine însumi pentru tot ce am greşit, atât cât crezi că merit. Îmi cer iertare pentru întreaga mea familie şi neamul meu. Cer iertare de la viaţă, vieţuitoare, plante şi animale. Cer iertare de la spiritele pământului, ale apei, aerului şi lemnului şi metalelor, ale gheţii. Cer iertare de la iubire, suflet, spirit, conştiinţă, voinţă, memorie, credinţă. Cer iertare de la sex şi bani. Cer iertare de la lumină şi întuneric. Cer iertare de la pământ. Cer iertare de la întreg Universul. Amin.

Explicaţie: De ce este importantă iertarea? Se spune că un om trăieşte în armonie dacă este împăcat cu el însuşi, cu ceilalţi şi cu Dumnezeu. Iertarea familiei este importantă pentru că există un subconştient de grup care face ca fiecare familie să se comporte într-un anume fel. În general, obiceiurile nesănătoase se preiau în cadrul familiei. Subconştientul colectiv al unui popor, egregorul lui, este o sumă de subconştienturi colective familiale.

Iertarea de greşelile făcute faţă de vieţuitoare este necesară pentru că, inevitabil, omorând un animal, şarpele kundalini al acestuia, un înger căzut înainte de începutul veacurilor, fratele nostru, rămâne în câmpul acelui om. Greşind faţă de vieţuitoare sau plante, greşim inevitabil faţă de viaţă, întrucât nu am văzut încă pe nimeni dând viaţă unui bob de grâu uscat!

Iertarea face ca o karmă să se stingă. Dacă iertăm şi suntem iertaţi de oameni rupem legăturile karmice cu ceilalţi. Apar momente când considerăm că ceea ce ne-au făcut alţii este de neiertat şi nu putem să-i iertăm. Atunci singurul care poate crea premizele unei viitoare iertări este Dumnezeu. De cele mai multe ori se întâmplă să ajungem într-o situaţie similară în care să facem exact lucrul care ni s-a făcut nouă, sau altcineva drag face aşa ceva, ca să înţelegem că oricine poate greşi. Dacă nu în viaţa asta, atunci în următoarea. Reciproca este valabilă

▫ *DE CE SĂ NE IERTĂM PE NOI?* ▫

Pentru că există oameni care conştientizează o vină şi se auto-învinovăţesc veşnic pentru ceea ce au făcut. Acest sentiment veşnic de culpă este unul negativ, care face ca omul să nu poată merge mai departe până nu se iartă pe el însuşi. La un moment dat am făcut o boacănă şi părintele Argatu nu mai vorbea cu mine. Eram însă atât de supărat pentru ceea ce făcusem că am picat în extrema cealaltă, când mă învinovăţeam de greşeala respectivă. Atunci mi-a spus părintele că omul este precum un copil mic care se împiedică şi cade, se loveşte, plânge, dar se ridică şi merge mai departe. Am înţeles că, oricât de gravă este o cădere, mai important este să te ridici şi să continui. Se spune că nu se îneacă cel care cade în apă, ci cel care nu mai dă din mâini şi din picioare!

▫ DE CE SĂ NE CEREM IERTARE DE LA SEX? ▫

Plătim în viaţa asta pentru greşelile şi prin elementele faţă de care am greşit în alte vieţi. O să pară ciudat să-ţi ceri iertare de la sex. Dar sexul are scopul lui: procrearea. Folosirea lui în alte scopuri decât cel pur natural – propria plăcere, perversiunile – este o vină faţă de scopul lui în Univers. Astfel şi faptul de a fi fost folosit în alte vieţi în scopul manipulării celorlalţi este o vină. Sincer, nu prea mai îmi este milă de femeile violate. Am descoperit că multe dintre ele au folosit sexul în vieţile trecute pentru înrobirea psihică a altora, în principal a bărbaţilor, şi acum este o formă de plată karmică rapidă îngăduită de Dumnezeu, până la urmă spre binele lor spiritual.

A venit la mine odată o fată care m-a întrebat de ce i se întâmplă anumite lucruri prin sex. Era folosită ca obiect sexual, într-un mod destul de brutal, de bărbaţii cu care se culca. I-am explicat că folosise sexul ca formă de manipulare în altă viaţă. Să spunem că asupra unui bărbat îşi încearcă farmecele o femeie. Îl excită, îl aţâţă, fără însă să permită ca un act sexual să se producă. Nu se culcă cu el. Apare frustrarea ca o acumulare de energie care nu se eliberează. Ea rămâne aici pe pământ ca o formă gând şi în alte vieţi tinde să se echilibreze. Se întâlneşte bărbatul cu aceeaşi femeie în viaţa actuală şi există două posibilităţi: se culcă cu el şi se rezolvă problema sau o ia cu forţa. Dacă o face de bunăvoie, atunci există şansa ca el să fie mai violent cu ea, ca formă de răzbunare pentru ceea ce i-a făcut atunci. Aşa poate apărea sadismul în pat. Sexul oral, sau cel anal, poate avea o componentă sadică prin dorinţa de înjosire a femeii sau durerea pricinuită acesteia.

PSIHOLOGIA VICTIMEI din cadrul criminalisticii îşi găseşte cauza şi rezolvarea în cercetarea vieţilor trecute. De aceea eu cred că de cele mai multe ori victima este la fel de vinovată ca şi călăul! Acesta este motivul pentru care nu m-am implicat în găsirea criminalilor. Ştiu eu ce au ei de împărţit din alte vieţi? Sau copiii violaţi. Pentru mine nu sunt copii, sunt spirite care au karma lor. Ce s-a întâmplat în realitate, numai Dumnezeu ştie! Mi se spunea despre un sfânt care a fost bătut de un demon cu faţă mongoloidă. Poate că o să supăr pe multă lume spunând asta, dar respectivul a fost bătut pentru că la rândul lui îi făcuse ceva altădată, iar Dumnezeu i-a îngăduit forma asta de plată ca să se stingă Karma!

▫ DE CE SĂ NE CEREM IERTARE DE LA ÎNTREG UNIVERSUL? ▫

Pentru că există acea interdependenţă între macro şi microunivers care face ca orice lucru bun sau rău pe care îl facem, spunem sau gândim, să se răsfrângă asupra tuturor. Astfel o problemă sau un viciu al unui individ ne afectează pe toţi. E precum fumatul pasiv.

▫ *DE CE DE LA PĂMÂNT, DE LA TERRA?* ▫

Pentru că el are cel mai mult de suferit din cauza modului nostru de a fi. El este cel mai pângărit de noi deşi PĂMÂNTUL CA FIINŢĂ VIE ne-a îngăduit să ne naştem ca să învăţăm, să ne răscumpărăm greşelile şi să creştem.

▫ *DE CE DE LA LUMINĂ ŞI ÎNTUNERIC?* ▫

La început a fost întunericul! Şi Dumnezeu era întunericul şi Dumnezeu era în întuneric! Apoi a spus Dumnezeu „să fie lumină" şi de abia după aceea a separat Dumnezeu lumina de întuneric. Dar toate sunt Dumnezeu şi putem greşi spunând că întunericul este rău şi dacă judecăm răul, şi dacă nesocotim lumina! Paradoxal, nu?

Mai putem greşi faţă de spiritele pământului, apei, aerului şi focului, fie prin magie, fie prin scopul în care sunt folosite.

▫ *De ce de la bani?* ▫

Banii urmăresc lumina! Este paradoxal, dar ei urmăresc Chi-ul pentru că Dumnezeu face şi săracii şi bogaţii. Vezi-l pe Sfântul Nicolae! Asta încerc să explic oamenilor care au probleme cu banii. Dincolo de magie, este Dumnezeu şi el îngăduie să se întâmple un lucru din anumite motive. Vezi pilda lui Iov! Greşim, faţă de bani, când îi folosim în rău. Greşim faţă de chi, de lumină, când fumăm. Părintele Dosoftei mă întreba când fumam: „De ce arzi banii?" Nu înţelegeam că felul nostru de a ne comporta faţă de ei determină venirea sau plecarea lor! Vezi Feng Shui! Evident că sunt destui care folosesc răul ca să obţină bani, dar ei nu au strălucirea veritabilă a oamenilor bogaţi de la Dumnezeu. Pentru că bogăţia este dată prin intermediul unor îngeri. Legarea Sporului este de fapt legarea îngerilor lui Dumnezeu, a entităţilor menite să îţi ducă bani. Dezlegarea lor aduce bunăstarea. Părintele Teofil de la Sâmbăta spunea că banii sunt ca o scară care te poate duce ori în rai ori în iad, funcţie de cum îi foloseşti.

De la iubire, pentru că oricine ne iubeşte şi nu putem să-i răspundem în aşa fel încât să nu-i rănim sentimentele, greşim faţă de iubire.

De la suflet, pentru că, de multe ori, răul, demonul răneşte sufletele altora prin noi, prin cuvintele noastre, chiar prin adevăruri spuse brutal, prin faptele noastre. Unii, precum cei de la radiestezie, au ajuns să lucreze pe suflete şi implicit să lovească. S-a ajuns să se taie sufletul cu sabia ca să se ia puterea divină a unui om! Or să aibă timp destul să plângă în partea cealaltă!

Conştiinţa, spiritul, voinţa, gândirea, credinţa sunt lucruri faţă de care se poate greşi, sau care pot fi legate de cei care se ocupă de magie, farmece, vrăjitorie, ori chiar şi ei, cei care trec peste liberul arbitru al

celorlalţi, au dreptul la iertare dacă se întorc la lumină. Vezi viaţa sfântului Ciprian!

▫ *CONCLUZIE* ▫

Ştiu că poate nu am atins toate subiectele pe care aş fi vrut, cum ar fi de exemplu acela că partidele îşi bazează campania electorală şi pe manipularea psi. Ştiu că nu pot să scriu într-o carte totul şi că nu fac decât să trag un semnal de alarmă în ceea ce priveşte spiritul şi folosirea tainelor cunoaşterii în slujba unor neisprăviţi. Ce fac eu acum? Îi ridic în faţa reflectoarelor pe vânduţi, pentru că sunt puţini cei care fac ceea ce fac din convingere. Sub un pretext sau altul au abdicat de la convingerile lor, din lumină, şi au ales să slujească întunericul îmbrăcat în lumină. Poate nu am dreptate. Dar asta se poate verifica uşor şi mă refer la cei care au în special cunoaştere spirituală, fie că sunt radiestezişti, preoţi sau maeştri reiki. Pot afla ce anume îi mână în lupta electorală. Eu unul mi-am afirmat poziţia cât se poate de clar şi nu am de gând să renunţ la ea orice s-ar întâmpla. Cred că adevăraţii oameni îşi urmează visurile şi cred într-o polarizare politică în care unii să nu mai fie o cutră cu fundul în două luntri, adică să aibă în componenţă şi masoni (întuneric) şi maeştri reiki (lumina) şi asta la nivel de ţară, ca să ştim şi noi, oamenii de rând „cu cine votăm?”

Dincolo de asta, referitor la ceea ce am scris în carte, am de gând să folosesc cunoaşterea mea împotriva celor care au cel puţin intenţia să manipuleze PSI poporul român. Şi mă refer la TOT! Şi la ceea ce nu este scris în carte! O fac conform justiţiei divine şi, ca să fie mai clar, voi da drept exemplu o poveste mai puţin cunoscută despre părintele Argatu.

Se spune că rămăsese părintele văduv şi, odată, la el a rămas la spovedit o femeie. El era genul care făcea spovedanii complete, care durau ceva timp, şi unul mai hâtru din sat a scornit că ar avea ceva de a face cu femeia respectivă. Am spus şi repet că nimic nu este mai grav decât să-ţi atace cineva credibilitatea ca preot sau terapeut, aşa că s-a împlinit justiţia divină şi respectivul a fost găsit mort! Eu unul nu mă simt lezat dacă se spune despre mine că am treabă cu toate femeile din lume. Ba, din punctul de vedere al lumii în care trăim, sunt chiar flatat.

Altceva însă este când cineva face o afirmaţie de genul că nu ştiu ce fac, că sunt nebun sau că încerc să mint oamenii. Îi fac să plătească scump şi nu eu, ci toţi cei care slujesc adevărului.

Eu nu negociez cu nimeni, nu mă interesează banii, funcţiile şi, mai ales, nu mi-e frică de nimic şi nu am nimic de pierdut. Fac ceea ce cred că este bine, indiferent de oricine şi de orice. Poate de aceea sunt un paria, pentru că nici un sistem nu a reuşit să mă înglobeze şi nici nu va putea

vreodată. Învăţ pe oricine vine la mine, fie că este preot, agent de informaţii, poliţist, medic, etc. Până se va putea şi îmi va îngădui Dumnezeu. Şi asta pentru că ştiu un adevăr simplu de tot: nimeni nu va putea să se atingă de un fir de păr de al meu fără voia Lui.

Mă întorc la carte. Ştiu că sunt multe puncte pe care le-am lăsat în suspans şi care ar trebui dezvoltate. Pentru asta am de gând să deschid un curs săptămânal în care să reiau fiecare capitol în parte şi să-l dezvolt. Astfel fiecare va putea să afle mai mult despre capitolele care l-au interesat şi, cine ştie, poate astfel ne vom trezi cu toţii, mai mult, şi nu o să mai fim masă de manevră pentru cunoscătorii PSI, indiferent cui slujesc. M-aş bucura să mă uit în sala în care ţin cursuri şi să „văd" mai mulţi ochi „deschişi".

În altă ordine de idei vreau să precizez că nu ghicesc viitorul, nici numerele de la 6 din 49, nici nu despart copiii părinţilor nemulţumiţi de aleşii odraslelor. Încerc să ajut pe cei care au probleme karmice, de magie sau boli cărora medicina nu le dă de cap. Nu am timp de pierdut, aşa că nu mi-l irosiţi degeaba. Sunt destui oameni care efectiv au nevoie de ajutor şi pentru ei nu e drept să îmi petrec timpul cu femei care merg din ghicitoare în ghicitoare ca să mai afle ceva despre viitor sau dacă soţii le înşală!

În cazul în care sunt persoane care vor să înveţe, să se înscrie la cursuri sau care descoperă în paginile cărţii simptome pe care le-am descris şi care au nevoie de ajutor pot suna la: 021-6345267 sau 0721908140.